

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 30.4. 2014 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Tomáše Kubovce a přísedících Renaty Třešňákové a Josefa Doubka,

t a k t o :

obžalovaný

JUDr. Roman JXXXXX,

nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX,

j e v i n e n , ž e

1)

dne 23.3.2012 v přesněji nezjištěné době mezi 10.05 hod. až 10.27 hod. řídil, po předchozím vědomém požití přesně nezjištěného druhu a množství alkoholických nápojů, osobní motorové vozidlo tov. zn. Porsche Cayenne r.z. XXXXX, a to po ulici Vyskočilova v Praze 4, ve směru od ul. Michelské k ul. Budějovické, kde v místech na úrovni domu čp. 1461 narazil do zadní části osobního motorového vozidla tov. zn. Volvo r.z. XXXXX, majitele poškozeného Dinh NXXXXX, nar. XXXXX, jež řídila poškozená Thuong NXXXXX, nar. XXXXX, která v tu chvíli přejížděla z levého do pravého jízdního pruhu a přitom došlo k poškození obou zúčastněných automobilů, následně nereagoval na žádost poškozené o slovní kontakt a vyřešení nehody na místě, kdy poškozená vystoupila ze svého vozidla a šla k osobnímu motorovému vozidlu Porsche Cayenne r.z. XXXXX, obžalovaný vozidlo poškozené a samotnou poškozenou objel zleva a pokračoval ve směru jízdy na nejbližší světelnou křižovatku, kde z důvodu situace vyvolané silničním provozem byl nucen zastavit na červené světlo semaforu, po pozdějším zajištění ze strany policie bylo jednak dechovou zkouškou dne 23.3.2012 v 10:44 hodin v jeho dechu zjištěno 2,28 g/kg

alkoholu, v 11:39 hodin pak 1,70 g/kg alkoholu, jednak zasahující policisté zaznamenali z jeho jednání poruchu jeho psychomotorických funkcí, tedy byl ve stavu zřetelné intoxikace alkoholem, klinicky odpovídající středně těžké prosté opilosti, tedy ve stavu vylučujícím bezpečné ovládnání a řízení motorového vozidla,

tedy:

vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, činnost, při které by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku a tímto činem způsobil dopravní nehodu,

2)

dne 23.3.2012 v době mezi 10.26 hod až 10.27:05 hod., na křižovatce ul. Vyskočilova a ul. 5. května v Praze 4, na nejbližší světelné křižovatce od předchozí dopravní nehody, kterou způsobil, a která je popsána pod bodem 1) výroku rozsudku, ve směru od ulice Michelské k ulici Budějovické, s cílem ujet od dopravní nehody osobním motorovým vozidlem tov. zn. Porsche Cayenne r.z. XXXXX, nejprve opětovně nereagoval na výzvy poškozené Thuong NXXXXX, nar. XXXXX, která k jeho vozidlu doběhla, klepala na levé přední dveře a pokoušela se je bezúspěšně otevřít, poté se postavila před střední část kapoty vozidla Porsche Cayenne, kde se znovu snažila přimět řidiče k vystoupení z vozidla a řešení dopravní nehody, a to zejména opakovaným plácáním, boucháním oběma rukama do kapoty vozu v místě víka motorového prostoru a výkřiky, přičemž následně na toto její jednání reagoval tak, že nejprve nejméně dvakrát z místa popojel vozidlem směrem na poškozenou o vzdálenost cca 1,5 metru ve snaze si na ní vynutit opuštění prostoru před jeho vozidlem, poškozená na to reagovala tak, že se postupně přesunula k pravému přednímu světlotetu vozidla obžalovaného, přičemž obžalovaný ve chvíli, kdy se na semaforu příslušném pro jeho jízdní pruh rozsvítilo zelené světlo, v důsledku předchozího požití přesně nezjištěného druhu a množství alkoholických nápojů, nebyl odpovídajícím způsobem schopen reagovat na vzniklou situaci, tuto špatně vyhodnotil, prudce se rozjel vpřed a akceleroval, přičemž byl srozuměn s tím, že poškozená se stále nachází v koridoru pohybu vozidla, poškozená se skutečně stále nacházela v úrovni pravé přední části vozidla, konkrétně v místě uložení pravého předního světlotetu, následně došlo ke kontaktu těla poškozené s osobním motorovým vozidlem, a to při střetové rychlosti nejvýše 6 km/h, tak, že v počátku úrazového děje došlo ke kontaktu přední části vozidla obžalovaného v úrovni pravého předního světlotetu s levou dolní končetinou poškozené v oblasti stehna, následně došlo k podražení poškozené a současně rotaci jejího těla kolem svislé osy vpravo, dalším pohybem vozidla došlo následně k nárazu do levé části zad poškozené, čímž došlo ke zlomení žeber a vzniku hematomů, při nárazu na pravý přední blatník a kapotu motoru došlo ke kontaktu levé spánkově temenní krajiny hlavy poškozené s touto částí vozidla Porsche a došlo k poranění hlavy, specifikované níže, při dalším pohybu vozidla se poškozená přetočila přes pravý bok a padala přes blatník na vozovku, kdy při tomto pádu zřejmě došlo ke kontaktu pravé části obličeje s pravým vnějším zpětným zrcátkem a poté byl pád poškozené v důsledku tohoto střetu se zpětným zrcátkem usměrněn tak, že poškozená padala hlavou ve směru jízdy vozidla a byla jím stržena k zemi, při tom došlo k nárazu do levého boku trupu a levé spánkově temenní krajiny hlavy, po dopadu na vozovku skončil pohyb těla poškozené v konečné poloze svislou osou těla souběžně s jízdními pruhy, hlavou ve směru jízdy vozidel, přičemž obžalovaný svým jednáním poškozené způsobil otok a podkožní krevní výron v měkkých lebních pokrývkách ve spánkovětemenní krajině vlevo, podkožní krevní výrony na dolním víčku pravého oka, na pravé tváři a nad tělem dolní čelisti vpravo, podpavučnicové krvácení nad levým temenním lalokem mozku, na spodině mozku

na přechodu temenního a týlního laloku vpravo a drobná ložiska zhmoždění mozkové tkáně čelního, spánkového a temenního laloku mozku vlevo, dále podkožní krevní výrony vlevo vzadu od úrovně lopatky až po kyčel rozsahu 20x15 cm, zlomeniny třetího až sedmého žebra vlevo s nevelkým krvácením a pneumothoraxem do levé pohrudniční dutiny se snížením vzdušnosti dolních partií dolního laloku levé plice, dále podkožní krevním výronem vnitřní strany dolní třetiny levé horní končetiny, drobnou tržně zhmožděnou rankou délky dvou centimetrů na horní třetině vnitřní strany předloktí a podkožní krevní výron na vnitřní straně předloktí 5x6 cm, dále podkožní krevní výrony 8x5 cm na přední a zevní straně stehna levé dolní končetiny, nad kolenem 5x4 cm, na zadní a boční straně bérce od horní třetiny pod kolenem až ke kotníku a oděrku na zevní straně kolena a dále zlomeninu vnitřního kotníku, u s lehkým posunem úlomků bez narušení vnitrokloubních struktur a drobnou oděrku nad zevním kotníkem, tedy taková poranění, následkem nichž poškozená ihned upadla do bezvědomí, zranění poškozené si vyžádala operativní zákrok a její hospitalizaci ve FN Motol od 23.3.2012 do 20.4.2012, a následnou pracovní neschopnost do 7.5.2012, přičemž ze soudně lékařského hlediska lze nejzávažnější utrpěné zranění – nitrolební poranění se zhmožděním mozku a nitrolebním krvácením hodnotit jako poškození důležitého orgánu – těžkou újmu na zdraví,

tedy:

jinému úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví ,

č í m ž   s p á c h a l**ad 1)**

přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst.1, odst.2 písm.a) tr. zákoníku,

ad 2)

zvláště závažný zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku,

a   o d s u z u j e   s e

podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 /tři/ let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do **věznice s dozorem.**

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v **zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 5 /pěti/ let.**

O d ů v o d n ě n í :

Po provedeném hlavním líčení učinil soud skutková zjištění podrobně popsaná ve výrocích tohoto rozsudku. Takto bylo zjištěno, že obžalovaný JUDr. Roman JXXXXX dne 23.3.2012 v přesněji nezjištěné době mezi 10.05 hod. až 10.27 hod. řídil, po předchozím vědomém požití přesně nezjištěného druhu a množství alkoholických nápojů, osobní motorové vozidlo tov. zn. Porsche Cayenne r.z. XXXXX, a to po ulici Vyskočilova v Praze 4, ve směru od ul. Michelské k ul. Budějovické, kde v místech na úrovni domu čp. 1461 narazil do zadní části osobního motorového vozidla tov. zn. Volvo r.z. XXXXX, majitele poškozeného Dinh NXXXXX, nar. XXXXX, jež řídila poškozená Thuong NXXXXX, nar. XXXXX, která v tu chvíli přejížděla z levého do pravého jízdního pruhu a přitom došlo k poškození obou zúčastněných automobilů, následně nereagoval na žádost poškozené o slovní kontakt a vyřešení nehody na místě, kdy poškozená vystoupila ze svého vozidla a šla k osobnímu motorovému vozidlu Porsche Cayenne r.z. XXXXX, obžalovaný vozidlo poškozené a samotnou poškozenou objel zleva a pokračoval ve směru jízdy na nejbližší světelnou křižovatku, kde z důvodu situace vyvolané silničním provozem byl nucen zastavit na červené světlo semaforu, po pozdějším zajištění ze strany policie bylo jednak dechovou zkouškou dne 23.3.2012 v 10:44 hodin v jeho dechu zjištěno 2,28 g/kg alkoholu, v 11:39 hodin pak 1,70 g/kg alkoholu, jednak zasahující policisté zaznamenali z jeho jednání poruchu jeho psychomotorických funkcí, tedy byl ve stavu zřetelné intoxikace alkoholem, klinicky odpovídající středně těžké prosté opilosti, tedy ve stavu vylučujícím bezpečné ovládání a řízení motorového vozidla, a dále v souvislosti s výše popsáním jednáním téhož dne a ve stejnou dobu, tedy mezi 10.26 hod až 10.27:05 hod., na křižovatce ul. Vyskočilova a ul. 5. května v Praze 4, na nejbližší světelné křižovatce od předchozí dopravní nehody, kterou způsobil, a která je popsána výše, ve směru od ulice Michelské k ulici Budějovické, s cílem ujet od dopravní nehody osobním motorovým vozidlem tov. zn. Porsche Cayenne r.z. XXXXX, nejprve opětovně nereagoval na výzvy poškozené Thuong NXXXXX, nar. XXXXX, která k jeho vozidlu doběhla, klepala na levé přední dveře a pokoušela se je bezúspěšně otevřít, poté se postavila před střední část kapoty vozidla Porsche Cayenne, kde se znovu snažila přimět řidiče k vystoupení z vozidla a řešení dopravní nehody, a to zejména opakovaným plácáním, boucháním oběma rukama do kapoty vozu v místě víka motorového prostoru a výkřiky, přičemž následně na toto její jednání reagoval tak, že nejprve nejméně dvakrát z místa popojel vozidlem směrem na poškozenou o vzdálenost cca 1,5 metru ve snaze si na ní vynutit opuštění prostoru před jeho vozidlem, poškozená na to reagovala tak, že se postupně přesunula k pravému přednímu světlometu vozidla obžalovaného, přičemž obžalovaný ve chvíli, kdy se na semaforu příslušném pro jeho jízdní pruh rozsvítilo zelené světlo, v důsledku předchozího požití přesně nezjištěného druhu a množství alkoholických nápojů, nebyl odpovídajícím způsobem schopen reagovat na vzniklou situaci, tuto špatně vyhodnotil, prudce se rozjel vpřed a akceleroval, přičemž byl srozuměn s tím, že poškozená se stále nachází v koridoru pohybu vozidla, poškozená se skutečně stále nacházela v úrovni pravé přední části vozidla, konkrétně v místě uložení pravého předního světlometu, následně došlo ke kontaktu těla poškozené s osobním motorovým vozidlem, a to při střetové rychlosti nejvýše 6 km/h, tak, že v počátku úrazového děje došlo ke kontaktu přední části vozidla obžalovaného v úrovni pravého předního světlometu s levou dolní končetinou poškozené v oblasti stehna, následně došlo k podražení poškozené a současně rotaci jejího těla kolem svislé osy vpravo, dalším pohybem vozidla došlo následně k nárazu do levé části zad poškozené, čímž došlo ke zlomení žeber a vzniku hematomů, při nárazu na pravý přední blatník a kapotu motoru došlo ke kontaktu levé spánkově temenní krajiny

hlavy poškozené s touto částí vozidla Porsche a došlo k poranění hlavy, specifikované níže, při dalším pohybu vozidla se poškozená přetočila přes pravý bok a padala přes blatník na vozovku, kdy při tomto pádu zřejmě došlo ke kontaktu pravé části obličeje s pravým vnějším zpětným zrcátkem a poté byl pád poškozené v důsledku tohoto střetu se zpětným zrcátkem usměrněn tak, že poškozená padala hlavou ve směru jízdy vozidla a byla jím stržena k zemi, při tom došlo k nárazu do levého boku trupu a levé spánkově temenní krajiny hlavy, po dopadu na vozovku skončil pohyb těla poškozené v konečné poloze svislou osou těla souběžně s jízdními pruhy, hlavou ve směru jízdy vozidel, přičemž obžalovaný svým jednáním poškozené způsobil otok a podkožní krevní výron v měkkých lebních pokrývkách ve spánkovětemenní krajině vlevo, podkožní krevní výrony na dolním víčku pravého oka, na pravé tváři a nad tělem dolní čelisti vpravo, podpavučnicové krvácení nad levým temenním lalokem mozku, na spodině mozku na přechodu temenního a týlního laloku vpravo a drobná ložiska zhmoždění mozkové tkáně čelního, spánkového a temenního laloku mozku vlevo, dále podkožní krevní výrony vlevo vzadu od úrovně lopatky až po kyčel rozsahu 20x15 cm, zlomeniny třetího až sedmého žebra vlevo s nevelkým krvácením a pneumothoraxem do levé pohrudniční dutiny se snížením vzdušnosti dolních partií dolního laloku levé plicе, dále podkožní krevním výronem vnitřní strany dolní třetiny levé horní končetiny, drobnou tržně zhmožděnou rankou délky dvou centimetrů na horní třetině vnitřní strany předloktí a podkožní krevní výron na vnitřní straně předloktí 5x6 cm, dále podkožní krevní výrony 8x5 cm na přední a zevní straně stehna levé dolní končetiny, nad kolenem 5x4 cm, na zadní a boční straně bérce od horní třetiny pod kolenem až ke kotníku a oděrku na zevní straně kolena a dále zlomeninu vnitřního kotníku, u s lehkým posunem úlomků bez narušení vnitřní kloubních struktur a drobnou oděrku nad zevním kotníkem, tedy taková poranění, následkem nichž poškozená ihned upadla do bezvědomí, zranění poškozené si vyžádala operativní zákrok a její hospitalizaci ve FN Motol od 23.3.2012 do 20.4.2012, a následnou pracovní neschopnost do 7.5.2012, přičemž ze soudně lékařského hlediska lze nejzávažnější utrpěné zranění – nitrolební poranění se zhmožděním mozku a nitrolebním krvácením hodnotit jako poškození důležitého orgánu – těžkou újmu na zdraví.

Obžalovaný JUDr. Roman JXXXXX zpočátku zcela využil svého práva a k věci odmítl vypovídat. Později toliko žádal, aby bylo do jeho protokolu zaznamenáno jeho prohlášení, že „dne 23.3. kolem 10.00 hod. jel vozidlem Porsche Cayenne Vyskočilovou ulicí v Praze 4 směrem k Budějovické a někde před odbočením na magistrálu před ním zastavilo vozidlo Volvo, které odbočovalo z levého pruhu do pravého, po mírném nárazu do tohoto vozidla jej objel, aby nepřekážel provozu, a je pravdou, že poté poodjel cca 25 metrů ke světelné křižovatce, kde zastavil na červenou, protože nechtěl předcházející nehodu řešit hned, ale vše nahlásit později. Ví, že poté, kdy vozidlo zastavil na světelné křižovatce na červenou, přiběhla zleva řidička vozidla Volvo, postavila se mu před kapotu a několikrát mu do ní rukama uhodila, a současně rukama gestikulovala. On se jí snažil gestikulací naznačit, že nehodu nahlásí později. Přiznal, že dopravní nehodu na místě řešit nechtěl a v okamžiku, kdy paní obešla vozidlo zepředu zprava a mířila k pravým dveřím se poté, kdy na semaforech padla zelená, rozjel“. Rozhodně si není vědom, že by paní automobilem srazil a popřel, že by z místa ujel, aniž by jí poskytl pomoc. Pakliže by si toho byl vědom, samozřejmě by zastavil a přivolal lékařskou pomoc. I při posledním výsledku v přípravném řízení dne 25.3.2013, kdy obžalovaný uvedl, že se cítí schopen výsledku po prodělaném úrazu, ale nadále využívá svého práva a odmítá k věci vypovídat, pouze uvedl, že události hluboce lituje a prohlašuje, že nikomu úmyslně neublížil, změna právní kvalifikace jej šokovala,

nevyužil svého práva seznámit se s výsledky vyšetřování, požádal, aby v případě že by jeho jednání bylo kvalifikováno jako nedbalostní delikt, že spáchal ve smyslu § 309/1a) tr. řádu nedbalostní trestný čin, že všem poškozeným uhradil škodu a je připraven složit peněžní částku na obecně prospěšné účely. I u hlavního líčení využil obžalovaný svého zákonného práva a k věci nevypovídal, odmítl odpovídat na jakékoli dotazy, přečetl pouze své vyjádření, které je součástí protokolu o hlavním líčení ze dne 16.7. 2013.

Obžalovaný na výzvu policejního orgánu vydal na protokol o vydání věci dle § 78 tr. řádu osobní motorové vozidlo Porsche Cayenne r.z. XXXXX včetně náležitostí jako věc důležitou pro trestní řízení. Bylo zjištěno, že předmětné vozidlo patří majiteli společnosti ORA PRINT, a.s. se sídlem Praha 1, Vodičkova 710/31, obviněný vozidlo užíval na základě Smlouvy o nájmu automobilu. Vozidlo bylo pojištěno u České podnikatelské pojišťovny, která byla rovněž poučena jako poškozená v trestním řízení, a která se k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody nepřipojila. Vozidlo bylo vráceno společnosti ORA PRINT, a.s.

Poškozená **Thuong NXXXXX** do protokolu o výslechu svědka ze dne 09.05.2012 (č.l. 463 až 472 sv. 2 spisu) v přípravném řízení k předmětné dopravní nehodě mj. uvedla, že ve vozidle jela se svojí švagrovou, která seděla na zadním sedadle. Jela v levém jízdním pruhu. V místě, kde došlo k nehodě, chtěla odbočit doprava, do prostředního jízdního pruhu. Než stihla odbočit, tak do levé zadní části jejího vozidla narazil ten pán. Při odbočování měla zapnutý blinkr. Vystoupila z vozidla a chtěla nehodu řešit. Při vystoupení z vozidla si všimla, že zezadu přijíždí k místu nehody sanitka, a proto zůstala stát u svého vozidla, které se nacházelo na dělicí čáře mezi oběma pruhy. Vozidlo Volvo po nehodě zůstalo stát přední částí v pravém pruhu a zadní částí v levém pruhu, stálo tedy šikmo. Zůstala stát u svého vozidla, aby vozidlo Porsche, které do jejího vozidla narazilo, mohlo okolo ní projet a uvolnit cestu sanitě. Vozidlo Porsche ji objelo z levé strany a pokračovalo dále v jízdě ke světelné křižovatce. Jakmile řidič vozidla Porsche uvolnil místo sanitě, tak v jízdě nezastavil a pokračoval až na křižovatku k semaforu. Nedokázala odhadnout, jak daleko byla světelná křižovatka od místa střetu, určitě více než 15 m. Na dotaz z čeho usuzuje, že vozidlo uvolňovalo místo sanitě, uvedla, že to je její zkušenost, že když houká sanita, tak se jí řidiči snaží uvolnit místo. Vozidlo Porsche zastavilo až ve světelné křižovatce na červenou. Běžela za ním, aby s řidičem nehodu řešila. Vozidlo Porsche bylo na světlené křižovatce v levém jízdním pruhu, přesnou pozici na křižovatce nedokázala říct, a to ani z pohledu, zda stálo jako první, či zda před ním stálo nějaké další vozidlo. Za vozidlem Porsche nestálo v řadě žádné další vozidlo. Přiběhla k vozidlu zleva, zastavila před jeho přední částí a rukama plácala do kapoty s úmyslem, aby se řidič vrátil, zacouval zpět a aby řešili předchozí nehodu. Řidič vozidla Porsche byl stále ve voze. Při plácání do kapoty stála někde před cca střední částí předku vozu. Žádné reakce řidiče na plácání do vozu si nevšimla. Řidič ji podle ní viděl. Výrazně se snažila gestikulovat - plácala do vozu a naznačovala mu, že má couvat. Jeho reakcí si nevšimla. Následně se přemístila na pravou stranu vozu, kde ji vůz nabral svojí pravou stranou a zrcátkem. Prvotní střet s vozidlem byl ve chvíli, kdy se nacházela někde v oblasti u pravého předního světlometu. V době prvotního střetu byla v pohybu ve směru od středu přední části vozidla, k pravé straně vozidla, byla určitě čelem k vozidlu. Vzdálenost mezi její původní pozicí ve středu vozu, když plácala do kapoty a mezi její pozicí v době střetu byla velmi krátká a nevěděla, jakým přesně stylem se přesunula ze středu vozu na kraj vozu k pravému přednímu světlometu. Důvodem, proč se takto přemísťovala, bylo to, že chtěla jít zpět ke svému vozu, chtěla jej obejít okolo

pravého boku. Domnívala se, že řidič vystoupí a bude s ní nehodu řešit, proto se chtěla vrátit ke svému vozidlu. Byla to pouze její domněnka, že takto bude reagovat. Žádné jeho gestikulace k tomuto si nevšimla. Pamatovala si, že vozidlo prvotně narazilo do její nyní zraněné nohy. Blíže pak již nevěděla. Myslela si, že se její tělo třelo podél pravého boku vozidla k zpětnému pravému zrcátku a pak již vůbec nevěděla. Pouze ví, že největší bolest cítila v oblasti hlavy, ale již nemohla říct, zda bolest v oblasti hlavy cítila již v době srážky s vozidlem, nebo až poté na zemi. Vozidlo Porsche do ní narazilo, potom upadla a pak si již nic nepamatovala. Vozidlo Porsche se rozjelo rovně. Před samotným rozjezdem vozidla Porsche si nevšimla, že by ji řidič nějak naznačoval, že pojede. Byla naštvaná a chtěla řešit tu nehodu. Není schopna říci, kam se díval řidič v době rozjezdu, oční kontakt v tu dobu neměli. Na dotaz, zda si pamatuje, když stála před vozem v jeho středu, případně šla k jeho pravé straně, že by se vozidlo Porsche nějak v tuto dobu rozjíždělo, resp. túrovalo motor, uvedla, že si pamatuje, že v tuto dobu vozidlo popojíždělo, vozidlo se v podstatě nepohybovalo celé, vyvolalo to u ní takový dojem, že řidič střídavě šlape na brzdový pedál a tento opět pouští. Motor byl v normálních otáčkách. Nad tímto jednáním řidiče nijak neuvažovala, nijak se nebála, pouze chtěla, aby řidič vystoupil a řešil tu dopravní nehodu. Do doby střetu jejího těla s vozidlem Porsche žádné zranění, např. z první nehody, nepocítovala. Po prvním střetu byla v pořádku, bylo to pouze lehké ťuknutí. Slovní kontakt mezi ní a řidičem nebyl, řidič byl celou dobu ve vozidle. K sobě přišla téhož dne v nemocnici. Druhý den si poprvé uvědomila, že je v nemocnici. Utrpěla zlomeninu nohy - levého kotníku, 5 žeber na levé straně, krevní výron do mozku a další oděrky. Před nehodou měla oblečení čisté a bez jakéhokoliv poškození. Když stála před přední střední částí vozidla a plácala do něj, tak přední část vozu – kapota – jí sahala někde okolo břicha, ruce nijak vysoko zvedat při plácání nemusela, měří 160 cm. Při cukání vozidla se jí toto asi dotýkalo, dotýkalo se jí pod kolenem v oblasti holeně, nijak se nebála, cukáním se necítila nijak ohrožená. Jednání řidiče v ní nevyvolávalo dojem, že by musela uhnout, či utéct. Plácala pouze do přední části auta, jiný kontakt nebyl. Sanita projela okolo jejího vozu z pravé strany, tedy pravým pruhem. Vozidlo Porsche ji objelo určitě zleva. Nevšimla si a ani nepozorovala, co bylo ve vozidle Porsche. Před tím ťuknutím vozidel bylo její vozidlo připraveno k odbočení do pravého jízdního pruhu, ale ještě našikmo nebylo. Vozidlo Volvo nebylo v důsledku nárazu posunuto moc daleko, Volvo se nedostalo úplně na druhý pruh. V době nárazu bylo její vozidlo v pohybu, chtěla již odbočit, ale nestihla to. Domnívala se, že kdyby ten pán do ní chtěl narazit, tak by tak učinil již v době, kdy stála před středem jeho vozu. Možná ji potom již neviděl, protože byl opilý – to se dozvěděla až z médií.

Podle protokolu ze dne 23.06.2012 (č.l. 477 až 489 sv. 2 spisu) byla téhož dne provedena od 19:24 do 20:19 hod v místě dopravní nehody prověrka na místě. Svědkyně NXXXXX mj. uvedla, že si nevzpomíná přesně na pozici, kde stálo vozidlo Porsche. Ze středu vozidla se pohybovala stranou, když se pohybovala, tak pořád plácala na kapotu. Vozidlo se přitom kývalo, jakoby řidič přibrzdil nebo uvolnil brzdou, nedokázala přesně říct, kdy se vozidlo začalo houpat. Před vozidlem se pohybovala napříč s rukama pořád na kapotě. V okamžiku rozjezdu vozidla stála před předním světlometem, ruce na kapotě, při rozjezdu vozidla skoro vyběhla z obrysu vozidla. Rozjezd vozidla byl takový, jako když někdo šlápne rychle na plyn, vozidlo se rychle rozjelo a narazilo do ní. Jakmile do ní vozidlo narazilo, tak upadla a už si nic nepamatuje, nejvíc bolet náraz do obličeje. Nepamatovala si přesně, jakou částí vozidla dostala ránu do obličeje, bylo to rychlé. Vozidlo jakoby ji odhodilo a něco narazilo na její tvář a pak upadla a nic si už nepamatuje. Rotaci ani otáčení si nepamatuje. Otok měla na pravé straně obličeje.

U hlavního líčení pak svědkyně mj. uvedla, že klepala na kapotu, řidič se na ni díval. Když se vozidlo rozjelo, tak stála zboku. Vozidlo do ní narazilo, když odcházela ke svému autu. Nepamatovala si, že by se její tělo dostalo do kontaktu se zrcátkem. Kontakt s jiným vozidlem v pravém pruhu si nepamatuje. Když doběhla k vozidlu Porsche, tak nezkoušela otevřít dveře u řidiče. Když stála před středem kapoty, tak nezaregistrovala popojíždění vozidla. Před tím se jí vozidlo nedotýkalo. Když chtěla odejít, tak stála k vozidlu pravým bokem. Myslela si, že řidič na ni bude reagovat a také vystoupí, a tak chtěla jít ke svému vozidlu, směřovala k němu nejkratší cestou. Po střetu začala vnímat až v nemocnici. Po předestření výpovědi ze dne 09.05.2012 potvrdila popojíždění vozidla. Ke střetové poloze uvedla, že jak to při hlavním líčení dnes popsala, tak je to přesnější. Ze středu odcházela čelem k autu, když stála pravým bokem, tak došlo k nárazu. Ve výpovědi ze dne 09.05.2012 dále uvedla, že náraz byl do její zraněné nohy, k tomu při hlavním líčení uvedla, že problém byl spíše u tlumočnicka, náraz si skutečně nepamatuje. Dále uvedla, že při plácání, když stála čelem k vozidlu, se jí vozidlo zřejmě dotýkalo, stála blízko vozidla, vozidlo skutečně cukalo. K další části výpovědi ze dne 09.05.2012, kdy vypověděla, že ji vůz nabral pravou stranou a zrcátkem u hlavního líčení uvedla, že je to pouze její domněnka, není to přesné. K výpovědi učiněné při prověrce na místě ohledně toho, že při rozjezdu vozidla stála před pravým světloometem, uvedla, že je pravda, jak vypovídala, kdyby nejel rychle, tak by ji neporazil. Pamatuje si pouze na to, jak klepala na kapotu. Jak do ní vozidlo narazilo, si vůbec nepamatuje. Když bouchala na kapotu, tak neměla natažené ruce, od vozidla byla v místě holení 20 cm.

Z protokolu o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem je patrné, že poškozená nebyla v době dopravní nehody pod vlivem alkoholu.

S poškozenou byla na místě činu provedena prověrka dle § 104e tr. řádu zachycená jednak fotograficky, jednak na video dokumentaci k zadokumentování vzniku jejího poranění. Poškozená nebyla přesně schopna určit kolikáté v pořadí před semaforem stálo vozidlo obžalovaného s tím, že se tehdy moc zlobila a byla našťvaná, prostě když to vozidlo zastavilo, tak ona doběhla, běžela od první nehody docela daleko. Svědkyně předvádí v souladu s výpovědí, jak plácá na kapotu uprostřed vozidla, vozidlo se „kývá“, nedokáže říci, ve kterou chvíli se začalo houpat, svým způsobem jakoby řidič přibrzdil nebo uvolnil brzdu, byla našťvaná, bála se, že ujede, vozidlo se rozjelo, když byla před pravým světloometem, vozidlo se rozjelo rychle a narazilo do ní, potom si pamatuje bolest, svědkyně si nepamatuje, že by se po nárazu otáčela, že by se dostala do rotace, domnívá se, že nebyl moment, kdyby se zády dotýkala kapoty.

Rodina poškozené a později sama poškozená udělila plnou moc k zastupování JUDr. Josefu Lžičařovi. Poškozená byla řádně poučena, rovněž tak její manžel Ngoc DXXXXX, nar. XXXX jako majitel poškozeného vozidla zn. Volvo při dopravní nehodě, oba uvedli prostřednictvím svého zmocněnce, že se k trestnímu řízení proti obžalovanému s nárokem škody nepřipojují a nepožadují po něm náhradu škody, neboť vzniklá škoda jim byla v plném rozsahu uhrazena v průběhu přípravného řízení a došlo k uzavření dohody o narovnání. Vyčíslená částka 899.078,-Kč byla obžalovaným uhrazena.

Svědék Robert BXXXXX v přípravném řízení vypověděl, že šel ul. Vyskočilovou podél budovy spol. Microsoft směrem k ul. Budějovické, tedy po levém chodníku. Byl zhruba na úrovni poloviny šířky přední stěny budovy Microsoft, když zahlédl, jak u levého okraje v levém průběžném jízdním pruhu ve směru na Budějovickou, běží žena a dobíhá k vozidlu SUV. Běžela podél travnatého dělicího pásu nikoliv ovšem po něm. Postupně šel dále až ke křižovatce a cestou sledoval, co ta žena dělá. Plynule pokračoval v chůzi směrem k přechodu přes sjezd z magistrály. Ze svého pohledu viděl nejprve zadní část vozidla SUV a levou boční část. Při nepřetržité chůzi po chodníku okolo budovy Microsoftu docházelo k postupnému zkracování vzdálenosti mezi ním a vozidlem SUV, před kterým stála ta žena. Postupně se mu začal otevírat i pohled na stojící ženu před autem SUV. Ženu ze svého pohledu viděl po celou dobu, po celou dobu ji měl v zorném úhlu. Přední část kapoty měla cca v oblasti břicha. Žena prvotně přiběhla k levému boku vozidla, kde se snažila otevřít dveře. Vzala za kliku, zalomcovala, nešlo to, tak pokračovala dále před přední část vozidlu. Před vozem se zastavila před středem přední části vozidla. Vozidlo SUV stálo v levém jízdním pruhu, nevěděl, jestli na 1. či 2. pozici. Mezi vozidly žádné velké mezery nebyly. Rozestavení vozidel v dalších pruzích neviděl, sledoval čistě tu ženu. Ve chvíli, kdy přicházel k semaforu pro chodce, na něm svítila zelená. Těsně před tou chvílí, nebo v tu chvíli se dala do pohybu i vozidla v křižovatce, tedy asi měla také zelenou. Následně jej velmi překvapilo jednání řidiče vozidlu SUV, který se začal tlačit na ženu stojící před jeho vozidlem, není schopen přesně říci, zda žena břichem ležela na kapotě vozidlu s nohama ve vzduchu, či zda měla nohy na zemi a ustupovala. Řekl by, že to byl tlak, že ji před sebou hrnul. Tím tlačáním se posouvala k pravému přednímu rohu vozidla. Když se dostala z přímého směru jízdy vozidla, tak auto rychle vyjelo, razantně akcelerovalo. Ženu vozidlo srazilo, ovšem není schopen říci, kterou částí přesně, zda nárazníkem, blatníkem či zpětným zrcátkem. Vozidlo nebrzdilo, prostě odjelo a žena zůstala ležet na vozovce při pravém okraji levého jízdního pruhu až za přechodem pro chodce blízko dělicí čáry mezi jízdními pruhy. Ležela na levém boku, hlavou směrem ul. Budějovická. Byl někde na ostrůvku mezi 1. a 2. přechodem. Když toto viděl, tak se snažil k ženě co nejrychleji dostat, dorazil k ní jako první. Žena sténala, oční kontakt s ní neměl. Žena rozhodně neletěla přes střechu vozidlu. Jak vozidlo tlačilo paní před sebou, tak oběma svými rukama bouchla do kapoty vozidlu, jednalo se o údery otevřenými dlaněmi a o opakované intenzivní údery. Ve výhledu mu nic nebránilo, byl tak zaujat celou situací, že nic jiného nevnímal a soustředěně ji sledoval. Nemohl říci úplně s jistotou, ale podle něj se jednalo o šťouchance vozidlem do ženy, kterých bylo více. Nedokázal říci, zda jí svezl na vozidlo, nebo ji těmi šťouchanci dostal do pozice, kde nakonec zůstala ležet. Během doby, kdy žena ležela na vozovce, tak ji vozidlo z pravého jízdního pruhu při své jízdě neohrožovalo.

Podle protokolu o prověrce na místě ze dne 23.06.2012 (č.1. 586 až 596 sv. 3 spisu) byla téhož dne provedena od 15:45 do 16:35 hod. prověrka na místě DN2 a svědek BXXXXX mj. uvedl, že žena bouchala otevřenými dlaněmi do kapoty, v podstatě se břichem nalepila na čelo vozidla. Vozidlo do ní rázově najíždělo, žena se posouvala po kapotě auta a ve chvíli, kdy byla na pravé straně, v místě, jak je to na vozidle rozbité, tak řidič na to šlápl. Vozidlo se rozjelo, žena dostala nějakou ránu, jestli od nárazníku nebo od zrcátka to neviděl, a zůstala ležet na silnici. V té době byl někde na přechodech. Jízdní pruh vyloženě neviděl, ale řekl by, že Porsche stálo uprostřed jízdního pruhu. Polohu vozidla Porsche na semaforech označil LP roh 11,65 m od VBM1 a 0,6 m od VBM2, PZ roh 16,1 m od VBM1 a 2,5 m od VBM2. Ve chvíli, kdy se začalo vozidlo pohybovat, tak do něho bouchla. Nevěděl, jestli ji vozidlo před sebou hrnul nebo jestli jí vezlo, následně se posouvala po kapotě směrem doleva a potom auto vystřelilo. Vozidlo ji dohrnulo až do konečné polohy. Konečnou polohu chodkyně označil: nohy 2,6 m od VBM1 k ul. Budějovické, hlava

4,2 m od VBM1 k ul. Budějovické a 0,2 m od dělicí čáry mezi levým a středním jízdním pruhem. Když auto vyrazilo, tak chodkyně byla někde na úrovni pravého reflektoru, nebyla. Po chodníku šel rychlou chůzí. Vozidlo měl stále před sebou, nepřešel je. Ve chvíli, kdy byl na přechodu, tak vozidlo vystřelilo. Vozidlo muselo být v tomto okamžiku někde v oblasti přechodu nebo za přechodem. Poloha svědka v okamžiku prudkého rozjezdu vozidla a sražení chodkyně byla 5,2 m od VBM1, vozidlo bylo 1,2 m od VBM1 směr Budějovická a LP částí 0,75 m od VBM2. V tu dobu ženu stále viděl, byla na kapotě. Potom vozidlo vyrazilo a žena dopadla na vozovku do konečné polohy. Ve chvíli, kdy žena nebyla už čelně, tak vozidlo prudce vyrazilo.

Podle protokolu o vyšetřovacím pokusu ze dne 24.06.2012 (č.1. 604 až 610 sv. 3 spisu) byl téhož dne proveden od 13:38 do 14:07 hod. vyšetřovací pokus v místě DN2. Při pokusu byla použita typově shodná vozidla (vozidla Porsche a Tatra byla totožná s vozidly ze dne DN2). Vozidla byla rozestavěna podle výpovědi svědků. V protokolu svědek Bělohlávek mj. uvedl, že když žena stála před vozidlem Porsche, tak vozidlo bylo (zaměřené hodnoty, svědek stál 42,1 m od VBM1, tj. místo odkud tuto situaci takto pozoroval kritický den) LP rohem 16,15 m od VBM1 a 0,5 m od VBM2, PZ roh byl 20,85 m od VBM1 a 2,4 m od VBM2, postava poškozené byla 1,35 m od VBM2. Po porovnání s jím uváděnou polohou vozidla Porsche v daném okamžiku, kterou označil při prověrce, poznamenal, že vozidlo tak mohlo stát ± dva, tři metry. Konečná poloha ženy byla 2,7 m od VBM2.

U hlavního líčení pak svědek k předmětné dopravní nehodě mj. uvedl, že padla zelená, vozidlo se začalo rozjíždět a ženu tlačit, bylo to pozvolné, nebyl to razantní náraz. Žena začala tlouct rukama do kapoty a začala křičet. Vozidlo dál pokračovalo, žena se pohybovala ke straně a ve chvíli, kdy nebyla v čelním směru před vozidlem, tak vozidlo vystřelilo. Z jeho pohledu byla v tomto okamžiku žena za vozem, ale nevěděl, jestli zcela mimo vůz anebo v úrovni nárazníku. V okamžiku vystřelení byla žena mírně ze strany, čelem k vozidlu, měla ruce na kapotě. Nevěděl, jestli ji vzal zrcátkem nebo nárazníkem, neviděl to, bylo to z druhé strany. Když vůz vystřelil, došlo ke střetu. Přesnou polohu v době střetu nedokázal říci. Kontakt těla poškozené s jiným vozidlem neviděl, nepředpokládal to. Let poškozené 13 až 14 m je hloupost. Jak vozidlo odjelo, viděl, jak žena ležela. Do konečné polohy byla žena z části dostrkána a z části dorotovala při pádu.

Svědék Vladimír BXXXXX v přípravném řízení vypověděl, že samotný střet vozidel Volvo a Porsche neviděl, vozidla stála cca 25 m od světelné křižovatky. Z místa řidiče vystoupila paní asijského původu. Vzápětí projela okolo sanita. Ve chvíli, kdy paní přistupovala ke dveřím vozidla Porsche, tak řidič začal popojíždět a z místa nehody odjel levým pruhem. Vozidlo Porsche nezastavilo v křižovatce přímo za ním, ale cca 10 m za zadní částí jeho vozu. Nevěděl, jaké bylo rozestavení vozů v dalších pruzích, nějaké další vozy tam určitě stály, sledoval děj za ním. Myslel si, že paní k vozidlu doběhla z levé strany. Viděl, že se zastavila uprostřed přední části vozu a postavila se k němu čelem, kde lehce rukama bouchala do kapoty. Pak viděl, jak Porsche začíná popojíždět směrem dopředu. Poškozená byla před přední částí vozu a při tom popojíždění vozu dopředu se začala posouvat směrem k pravému přednímu rohu vozidla ve směru jízdy vozidla. Nebyl schopen uvést, zdali se žena sama přesouvala k pravé části vozu, nebo zda byla tlačena vozidlem, to ze svého pohledu do zpětného zrcátka nebyl schopen rozeznat. U pravého předního rohu vozu již byla natočena nikoliv zády k jeho vozidlu jako zpočátku, ale již vůči jeho

vozu byla pravým bokem, čelem k pravé boční části vozidla Porsche, jakoby kopírovala vozidlo svojí přední částí těla. U pravého předního rohu vozidla, tak jak jí viděl, tak stále ještě stála. Při pomalém popojíždění vozidla v době, kdy se paní dostala ze středu vozu k pravému přednímu rohu, tak vozidlo při tomto popojíždění mohlo ujet dráhu cca 3 až 5 metrů. V době, kdy se paní ocitla u pravého boku vozidla, tak se vozidlo Porsche svižněji rozjelo, a když se dostala do prostoru vedle pravého sloupku spolujezdce, tak byla vozidlem sražena k zemi. Osobně se domníval, že pravým bočním zpětným zrcátkem. Podle něj vozidlo Porsche ještě kousek pokračovalo levým jízdním pruhem a teprve kousek za ním se přeřadilo do pravého jízdního pruhu a zůstalo stát vedle něj na červené. Společně vedle sebe na červenou stáli cca 15 sekund, dlouho ne, hned jak přijel, padla zelená. Následně se na zelenou rozjeli, vozidlo Porsche pokračovalo směrem na Budějovickou, podjeli magistrálu. Porsche v pravém pruhu jelo rychleji než on a pak zabočilo do pravé uličky. Když měl možnost vidět do vozu v době, když ho vozidlo pravým pruhem předjíždělo, tak viděl, že vozidlo řídí muž a byl ve voze sám. Celý popsáný děj sledoval bez přerušení. Kapota ženě sahala kousek nad pas. Jeho domněnka byla, že žena byla vozidlem zasažena do horní části těla, do ramene. Pád ženy popsat blíže nedokázal, ale podle něj to bylo tak, že to s ní silně bouchlo o zem, také by řekl, že jí to udělilo rotaci. Žena zůstala ležet cca 7 m za jeho vozem, u dělicí čáry mezi levým a pravým jízdním pruhem. Muž na sražení ženy nereagoval.

Podle protokolu o prověrce na místě ze dne 23.06.2012 (č.l. 631 až 645 sv. 3 spisu) byla téhož dne provedena od 12:37 do 13:25 hod prověrka na místě DN2. Při prověrce bylo použito vozidlo Porsche a další vozidla typově shodná s vozidly, která se pohybovala v místě DN2. V protokolu svědek BXXXXX mj. uvedl, že poloha jeho vozidla před semaforem byla LP roh 6,55 m od VBM1 a 0,7 m od VBM2, PZ roh 10,2 m od VBM1 a 2,3 m od VBM2. Vozidlo Porsche stálo asi 10 až 15 m za ním. Vozidlo Porsche stálo v pruhu rovně, LP roh 27,05 m od VBM1 a 0,6 m od VBM2, PZ roh 31,6 m od VBM1 a 2,6 m od VBM2. Díval se jen na incident, a proto nebyl schopen říct, jak byla ostatní vozidla rozmístěna a jak se pohybovala. Věděl, že v odbočovacím pruhu byla nějaká vozidla. Jestli byla vedle něj i vozidla v průběžném pruhu, to nevěděl. Důvod, proč šla paní k pravé části vozidla, byl zřejmě takový, že se vozidlo Porsche začalo pomalu rozjíždět. Poloha chodkyně na počátku rozjíždění vozidla Porsche, viz obr. 7. V této fázi se jednalo o plynulý, pomalý rozjezd. Chodkyně se následně pohybovala ještě stranou, až se přesunula k pravé straně vozidla a potom byla sražena, nejspíše zrcátkem. Paní jakoby kopírovala pravý bok vozidla (byla k vozidlu stále přední částí těla) a dostala se až k zrcátku. Paní nejspíš do strany k boku vozidla – ke kolu ukročila, měla ruce na kapotě. U kola se paní zastavila a potom jí srazilo zrcátko pohybujícího se vozidla. Mezi paní a vozidlem byla v okamžiku, kdy stála u kola, nepatrná mezera, dotyk byl jen rukama. Paní byla sražena zrcátkem za levou paži, levé rameno. Po střetu už viděl jen, jak to s paní praštilo o zem. Neviděl to úplně přesně, ale na zem dopadla nejdříve spíše horní částí těla. V okamžiku sražení chodkyně tato byla 27,05 m od VBM1 a 2,6 m k VBM2, vozidlo Porsche bylo LP roh 25,7 m od VBM1 a 0,6 m, PZ roh 30,4 m od VBM1 a 2,6 m od VBM2. Polohu, ve které zůstala ležet, nedokázal uvést, neviděl to přes vozidlo, které se blížilo. Paní ležela podél vozidla.

Podle protokolu o vyšetřovacím pokusu ze dne 24.06.2012 (č.l. 649 až 656 sv. 3 spisu) byl téhož dne proveden od 10:05 do 10:30 h vyšetřovací pokus v místě DN2. Při pokusu byla použita typově shodná vozidla (vozidla Porsche a Tatra byla vozidla totožná s vozidly ze dne DN2). Vozidla byla rozestavěna podle výpovědi svědků, s tím, že u vozidla Porsche byly vymezeny 2 krajní polohy. V protokolu svědek BXXXXX mj. uvedl, že v místě nehody si z předestřených vozidel pamatuje

jen na Tatra. Vozidlo Porsche nebylo v těsné blízkosti jeho vozidla, ale ve větší vzdálenosti. Konečná poloha chodkyně nebyla z pohledu jeho jízdy za přechodem, ale za jeho vozidlem.

U hlavního líčení svědek vypověděl, že řidič vozidla Porsche se pomalu rozjel a srazil paní pravým zpětným zrcátkem. V okamžiku rozjezdu stála paní u pravého světloometu. Řidič vozidla Porsche se pomalu rozjel a paní už byla v kontaktu s vozidlem u světloometu, myslel si, že jí srazilo až zrcátko. Před kontaktem s vozidlem byla paní v pohybu, posouvala se k pravé přední části vozidla. Za Porschem byla nějaká vozidla. Když se vozidlo pomalu rozjelo, tak ze začátku jelo pomalu a potom se rozjelo rychleji. Rychleji se vozidlo rozjelo asi 0,5 m před tím, než došlo ke kontaktu se zrcátkem, paní už byla na boku vozidla, byl tam už kontakt s vozidlem. Popojíždění vozidla - cukání - si všiml, až když byla paní u světloometu, tam došlo k odtlačování poškozené na bok vozidla k zrcátku. Paní byla v průjezdném profilu vozidla - bylo tam zrcátko, byla mimo přední část vozidla, byla zasažena pravou částí vozidla. Dopad ženy viděl matně v zrcátku, výhled mu trochu krylo vozidlo Porsche. Viděl, jakoby jí řidič Porsche srazil zrcátkem, nevěděl, zda spadla pod zadní kola, viděl, jak to tam bouchlo o zem. Na zelenou se ihned nerozjel, díval se do zrcátka, co se tam stalo. Nevěděl, zda při pádu poškozené došlo ke kontaktu s jiným vozidlem, to už bylo daleko. Celou dobu událost nesledoval, podíval se i před sebe, hlavní věc určitě viděl. Let poškozené po nárazu 13 až 14 m nezaregistroval.

Svědčyně An Thi DXXXXX v přípravném řízení uvedla, že kritického dne byla unavená, klímala. Najednou ji probrala rána. Ptala se švagrové, co se stalo, ta odpověděla, že je někdo naboural. Švagrová vystoupila, ona zůstala sedět ve vozidle. Vozidlo, které do nich narazilo, je náhle objelo zleva a pokračovalo dále ke světelné křižovatce, kde svítila červená. Podle ní vozidlo Porsche jelo rychleji a narazilo do nich ve chvíli, když švagrová chtěla odbočovat. Vozidlo jim narazilo do levého zadního světla. Na světelné křižovatce zůstalo vozidlo Porsche stát v levém jízdním pruhu jako první, stálo tam jako jediné. Vzdálenost mezi vozidlem Porsche, poté co zastavilo na červených světlech, a jejich vozidlem byla 20 až 30 metrů. Ve vozidlu Porsche byl jen řidič. Švagrová přiběhla k okénku řidiče a něco mu řekla. Pak nevěděla, jak se švagrová dostala k přední části vozidla na pravý bok. Buď vozidlo oběhla zezadu, nebo zepředu. Zde zůstala stát, ale rozhodně nebyla před vozidlem, byla blízko pravého boku vozidla. Byla těsně blízko vozidla. Následně se na semaforu rozsvítila zelená a vozidlo se dalo do pohybu vpřed. Švagrová upadla na zem a zůstala ležet vedle vozidla vpravo. Švagrová spadla na vozovku podle ní proto, že jí zasáhlo pravé boční zpětné zrcátko, které jí srazilo na zem. Toto se jen domnívá, neviděla to. Viděla pouze pád švagrové na zem, ale kterou částí vozidla a jak byla zasažena, to nevěděla. Potvrdila, že švagrová byla sražena tímto vozidlem, nic jiného, čím by mohla být sražena, tam nebylo. Švagrová upadla směrem dopředu, kdy zůstala ležet souběžně se silnicí, nohy švagrové směřovaly k jejich vozidlu. Místo dopadu bylo blízko přechodu pro chodce. Švagrová byla při vědomí, hodně jí to bolelo, kroutila se bolestí, nic neříkala. V oblasti jejího kotníku viděla jamku - zranění. Na zraněné noze měla zutou botu. Na švagrové dále viděla zranění v obličeji, krev na hlavě. Když vystoupila z vozidla, tak na zemi viděla střepy od jejich vozu a i střepy od vozidla Porsche. V době, kdy švagrová obcházela vozidlo Porsche, se asi dívala jinam, sledovala jen, jak přiběhla k okénku řidiče, a pak jí viděla poblíž vozidla vpravo. Z vozidla Volvo viděla zadní část, pravý a levý bok vozidla Porsche. Její pohled byl trochu zprava, zešikma zezadu. Nic ji nebránilo

ve výhledu. Vozidlo Porsche se z křižovatky rozjízdělo normálně, ani pomalu ani rychle. Vozidel stojících vedle vozidla Porsche si nevšimla.

U hlavního líčení k předmětné dopravní nehodě mj. uvedla, že náraz vozidla do švagrové neviděla. Registrovala jen to, že padla zelená a švagrová spadla. Když se vozidlo rozjelo, stála švagrová na pravé straně. Myslela si, že náraz nebyl přímý, byl ze strany vozidla, neviděla, že by o ní zavadilo zrcátko. Tělo švagrové se nedostalo do kontaktu s jiným vozidlem.

Svědék Patrik DXXXXX, policista, vypověděl, že předmětného dne nastoupil v 8.00 hod. ráno dvanáctihodinovou službu na MOP Pankrác. Řídil hlídkový vůz, sloužil spolu s kolegou LXXXXX. Přibližně v 10.15 hod. zachytili hlášení operačního důstojníka hl. m. Prahy, který oznamoval újezd od dopravní nehody se sražením chodce, kdy bylo dáváno, že se jedná o vůz Porsche a jeho registrační značka, nakonec bylo specifikováno, že vůz zastavil v ulici Pujmanové, a řidič z něho odchází do parku. Oni byli v tu chvíli asi 500 metrů od daného místa, když dojížděli k místu, viděli na kruhové křižovatce muže s uniformovaným policistou, ve kterém rozpoznal kolegu VXXXXX, muž mu ukazoval směrem k parku, kam se kolega rozeběhl, svědek následně vjel do parku se služebním vozidlem, přibrzdil u muže a ten mu označil řidiče Porsche. Dojeli k lavičce, na kterou se posadil muž označený jako řidič Porsche, po vystoupení z vozu jej oslovili a vyzvali k prokázání totožnosti, on jim sdělil, že žádné doklady nemá, ptali se jej na jméno, příjmení a datum narození, on nic neřekl, pouze sdělil svědkovi, aby se vedle něho posadil, že mu vše vysvětlí a pouze řekl, že se jmenuje Roman. Svědek se mu představil. Muž jevil známky silnější opilosti a zároveň únavy, mluvil jakoby nesouvisle, v bodech, obecně v tom smyslu, že se mu stalo něco špatného. Svědkovi přišlo, že na sebe nechce nic říci, na otázky měl vyhýbavé odpovědi. Svědek mu vysvětlil, že byl označen jako řidič vozidla, které mělo srazit ženu a od místa ujet, čili mu vysvětloval, že od něho budou chtít totožnost, že bude provedena dechová zkouška, a že budou požadovat jeho vysvětlení. On reagoval stále stejně, vyhýbavě. Při hovoru s ním svědek cítil z dechu alkohol, muž vypadal unavený, měl ospalé oči, rozumět slovům bylo, artikuloval na jeho stav dobře, ovšem mluvil potichu, vyhýbavě, v bodech. Vypadal, jako když jej někdo vzbudil, potom přistoupili k dechové zkoušce, to stále neznali jeho totožnost, dýchal do Drägeru bez nádechu a slabě, přístroj zaznamenával chybu, svědek jej upozornil, že bude dýchat tak dlouho, dokud výsledek nebude zaznamenán, nakonec na pátý až šestý pokus byl výsledek zaznamenán, bylo to 2,23 promile alkoholu v krvi. Dle zkušeností svědka stav pana JXXXXX nadýchané hodnotě odpovídal. Poté mu sdělili, že jej zadržují jako podezřelého z trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky a z újezdu od nehody a znovu mu sdělili, že se bude muset podrobit určitým úkonům. On souhlasil. V tu chvíli u něho byli svědek, kolega LXXXXX, VXXXXX a nějaká dopravní policistka, nahlásili zadržení operačnímu důstojníkovi, ta dopravní policistka hlásila hodnoty nadýchaného alkoholu. Když svědek muži řekl, že u něho provedena opakovaná dechová zkouška a bude muset jet na krev, řekl, že už foukat nebude a krev nedá. V té době v parku rozhodně nikam netelefonoval. Vysvětlili mu, že je třeba, aby si sedl do jejich vozidla, on je žádal, aby nemusel, zdůvodňoval to tím, že je mu zle, což byl důvod, proč jej ponechali venku z vozidla. Po zadržení jej prohledali, měl u sebe jen mobilní telefon a vedle na lavičce klíč od vozidla s přívěskem zn. Porsche. Muž s kolegou LXXXXX a dopravní policistkou šli pěšky k vozu Porsche v ul. Pujmanové, svědek tam jel služebním vozem. Muž šel pomalou, opatrnou chůzí, v kroku nejistou, podpírat jej nemuseli. Vozidlo Porsche bylo nabourané v pravé přední části, nadále chtěli po muži doklady totožnosti, on mluvil

stále stejně vyhýbavě, ptali se jej, zda mu doklady nemůže někdo přivést, on se nabídl, že má doma ženu, a že jí zavolá. To bylo poprvé, kdy telefonoval. S tou ženou volal opakovaně, vysvětloval, kde je a co se stalo, byl u toho kolega LXXXXX, ona nakonec přijela, ovšem bez dokladů, prý je nenašla. Po třičtvrtě hodině přijela skupina dopravních nehod, která si muže převzala, mezitím se svědek muže opakovaně ptal na nacionále, což mu nakonec sdělil, svědek si jej nechal vylustrovat. Zkoušku na drogy u muže neprováděli, muž jim neřekl, co se stalo, nepopsal jim tu nehodu, odmítl dát krev, že se jedná o nějakou známou osobu se svědek dozvěděl až několik hodin poté. Později za ním přijeli nějací tři muži, ale to už byl pan JXXXXX v moci skupiny dopravních nehod, zda s ním tedy mluvili a kdo to byl, svědek neví. Na dotaz obhájce svědek popsal princip fungování a provádění dechové zkoušky přístrojem Dräger.

Svědek Pavel Anatoljevič DXXXXX v přípravném řízení vypověděl, že pracuje na recepci v sídle GE Money Bank ve Vyskočilově ulici jako bezpečnostní pracovník, jeho úkolem je sledovat monitory bezpečnostních kamer a vstup do objektu. Předmětného dne měl službu od sedmi hodin od rána. V uvedenou dobu se díval přes vchod ven a viděl projíždět vozidlo SUV. Za tímto vozidlem běžela žena, která běžela kolem zábradlí, které je uprostřed mezi jízdními pruhy. Žena i vozidlo se mu ztratily z dohledu, tak se horní částí těla nahnul přes pult recepce, aby na ně viděl. Vozidlo SUV zastavilo jako první v levém jízdním pruhu před křižovatkou, kdy na světlech svítila červená. Vyběhl z recepce, a když byl ještě před turnikety v hale, tedy v budově GE Money Bank, tak z této pozice viděl, jak žena stojí před vozidlem a obě ruce měla na kapotě. Stála cca před středem přední části vozu, její pozice nebyla statická. Viděl, jak vozidlo minimálně 2x ve směru k ženě najíždí a zase se vrací. Jednalo se o krátké pohyby ve směru k ženě a zpět. Pochopil z toho, že řidič vozidla chce, aby žena uhnula. Žena na pohyb vozidla reagovala tak, že bouchala oběma rukama do kapoty vozu. Na ženě bylo vidět, že je nervózní. Pak do křižovatky začala přijíždět další auta. Skrz turnikety a halu běžel ven z budovy, když doběhl ven a podíval se tím směrem ke křižovatce, tak už bylo vozidlo SUV z křižovatky pryč, nikde je už neviděl a žena ležela v bezvědomí až někde za přechodem, hlavou ve směru jízdy vozidla SUV, možná ležela na boku. Neměla na nohou boty, možná jednu měla na sobě. Někdo z lidí mu řekl, že žena potom uhnula, resp. šla na stranu, kdy řidič jí vzal bokem auta, ona se prý v té chvíli chytla zpětného zrcátka a chvíli jí potáhnul.

U hlavního líčení k předmětné dopravní nehodě mj. uvedl, že vozidlo se více než jednou dalo do pohybu dopředu a zpět, řidič chtěl, aby mu žena uvolnila cestu. Vozidlo zastavilo na červenou, paní se postavila před ně, začala najíždět další auta a nic neviděl. Sražení ženy neviděl.

Svědek Lubomír HXXXXX v přípravném řízení vypověděl, že stáli s kolegou přímo pod nadchodem, ve směru jízdy k ulici Budějovické po pravé straně vozovky. Bylo hezky, silnice byla suchá. Ke střetu vozidel došlo asi 3 m za nadchodem směr ulice Budějovická. Prvotně slyšel brzdění vozidla, náraz a praskání skla. V tu chvíli se zastavily oba jízdní pruhy. Po chvíli se pravý jízdní pruh dal opět do pohybu a viděl, že z vozidla Volvo vystupuje paní a Porsche jí objíždí a jede ke světelné křižovatce. Přední část vozidla Porsche - jeho poškození - moc neviděl, vozidlo k nim bylo bokem. Ve Volvu seděla ještě další drobná žena, která seděla na sedadle za řidičem. Když žena vystupovala z Volva, tak Porsche hodilo myšku, objelo ji z pravé strany pravým pruhem, který se rozjel. Když Porsche jelo k semaforům, tak na světlech svítila zelená. Paní z Volva, když to viděla v době, kdy za Porschem běžela, tak se na chvíli zastavila. Pak na světlech padla červená, Porsche zastavilo a paní

za ním opět běžela. Vozidlo Porsche jelo k semaforům, jako kdyby řidič spěchal. Vozidlo Porsche zastavilo na semaforu v levém jízdním pruhu, kdy před ním stálo minimálně 1 vozidlo. Ve vedlejším pravém průběžném pruhu i v pravém odbočovacím pruhu stála další vozidla. Přesný počet a o jaká vozidla se jednalo, není schopen uvést. K semaforům šli s kolegou volnou chůzí, normální rychlostí. V této době z Volva vystoupila druhá žena a byla chvíli u auta, podle něj volala na řidičku Volva. Řidička Volva doběhla k vozidlu Porsche z levé strany ke dveřím řidiče, snažila se je otevřít, také bouchala do skla vozu a do dveří, ovšem nic se nedělo. Řidič nereagoval. Řidička se sama přemístila do středu před přední část vozidla. Stála čelem proti čelnímu sklu, ruce měla rozpažené, volala o pomoc, otáčela se, zdali jsou tam nějakí lidé, také dále rukama bouchala do kapoty vozu. Dále bylo slyšet, že vozidlo Porsche túruje motor, kdy k tomuto došlo 2x až 3x. Při túrování motoru nebylo vidět, že by se vozidlo posunulo vpřed, spíše bylo slyšet jen prošlápnutí plynu, to pořád ještě svítila červená. Na túrování motoru poškozená reagovala tak, že zvýšila intenzitu upozorňování na sebe, tedy zvýšila intenzitu hlasu a zvýšila intenzitu bouchání do přední kapoty vozu Porsche. Když vozidlo Porsche stálo, žena se neustále pohybovala před předkem vozidla, kousek i popocházela k levé přední straně vozu a potom se zase vracela na střed přední části vozu. Prostě na sebe chtěla upozornit jiné lidi na přechodu pro chodce. V té chvíli padla na semaforu zelená a vozidla před Porschem ve všech jízdních pruzích se dala do pohybu. V té chvíli řidič vozidla Porsche vyrazil vpřed, rychle akceleroval a udělal myšku do pravého průběžného pruhu, kdy kola vozu měl natočena doprava. Ve chvíli, kdy vozidlo akcelerovalo, žena stála před předkem vozu, malinko nalevo, ale blízko středu přední části vozu. Rozjezd vozidla Porsche sledoval z chodníku ze vzdálenosti cca 20 až 25 m. Z vozidla Porsche v tu dobu viděl celou zadní část a jeho pravý bok. Na celou událost měli pohled zezadu, šikmo zprava. Při rozjezdu vozidla došlo ke sražení paní v levé části předku vozidla a žena spadla přes kapotu vozu mimo vůz, a to na levou stranu vedle vozidla, kde zůstala ležet na přechodu, hlavou směrem k ulici Budějovická. Žena byla nabraná na kapotu a sklouzla z ní nalevo od vozu Porsche. Poškozená zůstala ležet v levém jízdním pruhu. Vozidlo vyrazilo a odjíždělo pryč. Jak vozidlo srazilo ženu, tak se již následně věnoval sražené ženě. Periferně sledoval, že vozidlo Porsche nijak nezpomaluje a pokračuje dále v jízdě. Paní ležela obličejem k vozovce. Myslí si, že na pravé noze měla zutou botu, byla malátná, zvedla jednu ruku a ta jí hned klesla k zemi. Nezvedala se. Při poskytování první pomoci byla žena otočena na záda. Přední část kapoty Porsche ženě sahala pod prsa. Ženu viděl od prsou nahoru. Viděl, že žena byla nabrána levou přední částí vozidla Porsche, dále viděl, jak jí to vymrštilo ruce vzhůru, a dále, že žena přepadla přes kapotu a schovala se mu za levý bok vozidla Porsche. Po odjezdu vozidla Porsche ji viděl ležet na vozovce. Určitě místem projížděla auta, ale děj zakrytý neměl, to, co popsal, viděl - došlo k nárazu vozidla do ženy levou přední částí vozu, její vymrštění, kdy byly více vidět její ruce a pak následně se mu žena schovala za levým bokem vozidla. Ve dvou případech pohled odvrátil zpět k vozidlu Volvo. Poprvé, když žena stála u dveří řidiče vozidla Porsche, kdy pohledem na vozidlo Volvo zjistil, že žena sedící vzadu ve vozidle Volvo vystoupila z vozu. Když vrátil pohled na ženu stojící u vozidla Porsche, pořád ještě stála u dveří řidiče a následně se přesouvala před jeho přední část. Pak celý děj sledoval nepřetržitě až do pádu ženy na vozovku. Až následně se otočil nazpět k ženě stojící u vozidla Volvo.

U hlavního líčení k předmětné dopravní nehodě svědek mj. uvedl, že po zatúrování se řidič vozidla Porsche rozjel a ženu srazil. V okamžiku rozjezdu stála žena před přední částí čelem k ní, více vlevo, přímo proti řidiči. Z pohledu řidiče byla žena zhruba na prostředku, více před řidičem. Přelétla přes kapotu, byla

odstřelena, snažil se ji objet směrem doprava, žena odletěla od přední části vozidla. Nepřelétla přes kapotu, rohem kapoty byla odmrštěna směrem k přechodu pro chodce. Kontakt ženy s jiným vozem nezaznamenal. Událost sledoval ze vzdálenosti 40 až 60 m. Žádné jiné vozidlo ji nepřejelo. Když se vozidlo rozjelo, tak odbočovalo, bylo natočeno spíše doprava, žena byla odstřelena kolmo. Když žena upadla, tak ji řidič vozidla Porsche míjel levou stranou. Jediné, co mu mohlo bránit ve výhledu, aby viděl celou postavu ženy, bylo vozidlo Porsche. Vozidlo vyrazilo rychlostí vyšší než by byl klasický rozjezd.

Svědék Martin JXXXXX, který byl svědkem události spolu s kolegou Lubomírem HXXXXX, v přípravném řízení vypověděl, že byl spolu s kolegou u průchodu mezi budovami Telefónica O₂ a GE Money Bank. Stál zády k vozovce, potom se otočil za ránu. Ve výhledu měl v tu chvíli nákladní vůz asi zn. Tatra. Jeho první dojem byl ten, že Tatra narazila do vozidla, které odbočovalo do jejího pruhu. Tatra potom odjela a odkryl se mu pohled na stojící Volvo, které stálo přes dělicí čáru mezi jízdními pruhy. Stálo na šikmo z levého do pravého jízdního pruhu, většina vozidla byla v levém jízdním pruhu, přední částí vozidlo částečně zasahovalo do pravého jízdního pruhu. Dále si všiml vozidla, které stálo za Volvem, jednalo se o Porsche. Když to viděl, tak bylo jasné, že Porsche narazilo pravým předkem do levého zadního světla Volva. Stál do 20 metrů od tohoto střetu. Řidička z vozidla Volvo po vystoupení šla k vozidlu Porsche. V době, kdy k němu chůzí směřovala, jí ovšem řidič Porsche objel zleva. Porsche poměrně normální jízdu bez nějakého náznaku ujíždění jelo ke svícenému křižovatce, kde zůstalo stát na červené jako 2. až 3. v pořadí. Myslel si, že Porsche zastavilo v prostředním jízdním pruhu a čekalo na zelenou, tedy až se rozjedou osobní vozidla. Ve všech 3 pruzích stála vozidla, ale jakým způsobem, kdo kde, to nevěděl. Mezitím se paní rozběhla směrem za vozidlem Porsche. Snažila se otevřít dveře řidiče, což jí nešlo. Zareagovala na to tak, že se postavila před auto, tedy oběhla auto od jeho levého boku před přední část. Stála přímo před přední částí kapoty vozu, zhruba na středu čelem k řidiči. Něco křičela a pěstmi bouchala do kapoty. Když paní stála ve středu před přední částí vozidla Porsche, tak na semaforu padla zelená a vozidla se začala rozjíždět. U vozidla Porsche bylo slyšet, jak 2x až 3x řidič prošlápl plyn. Na poslední prošlápnutí plynu se vozidlo rozjelo. V době, kdy slyšel tyto zvuky motoru, a v době, kdy se pak vozidlo následně rozjelo rovně vpřed, žena stála stále před střední částí vozu a bouchala řidiči do kapoty. Porsche se rozjelo velmi prudce a pak následně odjíždělo, aniž by přibrzdilo či zastavilo. Ke sražení ženy došlo ostrým rozjezdem vozidla Porsche. Žena byla sražena středem přední části vozidla. Viděl, že vozidlo popojelo směrem k přechodu pro chodce, kde žena spadla z kapoty směrem na přechod. Pohyb ženy po kapotě neviděl, ani to ze svého pohledu zezadu vidět nemohl. Žena spadla na vozovku v místě přechodu a Porsche odjíždělo dále pryč od místa střetu. Po dopadu ženy někde v prostoru přechodu pro chodce zůstala bezvládně ležet na vozovce, kdy hlava jí směřovala směrem k ulici Budějovické. Žena zůstala ležet mezi pravým a levým průběžným pruhem. Žena ležela hlavou dolů, obličejem k vozovce, ale na 100 % to nevěděl. Vozidlo Volvo viděl až po odjezdu Tatry, před tím ne. Myslel si, že pravý blinkr vozidlu Volvo nesvítil. Reakci řidiče Porsche na 1. nehodu neviděl, bránila mu v tom opěrka sedadla spolujezdce, díval se na to zprava, mírně zezadu a z úhlu. Přední část kapoty Porsche sahala řidiče Volva někam k prsům. V době, kdy vozidlo Porsche stálo na červené, viděl jeho celou zadní část a část pravého boku. Když stála řidička před vozidlem Porsche, viděl zprava šikmo její hlavu, ruce a horní část trupu. Viděl ji přímo, nikoliv přes okénka. Výhled na událost na semaforech mu nic nezakrývalo. Myslel si, že tam zrovna v tu dobu žádné vozidlo nejelo. Děj sledoval stále, nikam jinam se nedíval. Za Porschem

v křižovatce podle něj nic nestálo. Mezeru mezi Porschem a před ním stojícím vozidlem nedokázal odhadnout, mohlo to být 0,5 až 1,0 m.

U hlavního líčení k předmětné dopravní nehodě svědek mj. uvedl, že padla zelená, vozidla se rozjela, řidič vozidla Porsche se prudce rozjel, narazil do paní a odhodil ji do křižovatky. V okamžiku rozjezdu stála paní uprostřed auta, čelem k vozidlu. Na dálku bylo vidět, že gestikuluje rukama a křičí. Po nárazu se kousek svezla po kapotě, spadla do pravého jízdního pruhu nebo na polovinu jízdních pruhů. Viděl ji, jak padala přes pravé zrcátko. Stál vedle pana HXXXXX. Žena neměla určitě kontakt s jiným vozidlem. K otázce popojíždění vozidla Porsche uvedl, že když žena stála před vozidlem, tak zaregistroval prošlápnutí plynového pedálu vozidla Porsche. Žena dopadla doprostřed křižovatky, obličejem dolů. Paní se kousek svezla a potom viděl padající tělo po pravé straně. Na poslední řadu, kde stálo vozidlo Porsche, mu ve výhledu nic nebránilo. Padla zelená, řidič vozidla Porsche se prudce rozjel a prokličkoval mezi vozidly a pokračoval nahoru na Budějovickou.

Svědék Michal KXXXXX v přípravném řízení vypověděl, že jel vozidlem Škoda Octavia, trojková řada. Jel v pravém pruhu, najednou před sebou uviděl stát vozidlo Volvo, které stálo v levém jízdním pruhu, bylo trochu na štorc a zasahovalo do pravého jízdního pruhu. Když to zahlédl, tak v té chvíli jej zleva objíždělo vozidlo Porsche. Vozidlo Porsche přijelo ke křižovatce normální jízdou, podle něj 30 až 40 km/h a to levým jízdním pruhem, v kterém stálo jako první v pořadí. V pravém jízdním pruhu stálo další vozidlo, nevěděl jaké. Svě vozidlo zastavil v odbočovacím pruhu, tedy vpravo, kde stál jako druhý. Za Porschem se určitě také nějaké vozidlo postavilo. V pravém pruhu na 2. místě také určitě nějaké vozidlo stálo. Když stál v popsaném pořadí jako druhý v odbočovacím pruhu, tak byl od vozidla Porsche vzdálen cca 10 metrů. Ze své pozice vpravo od Porsche, mírně za ním, viděl pravý bok Porsche a přední část. Když dojížděl k Volvu, tak viděl, jak žena běží za vozidlem Porsche. Viděl, jak doběhla ke dveřím řidiče. Pak běžela před přední část vozu, kde se asi na 5 sekund zastavila. Zde máchala rukama, asi něco ukazovala. Pořád svítila červená, běžela dále od předku vozidla podél jeho pravého boku až k pravému bočnímu zpětnému zrcátku u spolujezdce. Zde se chytla zpětného zrcátka, nevěděl, jestli jednou rukou či oběma. Až teprve v této chvíli se na semaforu rozsvítila zelená a vozidlo Porsche se dalo normální jízdou do pohybu. V té chvíli, když se vozidlo rozjíždělo, tak se držela zrcátka, a jak se vozidlo rozjelo, tak spadla na zem. Vozidlo Porsche dále pokračovalo v jízdě. Jak žena dopadla na asfalt, nevěděl. Zůstala ležet mezi pruhy. Popsaný děj nesledoval kontinuálně, ale asi 2x během děje se díval na semafor pro jeho jízdní pruh. Semafor jeho odbočovacího pruhu nebyl ve stejném zorném poli, jako bylo vozidlo Porsche. To, co popsal, tak viděl. Mezery v ději, které má, podle něj mohou být dlouhé tak 2 sekundy, tzn. 2 x 2 sekundy. Žena u zrcátka stála, byla k němu zády, čelem k boku vozidla. Zrcátko viděl, stála spíše u sloupku, jak začíná zrcátko, tedy jak začínají boční dveře. Neviděl, že by se během červené vozidlo nějak pohybovalo dopředu, stálo na místě. Tedy od doby, co přijel ke křižovatce, do doby zelené stálo. Pohnulo se, až když na semaforu padla zelená. Pak už plynule jelo pryč. Než se žena chytla pravého zpětného zrcátka vozidla Porsche, neviděl, že by tato žena byla v kontaktu s tímto vozidlem. Poprvé odklonil pohled k semaforu v době, kdy žena byla na levé straně u vozidla Porsche, když se zrakem vrátil zpět, tak ženu viděl již před vozidlem, jak gestikuluje rukama. Dále ji po celou dobu sledoval, když doběhla k zrcátku spolujezdce, opět se podíval na semafor, a když se na ni podíval zpět, tak žena už padala na zem. Podle něj se žena dostala na zem tak, že jak se auto rozjelo, tak se lekla, držela se zrcátka a spadla na zem. Podle něj se zrcátko nedržela za nataženou

ruku, svým tělem mohla být od zrcátka 5 až 10 cm. Poté, co žena upadla na zem a Porsche odjíždělo, přešel do pravého průběžného pruhu a jel za vozidlem Porsche. Mezi ním a Porsche byl ještě pán s Fábii, barva světlá metalíza, dvojková řada. Při pronásledování jeli normálně plynulou jízdou. Řidič vozidla Porsche na všech křižovatkách zastavil na červenou, po celou dobu jel rychlostí 50 až 60 km/h. Přijeli do ulice Pujmanové, pak byl kruhový objezd, kde se pánovi před ním vozidlo Porsche ztratilo. To se domníval z toho, že se na kruhové křižovatce jednou otočili dokola. Potom zahlédl, jak asi 150 metrů za kruhovým objezdem stojí Porsche u parku. Muž s Fábii jel stále před ním. Oba přijeli k vozidlu Porsche a viděli, jak jde někdo do parku. Porsche bylo podle něj už zamčené, jelikož viděl, že má stáhnutá boční zrcátka a svítily mu parkovačky. Na místě u parku viděl, že Porsche má prasklý pravý přední nárazník. Zrcátko, kterého se podle něj paní držela, si neprohlížel. Nevěděl, jestli bylo poškozeno či nikoliv. V pravém průběžném jízdním pruhu bylo pouze jedno vozidlo. Vozidla ve třech pruzích se po naskočení zelené všechna rozjížděla stejně rychle, nikdo nevyjel výrazně rychleji než ostatní. Vozidlo Porsche stálo na světlech rovně. Průběh děje viděl, tak jak jej popsal, výhled ničím zakrytý neměl. Viděl celý pád chodkyně, ze stoje až do polohy ležmo. Po pádu měla nohy trochu skrčené, ležela hlavou ve směru jízdy, domníval se, že na boku. Zůstala ležet v levém jízdním pruhu u plné dělicí čáry mezi levým a pravým průběžným pruhem, zda na čáře či vedle, to nevěděl. Po zastavení v ulici Pujmanové byla sklopena obě zpětná zrcátka. V době pádu paní na zem neregistroval nějakou změnu na zrcátku u spolujezdce. Řidič vozidla Porsche nemusel ženu v době rozjezdu vidět, byla u pravého předního sloupku.

Podle protokolu o prověrce na místě ze dne 23.06.2012 (č.l. 727 až 738 sv. 3 spisu) byla téhož dne provedena od 13:40 do 14:18 hod. prověrka na místě DN2. Při prověrce bylo použito vozidlo Porsche a další vozidla typově shodná s vozidly, která se pohybovala v místě DN2. V protokolu svědek Kalous mj. uvedl, že stál druhý v řadě, polohu svého vozidla ustavil do prostředního pruhu. Uvědomil si, že vozidlo Porsche vedle něj nestálo, stál tedy v pravém jízdním pruhu. Opravená poloha vozidla Porsche byla levý přední bok vozidla 15,3 m od VBM1 (levý semafor) a 6,2 m od VBM2 (levý obrubník), pravý zadní bok 19,6 m od VBM1 a 8,55 m od VBM2. Vozidlo Porsche stálo jako první v poloze levý přední bok 6,3 m od VBM1 a 0,85 m od VBM2, pravý zadní bok 11,0 m od VBM1 a 2,7 m od VBM2. Určitě se v místě nacházela i jiná vozidla, kde přesně ale nevěděl, určitě tam byla krátká Fabie. Na vozidlo Porsche ze svého vozidla viděl. Když dojížděl, tak paní běžela k řidiči, vybíhala k němu, brala mu za kliku, pak oběhla vozidlo před přední kapotu, něco ukazovala rukama, potom šla k pravé straně, doběhla k zrcátku a zrcátko sklopila. Jak padla zelená a vozidlo cuklo, tak se natáhla. V okamžiku, kdy se vozidlo uvedlo do pohybu, měla paní ruce u zrcátka. Jakým způsobem žena spadla na zem, nedokázal popsat, nohy měla trochu skrčené, asi u zadního kola, hlava směřovala k ulici Budějovická, ležela spíše na bok. V době rozjezdu vozidla byla žena ve vzdálenosti 8,1 m od VBM1 u podélné čáry souvislé mezi levým a prostředním jízdním pruhem. Následná poloha, kdy zůstala poškozená ležet na zemi, byla: nohy 9,4 m od VBM1, hlava 7,9 m od VBM1 na podélné čáře souvislé mezi levým a prostředním jízdním pruhem. Po rozjetí vozidla Porsche se rozjel i on a ostatní vozidla. Porsche jelo rovně, levým pruhem, rozjel se za ním a pak předjížděla ta Fabie. Řidič Porsche potom přešel, protože na další křižovatce se jelo doprava. Pamatoval si, že po rozjezdu přešel do prostředního pruhu za Fábii.

Podle protokolu o vyšetřovacím pokusu ze dne 24.06.2012 (č.l. 742 až 754 sv. 3 spisu) byl téhož dne proveden od 10:49 do 12:00 hod. vyšetřovací pokus v místě DN2. Při pokusu byla použita typově shodná vozidla (vozidla Porsche a Tatra byla vozidla totožná s vozidly ze dne DN2). Vozidla byla rozestavěna podle výpovědi svědků. V protokolu svědek Kalous mj. uvedl, že rozhodně v místě nestálo vozidlo Tatra, toho by si všiml. Při vyšetřovacím pokusu mu bránila ve výhledu Tatra (ta byla postavena podle výpovědi svědků, vozidlo Porsche bylo ustaveno podle svědka Kalouse, rovněž poloha jeho vozidla podle něj odpovídala místu, kde stál v den nehody), v kritický den mu ve výhledu nic nebránilo. Porsche stálo na světelné křižovatce v levém pruhu jako první. Poloha Porsche označená svědkem byla LP 9,6 m podélně a 0,5 m příčně, PZ roh 14,4 m podélně a 2,4 m příčně; poloha chodkyně u zrcátka byla 11,3 m podélně.

U hlavního líčení svědek k předmětné dopravní nehodě mj. uvedl, že paní přešla k pravému zrcátku, potom byla zelená, paní zrcátko sklopila a natáhla se vedle vozidla. K nárazu do těla došlo zrcátkem, sklopila ho a potom upadla. Ke kontaktu poškozené a vozidla došlo až zrcátkem, tím si byl jistý, jiný kontakt tam nebyl. Byl v odbočovacím pruhu do ulice 5. května. Kontakt ženy s jiným vozidlem neviděl. Když situaci sledoval, tak se svým vozidlem stál. Po předstření fotografie na č.l. 209 spisu (čas záznamu 10:27 – naskočení zelené, rozjezd vozidel v křižovatce) označil svoje vozidlo a v otázce toho, že v tomto čase záznamu jeho vozidlo ke křižovatce dojíždělo uvedl, že byl druhý v pruhu a trval na tom, že stál, jinak by to neviděl. Když žena stála před Porschem, žádné popojíždění nezaznamenal. Událost sledoval 10 sekund. Po rozsvícení zelené mu ve výhledu žádná vozidla nebránila.

Svědék Josef KXXXXX v přípravném řízení vypověděl, že viděl stát vozidlo Volvo. V těchto místech byly na vozovce dva jízdní pruhy. Samotnou nehodu neviděl. Když přijížděl k Volvu tak viděl ženu, která běžela levým jízdním pruhem. V době, kdy vše viděl, byla žena cca 50 metrů od vozidla Volvo. Volvo objel zprava, zařadil se do levého pruhu a jel dále. Jel pomalu za běžící ženou, kdy ona i on dorazili na světelnou křižovatku. Žena tam byla dříve než on. Na semaforu svítila červená. První v levém pruhu stálo nějaké vozidlo červené až vínové barvy, za ním Porsche. Porsche bylo přední částí natočeno mírně vpravo, jakoby řidič chtěl projet mezi vozy stojícími před ním v pravém a levém jízdním pruhu. Porsche stálo cca 2 metry za před ním stojícím červenofialovým vozem. Jaké vozidlo stálo v pravém pruhu, nevěděl, sledoval děj před ním, ale i v pravém pruhu stála řada vozidel. Zastavil přední částí cca 10 m za zadní částí vozidla Porsche. Porsche nemělo ztmavená skla, měl skrz vozidlo výhled. Měl dobrý přehled o celém prostoru vozidla Porsche. Viděl lépe, než kdyby byl těsně za ním. Viděl dobře na průběh celého děje. Viděl, jak žena přiběhla k vozidlu, doběhla k němu ze strany od řidiče a zastavila se až před přední částí vozu. Otočila se k vozu čelem a pěstí obou rukou mu 1x bouchla do kapoty. Slyšel, jak vozidlo Porsche túruje motor, a jednou najelo na ženu tak, že vozidlo popojelo vpřed, a to maximálně do 1/2 metru. Ženu to o kousek posunulo. Přední okénka měl stažena asi do poloviny a slyšel, jak žena na osobu ve vozidle křičí. Prvotně paní stála před střední částí předku vozu. Paní pak na toto jednání řidiče reagovala tak, že opět oběma rukama v pěst bouchla do přední kapoty vozu Porsche. Řidič opět opakoval své jednání, opět slyšel, jak Porsche zatúrovalo motor a opět se posunulo ve směru na ženu, a to cca 1/2 metru vpřed. Žena stála stále na prostředku, odcouvala, ale pak zase přistoupila vpřed k vozu. Pak na světlech naskočila zelená. Vozidla v pravém i levém průběžném pruhu se rozjela a tím uvolnila prostor pro jízdu vozidla Porsche. Vozidlo, které bylo v pořadí

2., v pravém jízdním průběžném pruhu nejelo, neboť vozidlo Porsche se cpalo do pravého jízdního pruhu, mezi dvě auta, co stála na prvních pozicích. V okamžiku, kdy naskočila zelená, tak poškozená byla podle něj cca ve středu přední části vozu, spíše však z jeho pohledu vpravo, kdy tímto směrem udělala úkrok. Vozidlo Porsche se poté, co mělo místo svižně rozjelo, viděl, jak se mu zvedla přední část vozu. Vozidlo přední pravou částí nabralo ženu, která spadla na kapotu vozu, spíše na její pravou stranu. Překulila se přes kapotu a spadla na zem po pravé straně vozu, směrem do pravého jízdního pruhu. Myslel si, že dopadla asi na pravý bok a viděl, jak té ženě po pádu na vozovku Porsche přešlo dolní končetinu, nevěděl kterou. Pohyb vozu Porsche byl po rozjezdu plynulý, dupl na plyn. Neviděl, že by vozidlo potom, co na něj žena dopadla, zpomalilo. Žena dopadla na zem na pravý bok, nehýbala se. Hlavou byla směrem za odjíždějícím vozidlem. Osobně si myslel, že byla v bezvědomí. Objel jí zleva. Na další červené vozidlo Porsche zastavilo jako první v pravém jízdním pruhu a za ním stála Tatra. Stál v levém pruhu jako druhý, před ním bylo jedno vozidlo. Po naskočení zelené se zařadil před Tatru. Po odjezdu z této světelné křižovatky kličkovali uličkami, ve kterých Porsche mohlo jet okolo 70 až 80 km/h. Z uliček se dostali na hlavní silnici z Budějovické na Pankrác, tam mohl jet do stovky. Řidič vozidla Porsche na červenou vždy zastavil. Když vozidlo Porsche zastavilo, tak řidič normálně zaparkoval. V jednom případě se tělem vyklonil do středu vozidla, aby lépe viděl. Viděl skrz vozidlo i vedle vozidla. Řidič Porsche zatúroval a popojel, zatúroval a popojel, potřetí zatúroval a vyjel. Na místě, kde řidič vozidla Porsche vystoupil, viděl, že zrcátko u spolujezdce bylo přiklopené ke karoserii, druhé zpětné zrcátko bylo v běžné provozní poloze. Horní hrana kapoty sahala ženě k prsům. To, že žena stojí před vozem, asi uprostřed, viděl přes zadní, přední a boční sklo vozidla Porsche a při vyklonění ve voze i mimo skla vozidla Porsche. Svě přední sklo měl čisté. Ve výhledu mu mohl bránit maximálně pravý zadní sloupek vozidla, ale to nebyl problém, to nebyla překážka. Nebránilo mu to ve výhledu. Sedadla vozidla Porsche mu ve výhledu nebránila. Viděl zadní část vozu a jeho pravou část. Byl prakticky nejbliže z osob, které to sledovaly před sebou. Co se týče lidí na chodnicích, tak ti byli buď stejně daleko či dále než on. Při prvním i druhém najetí vozidla na poškozenou se vozidlo pokaždé ženy dotklo, kdy ona udělala úkroky zpět, ale pak se zase v obou případech k vozidlu vrátila. To viděl, na tom trval. Řidiče vozidla Porsche měl stále na očích, i když 1 x obkroužil kruhový objezd.

Podle protokolu o prověrce na místě ze dne 23.06.2012 (č.1. 775 až 791 sv. 3 spisu) byla téhož dne provedena od 11:15 do 12:30 hod. prověrka na místě DN2. Při prověrce bylo použito vozidlo Porsche a další vozidla typově shodná s vozidly, která se pohybovala v místě DN2. V protokolu svědek KXXXXX mj. uvedl, že stál rovně, uprostřed levého jízdního pruhu v poloze LP roh 25,4 m od VBM1 (levý semafor) a 1,3 m od VBM2 (levý obrubník), PZ roh 28,9 m od VBM1 a 2,8 m od VBM2. Vozidlo Porsche bylo LP roh 13,2 m od VBM1 a 0,8 m od VBM2, PZ roh 18 m od VBM1 a 2,5 m od VBM2. Ve vedlejším jízdním pruhu stála dvě vozidla, jedno z nich vedle vozidla Porsche. Před vozidlem Porsche stálo jedno vozidlo. Při prvním najetí vozidla Porsche na chodkyni vozidlo směřovalo doprava, jakoby chtělo projet mezi dvěma vozidly před ním. Jak se rozjela první vozidla, tak řidiči vozidla Porsche se uvolnil prostor a ženu nabral. V době rozjezdu vozidla Porsche stála chodkyně uprostřed s rukama na kapotě. Poloha vozidla Porsche v okamžiku rozjezdu: LP roh 12,7 m od VBM1 a 1,1 m od VBM2, PZ roh 17,3 m od VBM1 a 2,6 m od VBM2. Po rozjezdu vozidla Porsche skončila žena na pravé straně kapoty. Vozidlo se rozjelo, žena nadskočila, nabral jí, překulila se a spadla na zem. Byla nabrána pravým předním bokem, přetočila se, dopadla na vozovku. Žena ležela na boku buď před

anebo na přechodu ± 3 m podél úrovně přerušované čáry v prostředním pruhu. Přejetou nohu měla blíž k čáře. Bylo patrné, že byla v bezvědomí. Aby ležící ženu nepřejel, objížděl ji velmi pomalu a těsně podél krajnice, cca 0,2 m, díval se na ženu – natáhl se a podíval se na ni z auta. Žena padala po kapotě, pak se zachytila nebo bouchla o zrcátko, padala podél auta a zadní kolo jí přejelo. Vozidlo Porsche z pozice, jak šikmo stálo, se rozjelo rovně a asi za 2 sekundy po pěti metrech to řidič srovnal a Porsche odjíždělo z místa nehody středem mezi levým a prostředním jízdním pruhem mezi vozidly, rozjelo se prudce. Vozidlo Porsche muselo na další červené zastavit, byl tam kamion a auto. Když se všechno začalo dít, tak se rozjel také, vzdálenost mezi ním a vozidlem Porsche se zvětšovala.

Podle protokolu o vyšetřovacím pokusu ze dne 24.06.2012 (č.l. 795 až 804 sv. 3 spisu) byl téhož dne proveden od 09:29 do 10:04 hod. vyšetřovací pokus v místě DN2. Při pokusu byla použita typově shodná vozidla (vozidla Porsche a Tatra byla vozidla totožná s vozidly ze dne DN2). Dále byla použita dvě vozidla Škoda Octavia – jedno znázorňovalo polohu svědkyně Pěkné a druhé znázorňovalo nabourané vozidlo Volvo. Vozidla byla v místě rozestavena podle předchozích prověrek. Škoda Octavia, představující poškozené vozidlo Volvo, byla umístěna podle protokolu policie, tj. LP roh 87,3 m od VBM1 (semafor) a 2,95 m od obrubníku, PZ roh 91,8 m od VBM1 a 4,15 m obrubníku. V protokolu svědek KXXXXXX mj. uvedl, že Tatra v předmětné křižovatce vůbec nebyla, byla až na další křižovatce, musela přijet zleva z magistrály. Místo Tatra bylo osobní vozidlo a po pravé straně Porsche bylo také osobní vozidlo, tedy ve středním pruhu stály dva osobní vozy za sebou. Ženu viděl přes zadní sklo, než se to stalo tak viděl krk, hlavu a ramena. Paní směřovala napravo, a když potom byla víc vpravo, tak se vykláněl, aby lépe viděl. Když se vyklonil, tak paní byla už na kapotě. Vyklonil se nad sedadlo spolujezdce.

U hlavního líčení svědek k předmětné dopravní nehodě mj. uvedl, že při rozjezdu stála poškozená uprostřed, ruce měla na kapotě. Řidič vozidla Porsche ji nabral na kapotu, udělala kotrmelec přes přední sklo, ohnula pravé zrcátko a spadla na zem. Myslel si, že zadní kolo jí přejelo nohu. Sledoval to ze stojícího auta. Stál přesně za Porschem ve vzdálenosti asi 10 m. Ve výhledu mu nic nebránilo. Vše viděl, když neviděl, naklonil se. Jak ji řidič Porsche nabral, byla ve vzduchu a v kontaktu s vozidlem. Řidič Porsche do ní najel, potřetí se rozjel. Rozjezd byl agresivní. Kolem ležící ženy projel zleva a pomalu, byla zkroucená. Po zastavení vozidla Porsche řidič vystoupil, vrávoral a šel do parku. Za vozidlem Porsche stál 15 až 45 s, byla červená. Myslel si, že jiná vozidla ženu nepřejela, vozidla vedle v pruhu zastavila.

Svědék Jan KXXXXXX v přípravném řízení vypověděl, že předmětného dne jel služebním nákladním vozidlem zn. Tatra 815 červené barvy ulicí Vyskočilova v pravém jízdním pruhu kolem 10.10 hod., za zastávkou MHD si všiml v levém zpětném zrcátku, že jej předjíždí vozidlo Volvo tmavé barvy, které mělo blinkr doprava, chtělo se zařadit před něho. Vozidlo již bylo částečně předkem v pravém pruhu, v tom okamžiku přijelo zezadu vozidlo Porsche a narazilo do zadní části Volva, přitom došlo k postrčení vozidla Volvo, svědek samotný náraz v zrcátku neviděl, ovšem uslyšel velkou ránu, vozidlo bylo posunuto dle odhadu svědka cca o sedm metrů. Svědek zaregistroval, že v Porsche sedí pouze jedna osoba, a to řidič. Z Volva vystoupila paní, řidička, mimo ní seděla na zadním sedadle za řidičem ještě jedna žena, tedy ta řidička se šla podívat na zadní část svého vozu a poté se vydala k řidiči Porsche, když přicházela dopředu k řidiči, tento měl stále ruce na volant, přitom zvedl oba své palce u rukou, žena se snažila otevřít jeho dveře, na

to řidič nereagoval, na to svědek přestal plně sledovat děj, houkala sanitka, řidič se snažil jí uvolnit pruh, projel zprava okolo nehody a pokračoval na další světelnou křižovatku, kde zastavil v pravém jízdním pruhu jako první vozidlo. Ve zpětném zrcátku viděl, jak ke křižovatce přijíždí Porsche, které zastavilo v levém pruhu, před ním stálo minimálně jedno vozidlo, na postavení vozidel v ostatních pruzích si svědek přesně nevzpomíná. Celý následný děj sledoval svědek zpětným zrcátkem, boční okénko měl celé stažené, rádio mu nehrálo. Porsche zastavilo na světlech, řidička jej doběhla, pokoušela se opět otevřít bez úspěchu dveře řidiče, potom přeběhla před přední část karosérie, tam stála čelem k řidiči a silou se snažila vymoci, aby řidič vystoupil a řešil s ní nehodu. Stála před střední částí a bouchala oběma rukama do kapoty. Následně se řidič zachoval tak, že řidič dvakrát na ženu najel, tím způsobem, že vozidlo cuklo vpřed, jakoby řidič vyrážel, svědek z toho měl pocit, že to je varování, aby uskočila, zastrašování. Žena se mezi prvním a druhým cuknutím oběma rukama zapřela a plácla do vozu. Zůstala na středu vozidla. Vozidla v levém pruhu se rozjížděla směrem vpřed, svědek pohledem zkontroloval semafor, byla zelená, tedy se s Tatroou rozjel, po rozjezdu podíval nazpět do levého zrcátka, v ten okamžik žena byla před pravým předním světlometem vozidla, které bylo v pohybu vpřed a žena rotovala okolo své osy směrem k boku vozidla a začala padat. Přímou náraz neviděl. Porsche dále pokračovalo v jízdě, předjelo jej a následně ujelo. Svědek v zrcátku viděl, jak se k ženě sbíhají lidé, tedy sám v křižovatce nezastavoval, pokračoval v cestě a telefonicky se přihlásil jako svědek. Po zasažení ženy vozidlo Porsche jelo rovněž v levém jízdním pruhu. Na upřesňující otázky svědek dodal, že není schopen odhadnout rychlost vozu, dle jeho názoru měla rotace ženy směr hodinových ručiček, reakce řidiče ve chvíli bouchání ženy do kapoty neviděl.

Podle protokolu o prověrce na místě ze dne 23.06.2012 (č.1. 823 až 836 sv. 4 spisu) byla téhož dne provedena od 18:10 do 18:56 hod. prověrka na místě DN2. Při prověrce bylo použito vozidlo Porsche a další vozidla typově shodná s vozidly, která se pohybovala v místě DN2. V protokolu svědek KXXXXXX mj. uvedl, že řidič vozidla Porsche porazil ženu a ujel. Vozidlo Tatra stálo na křižovatce v poloze LP roh 5,7 m od VBM1 a 3,3 m od VBM2, PZ roh 12,5 m od VBM1 a 5,8 m od VBM2. Vozidlo Porsche stálo v poloze LP roh 24,4 m od VBM1 a 0,6 m od VBM2, PZ roh 29,2 m od VBM1 a 2,5 m od VBM2. Před vozidlem Porsche stála osobní vozidla, nevěděl kolik a jaká. Prostor za ním a po pravé straně nesledoval. Ve výhledu mu nic nebránilo. Žena přiběhla zezadu k vozidlu Porsche, dveře řidiče jí nešly otevřít, přeběhla před vozidlo a postavila se k němu čelem. Opřela se a řidič Porsche zhruba 2x cuknul - postrašil; nevěděl, o jakou vzdálenost. Žena bouchla do kapoty, pořád byla na prostředku vozidla. Potom děj přestal na chvíli sledovat, padla mu zelená, rozjel se a podíval se do zpětného zrcátka. Viděl ženu na kapotě vozidla, otáčela se, padala. Vozidlo Porsche v tu dobu jelo. Na kapotě ji prvotně viděl obličejem nahoru, nohy trošku ve vzduchu, potom se přetočila a padla na zem. Když ženu prvotně zpozoroval na kapotě, tak vozidlo Porsche mohlo být zhruba o 2 m dál oproti předchozí poloze, kde vozidlo stálo, přesně nevěděl. Nevšiml si kontaktu ženy se zpětným zrcátkem. Žena zůstala ležet mezi zrcátkem a kolem. Žena před cukajícím vozidlem, které ji odstrkovalo, vždy uskočila vzad. Vzdálenost vozidla, v poloze kam dostrkalo ženu, byla LP roh 23,55 m od VBM1 a 0,6 m od VBM2. Pozice vozidla Tatra, ze které ženu prvotně spatřil na kapotě, když se zpět podíval do zrcátka, byla LP roh 3,4 m od VBM1 a 3,4 m od VBM2. Ostatní vozidla po sražení chodkyně se rozjela plynule. Než se rozjel, tak jej všechna vozidla předjela a byla zhruba v křižovatce. Řidič vozidla Porsche udělal asi v polovině křižovatky myšku před něj a odjel pravým pruhem. Když dojel na další semafore, měl zelenou. Tři sekundy děj

nesledoval, tj. od doby, kdy byla žena čelem před vozidlem Porsche, po okamžik prvotního spatření na kapotě, když se opětovně podíval do zrcátka. Vyloučil, že by došlo ke sražení ženy vedle jeho levých dveří. Po sražení byla žena na vozovce zkroucená, ve vzdálenosti 23,2 m od VBM1 (viz č.l. 836 – příloha protokolu vyšetřovacího pokusu).

Podle protokolu o vyšetřovacím pokusu ze dne 24.06.2012 (č.l. 840 až 847 sv. 4 spisu) byl téhož dne proveden od 09:03 do 09:15 hod. vyšetřovací pokus v místě DN2. Při pokusu byla použita typově shodná vozidla (vozidla Porsche a Tatra byla vozidla totožná s vozidly ze dne DN2). Vozidla byla rozestavena podle výpovědi svědků. V protokolu svědek KXXXXXX mj. uvedl, že bílé Fabie za vozidlem Porsche si nevšiml. Po sražení žena neležela za přechodem, byla jinde, v místě tak, jak to uvedl při prověrce. Vzdálenosti jsou v zrcátku zkreslené.

U hlavního líčení svědek uvedl, že ve zpětném zrcátku viděl, jak řidič Porsche ženu nabral na kapotu a jel dál. V okamžiku rozjezdu stála žena před kapotou na straně spolujezdce. Náraz viděl. Rozjel se, podíval se do zrcátka a viděl, jak dotyčná padala kolem auta. Kontakt s jiným vozidlem neviděl. Cuknutí Porsche mohlo být tak o 20 cm, žena udělala nějaký krok dozadu, cuknutí bylo 2x. Po nárazu rotovala podél kapoty, převalila se přes pravý bok. Náraz se zrcátkem neregistroval. Při dopadu žena dosedala otočená zády k vozidlu, padala do sedu. Byl vzdálen asi 15 až 20 m, když toto pozoroval.

Svědék Tomáš LXXXXX, policista MOP Pankrác, vypověděl, že předmětného dne měl denní službu od 8.00 hod. ráno, vykonával hlídkovou službu, jezdil služebním vozidlem s kolegou Dirbákem. Po 10.00 hod. slyšeli zprávu operačního důstojníka, že byla sražena žena, a vozidlo, které jí srazilo, ujíždí. Operační důstojník postupně udával ulice, kudy vozidlo projíždí, toto vozidlo bylo Porsche, byla hlášena i jeho registrační značka, potom bylo hlášeno, že vozidlo je odstaveno v ulici Pujmanové, a že řidič od něho odchází do parku. Oni na místo dojeli během jedné až dvou minut, tam jim nějakí dva muži gesty ukazovali, že mají uličkou vjet do parku, před sebou uviděli běžícího policistu, kolegu z MOP Podolí, toho předjeli, před ním byla jediná osoba, bylo to muž, který si sedl na lavičku. Svědek vystoupil, v tu dobu tam již byl také kolega z Podolí, vyzvali jej k prokázání totožnosti, on řekl, že žádné doklady nemá, nechtěl jim říci ani své jméno a příjmení, že k tomu není důvod, až postupně po nějaké době jim během hovoru sdělil, že se jmenuje Roman JXXXXX. Jelikož bylo důvodné podezření, že je pod vlivem alkoholu, kolega Dirbák jej vyzval k provedení dechové zkoušky přístrojem Dräger, zpočátku muž nebyl ochotný, potom ke zkoušce přistoupil, podařila se až na poněkolkáté, vzhledem k malému objemu vydechnutého vzduchu, měl přes dvě promile, byl vytisknut kontrolní lístek, chtěli zkoušku opakovat, pan Janoušek ji odmítal. Pokud jde o projevy podnapilosti pana Janouška, z jeho dechu byl silně cítit alkohol, mluvil nesrozumitelně, vypadal tak, jako když pil celou noc a spal tak dvě hodiny, měl přivřené oči, v postoji byl nejistý. Ptali se jej, proč ujel od dopravní nehody a zda pil alkohol, mluvil nesrozumitelně, několikrát změnil své výpovědi, ale z obsahu se dalo říci, že byl účastníkem té hlášené události, uvedl, že žena do něj narazila a on nyní nechápe, co se stalo. Že má v posledních dnech problémy, a že v noci pil. Že jeho řidič nemohl řídit. Svědek uvedl, že se s kolegou rozhodl, že tuto osobu v parku zadrží jako podezřelého, což učinili a vysvětlili mu další postup a jeho povinnosti, včetně toho, že je povinen se podrobit lékařskému vyšetření spojenému s odběrem krve, on jim řekl, že krev dávat nebude. Provedli u něho prohlídku, zda nemá zbraň, měl pouze MT a klíče od vozu, pěšky jej eskortovali

spolu s kolegyní z dopravní policie přes park k jeho vozidlu, které bylo nabourané, v průběhu hovoru jim pan JXXXXX řekl datum svého narození, byla provedena jeho lustrace, sdělil jim, že je možnost, aby si zavolal své přítelkyni, aby mu přivezla doklady, volal jí opakovaně, jelikož byl tak opilý, že se nedokázal vyjádřit, o žádných jiných telefonátech svědek neví. Následně přijela na místo dopravka a věc si převzala. Potom přijela i jeho přítelkyně, ale bez dokladů, že je nenašla. Následně pan Janoušek opětovně dýchal skupině dopravky do Drägeru, dopravce byl předán i ten původní lístek z Drägeru, který nebyl do té doby podepsán.

Svědék Tomáš PXXXXX v přípravném řízení vypověděl, že odbočil do ulice Vyskočilovy, držel se v levém jízdním pruhu. Vtom před sebou zaregistroval dopravní komplikaci, štosovala se zde vozidla, zpomalovala, postupně se začala řadit do pravého jízdního pruhu a on rovněž. Když přijel blíže, tak si všiml dopravní nehody vozidel Volvo a Porsche. Pomalu pokračoval v koloně směrem k nehodě. Když byl vzdálen cca 60 metrů od nehody, tak si všiml řidičky vozidla Volvo, která šla směrem k vozidlu Porsche. Nevěnoval tomu zvláštní pozornost. Pak viděl, že Porsche odjízďelo na další světelnou křižovatku, kde zastavilo v levém jízdním pruhu. Nevěděl, jestli bylo v řadě 1. či 2., měl pocit, že před Porschem nějaké vozidlo stálo. Další vozidla se na křižovatce řadila tak, že v pravém průběžném pruhu stála 2 vozidla a v pravém odbočovacím pruhu na magistrálu stála také 2 vozidla, přijížděl jako 3. Když ke křižovatce přijížděl, tak si řidička Volva všimla, že řidič vozidla Porsche na křižovatce zastavil, a tak se za ním rozběhla. Snažila se otevřít dveře na levé straně vozidla, to se jí nepodařilo, doběhla tedy před vozidlo a zde se postavila čelem k vozidlu. Před vozidlem Porsche bylo místo, mohla se tam volně pohybovat. Rozestup k vozidlu stojícímu před Porschem byl minimálně 1 m. V této chvíli dojížděl odbočovacím pruhem ke křižovatce, byl cca 30 až 40 metrů před křižovatkou. Popisovaný děj v době, kdy jel, sledoval chvílemi, „hodil po něm okem“, resp. to sledoval periferně, musel se věnovat řízení. Výhled na místo měl dobrý, nic mu jej nezakrývalo. Paní prvotně přiběhla před střední část předku kapoty, cca někde k masce. V tomto místě gestikulovala rukama. Stále jel, a když zastavil ve svém jízdním pruhu a podíval se zpět, tak viděl, že žena stojí přibližně před pravým předním světlem vozu, kdy byla čelem k vozu. V této době padla na semaforu pro směr jízdy Porsche zelená a vozidlo sebou začalo jako cukat, neposouvalo se, zhouplo se na místě. Měl pocit, že řidič vozu se snaží ženě naznačit, že má z prostoru před vozidlem odejít. Pak se zřejmě chvíli věnoval něčemu jinému, protože se vozidla před ním dala do pohybu, když se pak ještě jednou podíval zpět na celou událost, tak žena stála u pravého boku vozidla Porsche, cca u pravého předního kola. Stála čelem k boku vozidla, tedy k němu zády, resp. trochu levým bokem. V tu chvíli se vozidlo Porsche dalo do pohybu, jelo rovně a při jízdě něčím strhlo ženu. Nevěděl, jakou částí vozu byla žena zasažena, domníval se, že zpětným zrcátkem. Žena se při zasažení přetočila podél své osy a spadla na zem. Zůstala ležet v levém jízdním pruhu u dělicí čáry mezi pravým a levým jízdním pruhem. Ležela hlavou směrem k Budějovické, někde v prostoru přechodu pro chodce. Uvědomil si, že při cukání vozu Porsche, kdy žena stála před vozidlem u pravého světla, se vozidlo mohlo postupně posunout řádově o 1 metr, a to celkově. Cukání bylo plyn-brzda, plyn-brzda. V době cukání rozhodně řidič vozidla Porsche na paní přímo nenajel. V době rozjezdu vozidla Porsche byla žena na pravém boku vozidla, přibližně u pravého předního kola vozu. Přední část vozu sahala ženě nad pas. Vozidlo odjíždělo od křižovatky normální rychlostí přiměřenou silnějšímu vozu, kola se neprotáčela. Sražení ženy viděl ze vzdálenosti 20 až 25 m, díval se šikmo zprava, viděl zadní a pravou část vozidla. Když došlo ke střetu, byla žena někde v oblasti pravého sloupku spolujezdce.

Podle protokolu o prověrce na místě ze dne 23.06.2012 (č.l. 871 až 886 sv. 4 spisu) byla téhož dne provedena od 14:31 do 15:32 hod. prověrka na místě DN2. Při prověrce bylo použito vozidlo Porsche a další vozidla typově shodná s vozidly, která se pohybovala v místě DN2. V protokolu svědek Petříček mj. uvedl, že vozidlo Porsche srazilo ženu. Když byla vozidla na semaforech, tak byl někde, kde začínal odbočovací pruh. Bylo to v době, kdy žena přiběhla k vozu Porsche, zrovna dojížděl k odbočovacímu pruhu. Na semaforech byla červená, odbočovací pruh také dobrzdňoval, takže se jelo pomalu. V popsáných místech začal sledovat děj – žena doběhla k vozidlu, zatahla za kliku, neotevřela vozidlo, předešla před vozidlo. Postupně najížděl do odbočovacího pruhu, neviděl úplně detailně co se tam dělo, žena nejspíš mávala na řidiče a nějak gestikulovala. V tu chvíli úplně vjížděl do odbočovacího pruhu. Děj začal sledovat, když byl s vozidlem v poloze LP roh 69,5 m od VBM a 4 m od VBM2, PZ roh 73,8 m od VBM a 5,8 m od VBM2, mohlo to být i o několik metrů zpět, orientační body v okolí nesledoval. Před Porsche stálo jedno menší vozidlo, něco jako Felicie. Vozidlo Porsche stálo normálně, podélně, nevybočovalo doprostřed, ani nebylo moc na kraji. Poloha stojícího vozidla Porsche v křižovatce v okamžiku, kdy začal sledovat děj, byla LP roh 11,2 m od VBM1 a 0,8 m od VBM2, PZ roh 15,8 m od VBM1 a 2,6 m od VBM2. Za vozidlem Porsche žádné vozidlo nestálo, v prostředním pruhu stálo bílé vozidlo, možná Fabie. V odbočovacím pruhu před ním stála 2 vozidla. Když sledoval děj, jel asi 20 km/h. Žena se z prostředku vozu posunula z jeho pohledu kousek doprava. Vozidla před ním se pomalu posunovala a on s nimi, popojížděli, všude svítila červená. Z polohy vozidla svědka 38,5 m od VBM1 ženu před vozidlem Porsche neviděl. Padla zelená, první vozidlo v odbočovacím pruhu odbočilo na magistrálu, další vozidla před ním postupně najížděly nahoru, pokračoval stále v jízdě a v tu chvíli Porsche začalo trošku cukat dopředu, žena začala ustupovat doprava. V době, kdy vozidlo Porsche začalo cukat, byl v poloze LP roh 26,6 m od VBM1 od 6,9 m VBM2, vozidlo souběžně s osou komunikace, žena byla v tomto okamžiku 10,8 m od VBM1 a 2 m od VBM2. Finální fázi viděl někde v místech, jak začínalo zábradlí. Cukáním se vozidlo posunulo o 1 m v přímém směru, žena se za tu dobu – 10 sekund – přesunula okolo vozidla, nakonec se dostala na pravou stranu k pravému boku. První vozidlo bylo v tu dobu na odjezdu. Když se žena pohybovala kolem vozidla, tak se ho dotýkala rukama. V době rozjezdu vozidla Porsche jel krokem a byl v poloze LP roh 21,7 m od VBM1 a 6,9 m od VBM2. Žena byla otočená stále čelem k vozidlu, ruce měla na vozidle, nevisela na něm. Když byla žena u kola, tak se vozidlo normálně začalo dávat do pohybu. Neviděl, čím byla žena sražena, jeho dedukce je, že zrcátkem, možná se chytla zrcátka, to je ale jeho dedukce. Jak byla žena v oblasti kola, tak tomu přestal věnovat pozornost, začal najíždět na magistrálu, Žena v tomto okamžiku byla 12,4 m od VBM1. Děj viděl periferně. Žena ležela na boku v oblasti přechodu na pomezí levého a středního pruhu, nevěděl, jestli hlavou tam nebo tam. Figurínu ženy v místě ustavil v poloze hlava 3,1 m od VBM1 a 2,9 m od VBM2, paty 4,6 m od VBM1 a 3,7 m od VBM2. Po sražení ženy v místě zastavil a šel k ní. Porsche odjíždělo křižovatkou stále levým jízdním pruhem.

Podle protokolu o vyšetřovacím pokusu ze dne 24.06.2012 (č.l. 890 až 899 sv. 4 spisu) byl téhož dne proveden od 12:10 do 12:45 hod. vyšetřovací pokus v místě DN2. Při vyšetřovacím pokusu byla použita typově shodná vozidla (vozidla Porsche a Tatra byla vozidla totožná s vozidly ze dne DN2). Vozidla byla rozestavěna podle výpovědi jednotlivých svědků. V protokolu svědek PXXXXX mj. uvedl, že vozidlo Porsche stálo v křižovatce LP roh 12 m od VBM1 a 0,5 m od VBM2, PZ roh 16,7 m od VBM1 a 2,4 m od VBM2. Žena mohla ležet na vozovce až za přechodem. Než došlo ke srážce, tak vozidla před Porsche byla odjetá, byla na cestě v křižovatce.

Když viděl Tatru na místě tak si ji vybavil, tak velké auto kritického dne v místě bylo. Odbočoval nahoru a viděl, jak žena padá, v tu chvíli mu Tatra nebránila ve výhledu. Když padla zelená, tak se vozidlo Porsche hned nerozjelo, vozidla před ním měla čas odjet. Bílou Fabii za Porschem stát na světlech neviděl, je možné, že dojížděla paralelně s ním. Ležící ženu viděl, když byl před semaforem ve vzdálenosti LP roh 6,3 m od VBM1 a 6,6 m od VBM2, PZ roh 10,7 m od VBM1 a 8,2 m od VBM2., Tatra už byla pryč. Vozidlo ženy, která se v místě nehody prohlásila za ošetřovatelku, stálo tam, kde stála bílá Octavia.

U hlavního líčení svědek doplnil, že si myslí, že při rozjezdu vozidla Porsche byla žena na boku vozidla. Viděl jen horní část ženy a část vozidla Porsche, lehce mu bránila ve výhledu kapota vozidla před ním. V okamžiku sražení ženy byl v pohybu a viděl to periferně, sražení mohlo být zrcátkem.

Svědčyně Martina PXXXXX v přípravném řízení vypověděla, že předmětného dne okolo 10.00 hod. jela služebním vozidlem zn. Opel Insignia černé barvy ulicí Vyskočilova z Michle, chtěla se napojit na magistrálu. Jela v pravém pruhu, před ní jel nákladní vůz. Když měla po pravé straně budovu společnosti O2, přiřítilo se v levém pruhu vozidlo Porsche, které následně narazilo do vozidla tmavé barvy tím způsobem, že pravým předkem narazilo do levé zadní části toho vozu Volvo. Volvo zůstalo stát na rozhraní levého a pravého jízdního pruhu, mělo poškozený nárazník v levé zadní části a i světlo, to bylo vysypané na silnici. Přímý střet neviděla, ten měla překrytý zadní částí nákladního vozu, který se pak rozjel. Svědkyně své vozidlo zaparkovala u pravého okraje vozovky, a chtěla vyčkat, zda nebude třeba jejího svědectví. Ve Volvu byly dvě ženy. Viděla, jak řidička Volva vystoupila z vozu a najednou řidič Porsche kousek zacouval, objel Volvo zleva, a ujel. Žena potom začala za Porsche utíkat na další světelnou křižovatku, kde muselo Porsche zastavit na červenou na semaforech v levém jízdním pruhu. V tu chvíli si svědkyně řekla, že Porsche odjíždí od dopravní nehody, a že si musí zapsat jeho registrační značka, což učinila. Když zvedla hlavu, viděla, jak ta žena, byla to Vietnamka výšky cca 155 cm, stojí před přední částí vozu Porsche, blíže k pravé části a dvakrát bouchá do kapoty. Potom blikla zelená a auto vystřelilo dopředu, jelo rovněž v levém jízdním pruhu, svědkyně neví, jakým způsobem ji nabralo, do hlavy ji zasáhlo pravé boční zrcátko, to viděla, protože jí to otočilo jakoby do kotrmelce, potom žena dopadla na vozovku bez obranné reflexe rukou, nechránila si obličej, asi byla v bezvědomí. Dopadla na středovou dělicí čáru mezi levým a pravým pruhem. Porsche ujelo. Svědkyně běžela k té zraněné ženě, tam už bylo asi pět lidí, dala ženu do stabilizační polohy, někdo volal na 155, někdo na 112, žena měla nitkovitý hmatatelný pulz, velmi slabý, byla v bezvědomí, při otevření očí jí šla každá zornička jinam, bělmo očí nahoru, svědkyně měla podezření na epidurální krvácení, měla nepřírozeně zkroucené nohy. V době, kdy svědkyně popisovala do telefonu na lince 112 nehodu, jela kolem sanita společnosti Meditrantz, která zastavila a ujali se paní k první pomoci. Dali jí infúzi a zajišťovali životní funkce. Do telefonu potom nadiktovala i registrační značku toho Porsche, do pěti minut tam pak byla i sanita a Mercedes s lékaři. Svědkyně pořídila i dvě fotografie polohy těla poškozené v době ošetřování ze strany lékařů s tím, že tato nebyla v podstatě měněna od doby jejího dopadu, jen byla přetočena z hrudníku na záda. Na místě se pohybovala i druhá Vietnamka, která byla ze všeho v šoku. Za dvacet minut přijela i policie a manžel poškozené. Poloha těla poškozené byla až za přechodem. Na upřesňující dotaz uvedla, že Porsche se rozjelo svižně, akcelerovalo rychle, poškozená byla v tu chvíli před přední částí vozu u pravého předního světla. V době nárazu zrcátka do hlavy nebyla v kontaktu se zemí. Ke svému vzdělání svědkyně

uvedla, že má jednak středoškolské zdravotnické vzdělání, a dále tříletou nástavbu v oboru zdravotní sestra – instrumentářka.

Podle protokolu o prověrce na místě ze dne 23.06.2012 (č.l. 918 až 935 sv. 4 spisu) byla téhož dne provedena od 16:51 do 17:59 hod. prověrka na místě DN2. Při prověrce na místě bylo použito vozidlo Porsche a další vozidla typově shodná s vozidly, která se pohybovala v místě DN2. V protokolu svědkyně Pěkná mj. uvedla, že bránila provozu, stála za ní auta. Zajela ke kraji do odbočovacího pruhu k GE Money bank, kde zaparkovala – nemohlo to tedy být před O₂, jak dříve uvedla. Stála na vozovce, na chodníku nestála. Z místa zastavení měla jasný výhled dopředu a sloupek jejího vozidla ji nebránil výhledu na levý pruh, na číslo vozidla Porsche. Nevěděla, jestli na semaforech stálo nějaké vozidlo před Porschem, soustředila se na zapsání značky. Když přeparkovávala, tak neviděla činnost kolem Porsche. Po přeparkování viděla, jak žena běží k Porsche. Místo zaparkování vozidla svědkyně bylo LP rohu 44,6 m od VBM1 a PZ rohu 49,3 m od VBM1. Ženu ošetřovala až za přechodem, ležela na dělicí čáře mezi levým a středním jízdním pruhem. Poloha vozidla Porsche na semaforech byla LP rohu 12,5 m od VBM1 a 0,5 m od VBM2, PZ rohu 17,2 m od VBM1 a 2,4 m od VBM2. Ženě poskytovala první pomoc, když k ní doběhla, tak už byla přetočená na záda, měla otočenou nohu, zutou botu. Co do vzdálenosti od přechodu s paní nikdo nehýbal, pokud s ní někdo hýbal, tak jí jen přetočil. Žena ležela podélně na dělicí čáře, hlavou ve vzdálenosti 5,1 m od VBM1 směrem k ulici Budějovické. Když vzhledla, tak žena stála a mlátila do kapoty. Před rozjezdem vozidla Porsche viděla, že žena měla černé vlasy na mikádo, hnědou halenku a mlátila do kapoty. Následně vozidlo nejdříve drcilo a pak se rozjelo. Rozjelo se prudce, viděla, jak paní letí kotrmelcem, vzala hlavou zrcátka – toto opravdu viděla. Poloha ženy před rozjezdem byla 12,4 m od VBM1 a 2,1 m od VBM2. Po drknutí vozidla žena stála. Žena letěla po kapotě, dostala ránu od zrcátka, udělala kotrmelec a dopadla. Při drknutí se vozidlo posunulo, nedokázala odhadnout o kolik. Když se Porsche rozjelo, tak žena letěla proti vozidlu přes jeho bok. Na začátku kola se jí začaly zvedat nohy, pak narazila hlavou do zrcátka. Nárazem hlavy do zrcátka si byla úplně jistá. Když žena dopadala, měla roztažené ruce a nohy, vůbec si nekryla hlavu, jak to člověk normálně dělá, když někam dopadá. Při tomto si v duchu řekla, že je v bezvědomí. Pád nebyl koordinovaný, byla jak hadrová figurína. Ze stojícího zaparkovaného vozidla v odbočovacím pruhu (viz popsaná poloha výše) si při poloze figurantky se skloněnou hlavou u zrcátka Porsche neuvědomovala, že by viděla semafor na levé straně, tzn. vozidlo Porsche bylo v okamžiku rozjezdu ještě blíž ke křižovatce. Nová poloha vozidla Porsche po upřesnění potom byla LP rohem 9,1 m od VBM1 a 0,4 m od VBM2, PZ rohem 13,8 m od VBM1 a 2,4 m od VBM2. Po nárazu do hlavy se žena zvedla, byla tělem nad zemí, potom dopadla. Musela být nad zemí, protože měla roztažené ruce i nohy a dopadla na zem. Popsaný děj, pohyb ženy po vozidle, po kontakt se zrcátkem je její domněnka, která se jí vybavila při prověrce v navozené situaci. Přesně viděla stání ženy před vozidlem, než se rozjelo, náraz do zrcátka – ránu do hlavy, let, nechránění hlavy, dopad v bezvědomí. Věděla, že žena stála vpředu, řidič Porsche se rozjel a přejel ji. Žena stála na špičkách.

Podle protokolu o vyšetřovacím pokusu ze dne 24.06.2012 (č.l. 939 až 949 sv. 4 spisu) byl téhož dne proveden od 12:53 do 13:25 hod. vyšetřovací pokus v místě DN2. Při vyšetřovacím pokusu byla použita typově shodná vozidla (vozidla Porsche a Tatra byla vozidla totožná s vozidly ze dne DN2). Vozidlo Opel (svědkyně) bylo nahrazeno vozidlem Škoda Octavia, vozidlo Volvo (poškozená) bylo rovněž nahrazeno vozidlem Škoda Octavia. Vozidla byla rozestavěna podle výpovědi

jednotlivých svědků. V protokolu svědkyně Pěkná mj. uvedla, že před rozjezdem vozidla Porsche viděla hlavu a prsa ženy. Poloha vozidla Porsche v křižovatce byla LP rohem 15,6 m od VBM1 a 0,5 m od VBM2, PZ rohem 20,3 m od VBM1 a 2,0 m od VBM2, střed osy těla figurantky 1,75 m od VBM2. Věděla, že poloha vozidla Porsche uvedená při prověrce by tak mohla být, nezaměřovala se na přesnou vzdálenost („metry“), zaměřila se na registrační značku, viděla přitom všechna tři světla semaforu. Jediné vozidlo, které si v místě kromě Porsche vybavila, bylo nákladní vozidlo, ostatní vozidla nezaznamenala. Na situaci okolo se nezaměřovala, zaměřila se na zapsání RZ a na to, jak paní běžela k Porsche. Když žena ležela na vozovce, měla roztažené nohy, jednu nohu měla ohnutou, hlava ženy byla 4,6 m od VBM1 směrem k ulici Budějovické. Když přiběhla k ležící ženě, tak jí jedna paní řekla, že ji přetočili.

U hlavního líčení svědkyně mj. uvedla, že paní byla u pravého předního světlometu, viděla pohyb rukou – domnívala se, že mlátila do kapoty. Rozsvítla se zelená, vozidlo nejdříve poposkočilo, paní nabralo, paní ještě zůstala stát, potom se vozidlo rozjelo a paní už odletěla. Přesně viděla, že dostala ránu do obličeje, do přední části a do spodiny lebeční. Paní byla v „letce“, vůbec si nekryla obličej. Měla otočenou levou nohu vyvrácenou, neměla na ní botu. Žena letěla a otočila se, domnívá se, že udělala zřejmě kotrmelec. Rozjezd viděla, žena byla na rozhraní pravého světla a kapoty, žena stála na špičkách. Žena letěla přední pravou částí hlavy na zrcátko a dostala ránu. Ve výhledu jí nic nebránilo. Žena stála čelem k vozidlu. Zaregistrovala jedno cuknutí a pak rozjezd. Ženu určitě nic jiného nepřejelo. Po sražení žena nebyla při vědomí. Svědkyně zaparkovala v odbočovacím pruhu před GE Money Bank, tam odbočovací pruh začínal – stála kousek za začátkem tohoto pruhu. Když se na ženu dívala před pravým světlem, tak jí výhled nic nezakrývalo.

Svědék Peter SXXXXX, policista Odboru služby dopravní policie, k věci uvedl, že předmětného dne měl denní službu, na místo byl vyslán společně s kolegyní SXXXXX zástupcem vedoucího 4. výjezdové skupiny. Ve Vyskočilově ulici se již nacházela další hlídka z jejich oddělení a dostavil se i vyšetřovatel SKPV. První hlídka nehodu zpracovávala, prováděli ohledání, měření, fotodokumentaci, svědek s kolegyní SXXXXX a vyšetřovatel SXXXXX se vydali na místo, kde měl být zadržen řidič vozidla Porsche. Ten muž, kterého hlídka MOP ztotožnila jako pana JXXXXX se opíral o vozidlo Porsche, které bylo poškozené v přední části, od hlídky MOP se svědek dozvěděl, že měl pozitivní dechovou zkoušku na alkohol dechu, a jelikož od této zkoušky uplynula již nějaká doba, svědek u pana Janouška provedl další dechovou zkoušku, se kterou souhlasil. Výsledek byl opět pozitivní, přesnou hodnotu si již svědek nepamatuje, bylo to přes 1 promile. Z jeho dechu byl cítit alkohol, na první dojem působil skleslým a unaveným dojmem, k chůzi se svědek nemůže vyjádřit, protože jej neviděl chodit, byl jen opřený o auto. Rovněž se tak svědek nemůže vyjádřit k řeči, protože s ním nijak nemluvil. Poté si pan JXXXXX přesedl na jejich pokyn do jejich služebního vozidla, vyzvali jej k lékařskému vyšetření spojenému s odběrem krve a moči, on souhlasil, odjeli s ním do FN Bulovka na protialkoholní záchytnou stanici, kde však odběr odmítl, bylo mu provedeno pouze vyšetření. Následně jej vezli k dalším úkonům na oddělení do Kongresové ulice, o ději ve Vyskočilově ulici se s panem JXXXXX svědek nebavil, zda-li ve svědkově přítomnosti zadržený někam telefonoval, svědek uvedl, že neví. K výsledku svědka je připojeno jeho služební vyjádření datované 26.3.2012 jím vypracované a podepsané, ve kterém uvedl, že byl informován na místě hlídkou MOP, že prvotní dechová zkouška byla s výsledkem 2,28 g/kg alkohol v dechu, že

pohyby a chůze muže byly nejisté, že druhá dechová zkouška byla s hodnotou 1,7 g/kg alkoholu, že výtisky dechové zkoušky byly vytištěny, a že je JXXXXX odmítl podepsat.

Svědčyně Věra SXXXXX, policistka, kolegyně svědka SXXXXX, vypověděla, že předmětného dne měla denní službu, někdy kolem 10.00 hod. byla s kolegou SXXXXX vyslána do ulice Pujmanové s tím, že se tam nachází zadržený řidič, který měl ve Vyskočilově ulici způsobit dopravní nehodu s účastí chodce, od které ujel. Nehodu v ulici Vyskočilově již zpracovávali její kolegové, ona s kolegou SXXXXX a vyšetřovatelem SXXXXX tedy jeli k zadrženému řidiči. Ve Vyskočilově ulici se dozvěděli, že mělo dojít k tomu, že vozidlo Porsche zezadu narazilo do Volva, paní z Volva vystoupila a chtěla nehodu řešit, Porsche se rozjelo a paní přejelo. Krátce hovořili na místě se spolujezdkyní té paní. Svědkyně v ulici Pujmanové nafotila poškození vozidla Porsche, ptali se přítomných policistů z MOP, zda byla vykonána dechová zkouška, jeden z policistů jí předal výtisk z přístroje Dräger s vytištěnou pozitivní dechovou zkouškou pana JXXXXX s výsledkem 2,28 promile alkoholu v dechu. Přes základnu provedla lustraci vozu a vůz nechala odtáhnout, byl sepsán protokol o odtažení vozidla. Ona osobně chtěla po panu JXXXXX, aby podepsal první výtisk dechové zkoušky, což tento odmítl, nijak to neodůvodnil. Pokud jde o viditelné ovlivnění pana JXXXXX alkoholem lze uvést, že tento, tak jak byl opřený o bok vozidla, vždy postupně sklouzával po vozidlu dolů, jakoby neměl stabilitu, ale nespádl, narovnal se sám. Z dechu mu byl cítit alkohol, hůře artikuloval, měl červené oči. Zornice neměl rozšířené. Byl vláčný, unavený, klasicky, jako vždy, když přijedou k nehodě a je tam člověk pod vlivem alkoholu (svědkyně pracuje na dopravních nehodách od roku 1998, kdy zpracovává zejména nehody spojené s alkoholem, případně úmrtími). Po převozu na Bulovku odmítl odběr krve a moči, proběhlo pouze základní lékařské vyšetření, potom jej převezli do Kongresové k dalším úkonům. Za její přítomnosti hovořil mobilním telefonem s nějakou ženou, telefon měl u sebe, jelikož nebyl zadržený ani zajištěný.

Svěděk Richard VXXXXX vypověděl, že vozidlo Porsche jelo ke křižovatce levým jízdním pruhem normální rychlostí a zastavilo v levém pruhu jako 1. v pořadí. Na světlech svítila červená. V levém jízdním pruhu za terénním vozem na světlené křižovatce žádná další vozidla nebyla. V tomto pruhu za ním stálo až vozidlo Volvo. Vedle v pravém průběžném jízdním pruhu stála Tatra, za Tatrou byla nějaká další vozidla, kolik přesně a jaká nevěděl. Do odbočovacího pruhu přes Tatru neviděl. První zastavení terénního vozu měl kolmo před sebou. Od místa následné události byl 25 až 30 metrů. Žena se oběma rukama opřela o víko přední kapoty a volala na řidiče. Následně na semaforech padla zelená. V tu dobu paní stála stále před přední střední částí vozu. Jak padla zelená, tak se vozidlo začalo rozjíždět. Rozjezd byl trhaný. Směr vozidla nebyl přímý vpřed, ale lehce vpravo. Trhaný rozjezd – jednalo se o dva krátké skoky vozu vpřed, túrování neslyšel, pouze viděl dvojí poskočení dopředu a mírně vpravo. Každé poskočení odhadoval na 10 až 15 cm. Když vozidlo začalo trhavě popojíždět, tak žena začala na místě poposkakovat a mávat rukama nad hlavou. Dále volala o pomoc a rozhlížela se okolo. Jak paní poskakovala, tak se postupně dostala před přední částí do úrovně spolujezdce a v té chvíli se mu ztratila z očí. Neviděl ji přes levý přední sloupek vozidla, tedy sloupek u řidiče. Zda vozidlo při trhaném rozjezdu do paní drclo, ze svého pohledu neviděl. Potom co ženu ztratil za sloupkem z výhledu, tak vozidlo rychle akcelerovalo a vyjelo vpřed. Bylo vidět, že se snaží dostat před Tatru, tedy jelo sice levým průběžným jízdním pruhem, ale v jeho pravé části. Před Tatru se terénnímu vozu podařilo dostat přibližně před mostem případně pod ním, přes nějž

vede magistrála. Dále pak viděl jet terénní vůz v pravém pruhu. Rozběhl se ke křižovatce a následně přes přechod, kde zastavil na ostrůvku mezi přechody. Odtud viděl poškozenou, jak ležela na zemi, kolem ní byl hlouček lidí. Paní ležela hlavou směrem k ul. Budějovické, na pravém boku, horní polovinou těla na přechodu pro chodce. Kapota ženě zasahovala pod prsa. Řidič ženu při rozjezdu musel vidět. Ve vozidle Porsche byl jen jeden muž. Ve výhledu na situaci na semaforech mu nic nebránilo. V protisměru možná nějaká auta projela, ale žádné tam nestálo. Jak došlo ke sražení ženy, neviděl. Viděl, jak paní poskakuje před vozidlem a rozjezd vozidla. Jeho dojem byl, že si vozidlo ženu může vézt na kapotě. Toto ale neviděl. Potom co se mu paní ztratila za sloupkem vozu. Viděl, až když ležela na zemi. Když žena ležela na zemi, tak si nevšiml, že by se hýbala či komunikovala. Záchranář ji ošetřoval zkrvavený kotník. Když paní stála zpočátku na středu vozu, tak jí vozidlo zleva objet nemohlo (z pohledu vozidla). Pak se vozidlo začalo rozjíždět vpřed a mírně vpravo, paní se při tom poskakování dostávala před pravou přední část vozu směrem k pravému světlometu, jelikož to vozidlo v tu chvíli jelo mírně vpravo, tak se paní ve chvíli, kdy mu zmizela z očí, dostala blíže k dělicí čáře mezi levý a pravý jízdní pruh. V tuto chvíli terénní vozidlo mělo dost místa, aby ji ze svého pohledu objelo zleva, i kdyby částečně mělo vjet na obrubník. Paní ležela na pomezí levého a pravého jízdního pruhu, spíše ještě v levém.

U hlavního líčení doplnil, že když se paní dostala před vozidlo Porsche do úrovně spolujezdce, tak se rozsvítla zelená, vozidlo se rozjelo, paní neviděl, viděl ji až potom když ležela na silnici. Přímý náraz neviděl, ve výhledu mu bránil sloupek vozidla. Rozjezd vozidla byl trhaný, zhrounutí vozidla viděl dvakrát až třikrát. Kdyby paní letěla 14 m, to už by viděl. Po poskočení vozidla se posunulo asi o 1 m, žena se sunula s vozidlem, něco křičela. Vozidlo potom rychle akcelerovalo. Přejetí ženy dalším vozidlem vyloučil. Další vozidla se rozjela pomaleji než Porsche.

Svědék Jaroslav VXXXXX, policista MOP Podolí, měl předmětného dne službu od 08.00 hod., hlídkovou službu vykonával ve služebním vozidle s kolegyní KXXXXX. Přes operační středisko vyslechli hlášení, že vozidlo Porsche Cayenne srazilo chodkyni na přechodu a ujelo, dávali k dispozici i jeho registrační značku a směr pohybu vozidla. Dále v relaci slyšeli, že oznamovatel, který vozidlo pronásledoval, nahlásil, že dotyčný zastavil v ulici Pujmanové, a utíká do parku. Svědek s kolegyní se na místo dostavili do jedné minuty. Vozidlo Porsche bylo zaparkováno, registrační značka souhlasila s hlášením, oznamovatel na ně mával a ukazoval rukou směrem do parku, kolegyně vystoupila a věnovala se oznamovateli, svědek vystoupil a popoběhl do parku, kde viděl ve vzdálenosti 80 až 100 metrů utíkající osobu, která držela v ruce u hlavy mobilní telefon. Sprintem se vydal za tím mužem, když byl pět metrů u něho, ten muž zpomalil, bylo slyšet, že s někým telefonuje, vedl dialog, sedl si na lavičku. Společně s ním k muži dorazilo služební vozidlo hlídky MOP Pankrác. Když muže doběhl, vyzval jej jménem zákona, aby zastavil, odebral mu mobilní telefon, ukončil hovor a mobilní telefon držel na jeho dohled, aby si na nic nemohl stěžovat, následně jej předal kolegyni KXXXXX. Ten muž byl malátný, v opileckém stavu, byl z něho cítit alkohol, a to hodně, nebylo nutno užít donucovací prostředky. U dechové zkoušky svědek nebyl, neboť poté odešel zajišťovat vozidlo Porsche. U vozidla si potom vzali data dvou oznamovatelů, přijela skupina dopravních nehod.

Svědčyně Jana ZXXXXX, vrchní asistentka oddělení řízení dopravy, vypověděla, že předmětného dne měla službu od 07.00 hod., v náplni práce má mimo jiné odtahy vozidel, měla službu společně s kolegou ŠXXXXX. Okolo 10.15

hod. slyšeli výzvu operačního důstojníka, že došlo k nehodě, od které ujel řidič, jednalo se o vozidlo Porsche, říkali konkrétní registrační značku, později upřesněno, že toto vozidlo je v ulici Pujmanové odstavené, a řidič má utíkat do parku. Svědkyně se tam s kolegou vozidlem vydali, vozidlo našli, mělo poškozený pravý přední nárazník a blatník a pravé boční zrcátko, vydala se hledat řidiče, v parku narazila na hlídku MOP, která byla u muže sedícího na lavičce a prováděla u něho dechovou zkoušku, opakovaně neúspěšně, poté ji zkusila ona, zkouška se povedla, výsledek byl pozitivní, 2,28 promile alkoholu, o tomto informovala operačního důstojníka, později došlo k vytištění. Bylo znát, že muž je pod vlivem alkoholu, špatně vyslovoval, špatně se vyjadřoval, k dotazu na totožnost uváděl, že je Roman, neměl doklady totožnosti, až na opakované dotazy uvedl, že se jmenuje Roman JXXXXX a uvedl datum narození. Svědkyně ví, že pan JXXXXX někomu volal, domnívá se, že nějaké ženě právě kvůli dokladům. Pokud jde o jeho vystupování, nebyl prostý a arogantní.

Na žádost obhajoby byl vyslechnut **svědek PhDr. Ivan DXXXXX**, který u hlavního líčení vypověděl, že s obžalovaným a jeho rodinou je v úzkém vztahu již poměrně dlouhou dobu a dále se vyjádřil zejména k osobnosti obžalovaného. Ten má dle jeho názoru silné ego, zacílené na úspěch, svědek je přesvědčen, že v předmětné době byl obžalovaný v extrémní stresové situaci, kterou zpočátku snášel dobře avšak postupem času se vše zhoršilo, obžalovaný ve zvýšené míře konzumoval alkohol, někdy reagoval emotivně, nepředvídatelně a jeho osobnost se začala měnit. Svědek toto příkládá velkému stresu, který byl umocněn masivním mediálním působením, skandalizací a očerňováním obžalovaného. Dle názoru svědka není obžalovaný nepřiměřeně agresivní, z celé události týkající se dopravní nehody byl velmi nešťastný. Svědek dále uvedl, že v rozhodném období se s obžalovaným stýkal asi jednou týdně, obžalovaný používal alkohol jako „samoléčbu“, užíval i antidepresiva.

Ze závěrů znaleckého posudku **z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie** a z výslechu znalců u hlavního líčení vyplynulo, že obžalovaný netrpí ani v době spáchání skutků, netrpěl žádnou duševní poruchou ani chorobou, v jeho osobnosti jsou přítomné trvalé a léčbou neovlivnitelné nepříznivé povahové vlastnosti, a to emoční labilita a narcistické rysy, které nedosahují hloubky poruchy osobnosti, a které trvaly v předmětné době, neměly však forenzně významný vliv na jeho jednání. U obžalovaného byly zjištěny neurotické příznaky typu poruchy přizpůsobení, potíže nejsou závažné, nevyžádaly si dosud léčení na psychiatrii, případně u klinického psychologa a nebrání obviněnému v účasti na trestním řízení. V době spáchání posuzovaných skutků byly rozpoznávací schopnosti obžalovaného v důsledku středně těžké prosté opilosti snižené mírně forenzně nepodstatně, u druhého skutku se ke středně těžké prosté opilosti přidružilo silné rozrušení a porucha přizpůsobení, ovládací schopnosti byly v důsledku téhož sniženy podstatnou měrou. Pokud by obžalovaný nebyl v předmětné intoxikován, byly by rozpoznávací a ovládací schopnosti zachované. Vliv silného rozrušení (prostý afekt a poruchy přizpůsobení na rozpoznávací a ovládací schopnosti obžalovaného by nebyl forenzně významný. **Pro oba posuzované skutky platí, že rozpoznávací a ovládací schopnosti nebyly vymizelé, a že v předmětné době obžalovaný znal účinky alkoholu (a event. i Stilnoxu) na svou osobu a byl schopen se zdržet jeho požití.** Obžalovaný není chorobně závislý na alkoholu, zná účinky alkoholu na svou osobu, je schopen se zdržet jeho pití a kontrolovat průběh požívání, není chorobně závislý na

nealkoholových psychoaktivních látkách a zná účinky uvedených látek na svou osobu a je schopen zdržet se jejich požívání. Je schopen plnohodnotné účasti na trestním řízení a je schopen chápat jeho smysl, z psychiatrického hlediska není jeho pobyt na svobodě nebezpečný pro společnost, proto nebylo navrženo ochranné opatření ani zabezpečovací detence. Obžalovaný není osobou chorobně agresivní, pokud by v rámci svých nepříznivých vlastností jednal agresivně, je schopen své jednání svou vůlí ovládnout. Psycholog uvedl ve své části posudku, že v osobnosti obžalovaného jsou zvýrazněny vlastnosti: narcistivní dynamika, emoční labilita, snížená schopnost empatického vhledu do sociálních situací v situaci emočního tlaku a snížená schopnost v takových situacích nalézt a uplatnit adekvátní řešící strategii. Za normálních okolností je aktivní a sebejistý. Intelktové funkce jsou v pásmu nadprůměru, psycholog se vyjádřil k motivaci, kterou bylo vyhnutí se problému, terénem pro aktivaci této motivace byl dlouhodobě prožívaný stres a aktuální stav, který obviněný popisuje jako výraznou nevolnost a vyčerpání. Obžalovaný svou afektivitu zvládl tím, že se vyhnul sociálnímu kontaktu s poškozenou a z místa nehody se vzdalil. Obžalovaný netrpí bájnou lhavostí, v rozhovoru reaguje únikovými strategiemi – jeho schopnost, resp. ochota podat přesný a podrobný popis prožitých událostí je snížena. Možnost resocializace je hodnocena jako spíše pozitivní, obžalovaný je schopen poučit se z trestu, je pravděpodobné, že své jednání bude v budoucnu adekvátně regulovat. Obžalovaný se v době spáchání skutků nacházel ve stavu zřetelné intoxikace alkoholem odpovídající klinicky středně těžké prosté opilosti, tento vylučoval bezpečné ovládnutí a řízení motorového vozidla v běžném provozu. Znalci zcela setrvali na svých závěrech i poté, co jim byl zaslán znalecký posudek z oboru zdravotnictví odvětví neurochirurgie a byli požádáni o vyjádření, zda závěry toho znaleckého posudku předloženého obhajobou mohou nějak zvrátit či pozměnit závěry jejich posudku. Pokud tedy soud zhodnotil závěry tohoto znaleckého posudku, dospěl k závěru, že obžalovaný je za své jednání zodpovědný. Rozpoznávací schopnosti obžalovaného byly v důsledku středně těžké prosté opilosti snižené mírně forenzně nepodstatně, u druhého skutku se ke středně těžké prosté opilosti přidružilo silné rozrušení a porucha přízpůsobení, ovládací schopnosti byly v důsledku téhož sníženy podstatnou měrou, nebyly však vymizelé, navíc obžalovaný znal účinky alkoholu (a event. i stilnoxu) na svou osobu a byl schopen se zdržet jeho požití.

Obhajoba dále předložila soudu znalecký posudek z oboru zdravotnictví odvětví chirurgie, specializace neurochirurgie a spondylochirurgie **znalce pplk. MUDr. Martina Häckela CSc.** Vzhledem k tomu, že tento znalecký posudek splňoval náležitosti uvedené v § 110a tr. řádu soud postupoval stejně při provedení tohoto důkazu, jako by se jednalo o znalecký posudek vyžádaný orgánem činným v trestním řízení. Z tohoto znaleckého posudku a z výsledku znalce u hlavního líčení soud zjistil, že obžalovaný utrpěl úraz hlavy, klasifikovaný jako kraniocerebrální trauma komplikované akutním krvácením pod tvrdou plenu mozkovou nad hemisférou vlevo, nad laloky čelním, spánkovým a temenním. Dle CT z 8.2.2013 lze nález popsat jako subdurální hematom heterogenní denziti nikoli starší čtrnácti dnů, tedy době zhruba několika dnů okolo 1.2.2013. Dle peroperačního nálezu však odpovídá nález novoblány stopám nálezu staršího úrazu, který nelze přesně na dny datovat, ale s vysokou pravděpodobností nejméně šest – dvanáct měsíců před únorem 2013. Výše uvedená zranění v případě, že by obžalovaný nebyl hospitalizován na neurochirurgickém pracovišti a nebyla by realizována léčba těchto poranění by statisticky byla nejpravděpodobnější narůstající desorientace pacienta, prohlubující se porucha vědomí a ochrnutí protilehlých končetin, kóma, smrt. Vzhledem k tomu, že obžalovaným způsobený trestný čin se měl odehrát dne 23.3.2012, tedy jedenáct měsíců před peroperačním nálezem pouzdra staršího krvácení nelze přítomnost chronického hematomu v době

spáchání trestného činu vyloučit. Naopak ji znalec považuje za pravděpodobnou. S ohledem na tuto skutečnost dle názoru znalce neurochirurga mohly být kognitivní funkce obžalovaného v té době zásadně negativně ovlivněny přítomností chronického krvácení. To se mohlo navenek projevovat mimo jiné i přechodnými poruchami vidění obžalovaného a to i v kontextu s nadužíváním alkoholu obžalovaným. Pokud znalec zmínil poruchy vidění dle jeho názoru je nejpravděpodobnější zúžení pole vidění.

Orgány činným v přípravném řízení byl dále přibrán **znalec z oboru dopravy odvětví doprava městská a silniční, specializace posuzování příčin dopravních nehod Doc. Ing. Drahotský Ph.D.** Ze znaleckého posudku a z výsledku znalce se podává, že pokud jde o dopravní nehodu – střet vozidla Porsche s vozidlem Volvo, z provedeného rozboru poškození obou vozidel se současným zohledněním zadokumentované oblasti rozptýlených střepin lze formulovat závěr týkající se mechanismu střetu obou vozidel, kdy došlo ke kontaktu rychleji se pohybujícího vozidla Porsche s vozidlem Volvo, které se pohybovalo pouze minimální rychlostí, a které bylo svou podélnou osou vychýleno vpravo, tato uvedená poloha koresponduje s deklarovaným záměrem řidičky vozidla Volvo přejet z levého jízdního pruhu do jízdního pruhu pravého, což uvádějí i někteří svědci (destrukční deformace obou vozidel jsou popsána v posudku včetně fotografické dokumentace). Z hlediska charakteru střetu je třeba daný střet posuzovat jako střet tečný bez výrazného překrytí jednotlivých částí vozidel. Příčinu předmětné dopravní nehody je třeba spatřovat v jednání řidiče vozidla Porsche, stejně jako možnost zabránění střetu, pokud by na vzniklou dopravní situaci reagoval dříve změnou rychlosti jízdy, jiným způsobem, změnou směru jízdy, či vzájemnou kombinací úkonů. Kromě stop deformací tuhých částí byly na vozidle Porsche při jeho ohledání zjištěny a zajištěny rovněž stopy a potěry, které lze dávat do souvislosti s jiným mechanismem vzniku než je vlastní střet vozidel: 1) otěry na víku motoru lze dát do souvislosti s úderem poškozené, 2) otěr na pravé přední straně předního nárazníku, 3) poškození pravého vnějšího zpětného zrcátka, které bylo po nehodě vychýleno z provozní pozice, přičemž došlo i k destrukčnímu poškození odrazového skla, ale přitom na zrcátku nebyly shledány stopy svědčící o jeho uchopení ani otisky obdobného charakteru, 4) nevýrazné otěry na pravé straně dolního dílu předního nárazníku, 5) otěr na vnější straně deflektoru pravého kola přední nápravy, 6) nevýrazné otěry na pravých předních dveřích před klikou dveří, 7) otěr na přední hraně pravého prahu vozidla. Znalci se po analýze jednotlivých zranění poškozené, analýze pohybu vozidla Porsche včetně využití záznamu z bezpečnostní kamery banky a rozboru jízdy vozidla vyjádřili k mechanismu sražení a pádu poškozené následujícím sledem vzájemných kontaktů a určení vzájemného postavení chodkyně vůči vozidlu:

- při primárním kontaktu se poškozená nacházela v úrovni pravé přední části vozidla Porsche, před přední částí v místě uložení pravého předního světlometu. Zasahovala tedy do obrysu vozidla.
- došlo k dopřednému pohybu vozidla, k jeho akceleraci,
- v daném okamžiku byla poškozená v přímém kontaktu s vozidlem dolními končetinami, přičemž následně došlo k dopadu horní části těla na pravý přední blatník a linii víka motorového prostoru a zároveň k urychlení těla a jeho rotaci, přičemž na tělo působila síla směřující souběžně s vektorem pohybu vozidla, tento pohyb koresponduje mimo jiné i se zjištěným poraněním levé (zatížené dolní končetiny),
- v dalších fázích pohybu byla poškozená od vozidla odpoutána, došlo k jejímu sunutí po víku motoru a pravém předním blatníku, ke kontaktu s pravým vnějším zpětným zrcátkem vozidla a k pohybu podél pravého boku akcelerujícího vozidla,

- po odpoutání se od vozidla následujícím po urychlení jejího těla došlo k dopadu na komunikaci a sunutí do konečné polohy,
- tento pohyb nastal na dráze přesahující vzdálenost deset metrů, zjištěné závěry jsou plně v souladu se závěry znalce z odvětví soudního lékařství.

Za **techniky nepřijatelnou variantu neodpovídající vzniklým zraněním**, stopám, ani postavení vozidla v průběhu kolizní události, je třeba považovat variantu držení se chodkyně pravého vnějšího zpětného zrcátka. Popsaný mechanismus odpovídá stavu vozidla Porsche při nastavení systému tlumení zjištěném při ohledání vozidla, i pro stav označovaný „normál“. Při události tedy chodkyně doběhla k vozidlu Porsche, které stálo v levém jízdním pruhu na křižovatce jako druhé na signál se světlem červené barvy a nepohybovalo se. Vstoupila před přední část vozidla, gestikulovala na řidiče a opakovaně udeřila do víka motoru. První pohyb vozidel byl zjištěn v čase 10:26:55, Porsche akceleruje v čase 10:27:03 (z úředního záznamu PČR na č.l. 1021 plyne, že tento čas není skutečným časem dopravní nehody, na kamerách byl špatně nastaven čas) v mezidobí došlo pouze k mírnému posunu tohoto vozidla, což odpovídá uváděnému opakovanému popojetí. V rámci technické analýzy je nutno považovat střet za střet s překrytím. Jednání řidiče vozidla Porsche znalec z technického hlediska hodnotí jako neadekvátní vzniklé dopravní situaci. Řidič uvedl své vozidlo do dopředného pohybu v době, kdy se před vozidlem, tedy před pravou přední částí, nacházela chodkyně. Nebyla zjištěna žádná překážka, která by řidiči znemožňovala chodkyni vyskytující se před vozidlem registrovat v jeho následném koridoru pohybu. Z hlediska jednání řidičů a jejich schopnosti ovládat vozidlo je třeba poukázat na nutnost být si vědom rozměrového uspořádání svého vozidla, jeho obrysů v jednotlivých rovinách, aby následným jednáním nedocházelo k ohrožení bezpečnosti ostatních účastníků silničního provozu či bezpečnosti řidiče. Chodkyně, která byla následně sražena, vstoupila před přední část vozidla v době, kdy toto bylo v klidu, nepohybovalo se. Přestože se nacházela v jízdním pruhu určeném pro vozidla, svým jednáním vznik kolizní situace nevyvolala, tato byla vyvolána následným pohybem vozidla Porsche. Vozidlo se při primárním kontaktu nacházelo v levém jízdním pruhu přibližně souběžně s podélnou osou komunikace. Mechanismus sražení chodkyně a jejího pádu koresponduje se závěry znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství. Ke sražení chodkyně vozidlem došlo v důsledku uvedení stojícího vozidla Porsche do pohybu v době, kdy se před jeho pravou přední částí v úrovni pravého předního světloometu nacházela poškozená, a to v důsledku jednání řidiče vozidla. Možnost zabránění vzniku kolizní situace lze spatřovat v jednání řidiče vozidla, v jehož technických možnostech bylo registrovat chodkyni.

Znalec poukázal na technickou nepřijatelnost vyskytující se v dílčích částech jednotlivých výpovědí svědků, zejména pokud jde o určení polohy jejich vozidel v průběhu nehodového děje, stejně tak polohy vozidla Porsche, deklarované polohy neodpovídají záznamu pořízenému kamerovým systémem. V posudku je obsažena fotodokumentace s komentářem a rovněž grafické zobrazení.

Obhajoba soudu předložila dva další znalecké posudky z oboru doprava, které splňovaly náležitosti uvedené v § 110a tr. řádu a to jednak znalecký posudek **znalce Ing. Jiřího Dolečka** a dále znalecký posudek **DEKRA Automobil a.s.** Nebylo žádného důvodu tyto znalecké posudky nepřijmout a soud tedy znalce resp. zpracovatele znaleckých posudků u hlavního líčení vyslechl.

Znalec Ing. Doleček ve znaleckém posudku, ale i u hlavního líčení, uvedl v rozporu se znaleckým posudkem Ing. Drahotského, že v žádném případě při nehodě nedošlo k čelně-excentrickému střetu vozidla Porsche s chodkyní, při kterém by v okamžiku rozjezdu vozidla chodkyně stála před pravou stranou vozidla, resp. před jeho pravým světlotmetem. V žádném případě by nedošlo ke zlomení 7. až 3. žebra za předpokladu, že by chodkyně byla poražena vozidlem při rychlosti do 4 km/h a po následném měkkém pádu na rovnou plochu přední karoserie. Dále by dle znalce v žádném případě za výše uvedených okolností nemohlo dojít ke zlomení žeber na levé straně hrudního koše, který by v okamžiku pádu chodkyně byl buď mimo vozidlo nebo nad zaoblenou částí pravého předního blatníku a dále je zcela vyloučeno, že by při případném odvalování po zaoblené části došlo ke zlomení 7. až 3. žebra. Dále je dle znalce vyloučeno, že by při mechanismu střetu odvozeného předcházejícím znalcem nemohlo při pádu chodkyně na pravou přední část karoserie a následném odvalování po zaoblené části pravého blatníku dojít k poranění pravé obličejové části hlavy, ale spíše by v takovém případě došlo k poranění na temeni hlavy. Dále nemohlo dojít k tomu, že by konečná poloha chodkyně po střetu byla ve stejném pruhu jako jelo vozidlo Porsche, resp. na hraně pravého boku vozidla. Dle tohoto znalce je příčinou předmětné dopravní nehody ta skutečnost, že řidič vozidla Porsche nesprávně odhadl odstup poškozené od pravého boku vozidla a rozjel se a následně došlo k jejímu zachycení pravým zpětným zrcátkem.

Ze znaleckého posudku znaleckého **ústavu DEKRA a z výsledku zpracovatelů tohoto znaleckého posudku** pak vyplynulo, že ústav při zpracování znaleckého posudku vycházel ze spisových podkladů, vyžádal si protokoly policie o dopravních nehodách a výslechy svědků, dále záznamy z rekonstrukcí prováděných s některými z vybraných svědků. Zpracovatelé posudku si nechali zpracovat zaměření místa nehody 3D laserovou kamerou a vytvořili prostorový model okolí místa dopravní nehody, včetně přilehlých budov a dopravního značení, a to jak vodorovného, tak svislého. Tento prostorový model zpracovali jako vstup do simulačních programů a s těmito programy, kde byl model implementován posléze pracovali. Další ze vstupů, které jim sloužily pro upřesnění vstupních dat, byly výkonové parametry vozidla, protože z posudku znalce Ing. Drahotského se jim zdálo, že hodnoty zrychlení vozidla, které on v posudku uvedl, jsou příliš vysoké a zároveň i z výpovědi svědků byly patrné jisté rozpory – někdo říkal, že se obžalovaný rozjížděl standardním způsobem, někdo říkal, že rozjezd byl až agresivní, chtěli ověřit jaké výkonové parametry vozidlo má. Za tímto účelem si vozidlo zapůjčili a vybavili měřicí technikou a na letištní dráze provedli opakované měření zrychlení vozidla, přičemž plynový pedál byl při všech těchto rozjezdech stlačen na 100% na maximum. Výsledky měření uvedli do protokolu v nálezové části; podstatné je to, že do rychlosti, kterou se maximálně mohl obžalovaný pohybovat, zrychlení vozidla nepřesahuje 4 m/s, zrychlení pro simulace vzali 75% hodnotu ze 4 m/s, tedy asi 3 m/s, což bylo charakteristické zrychlení vozidla, které použili pro většinu simulací. Dále kladli značný důraz na analýzu záznamů z GE Money Bank, jednotlivé snímky záznamu tak, jak je dostali byly relativně ve vysokém rozlišení, nicméně pravděpodobně komprimací toho záznamu některé podstatné detaily toho zaznamenaného okolí byly zkresleny. Se vstupními podklady provedli několik desítek simulací, a to ve třech různých software. Využili běžný znalecký software, jakými je PC Crash, Virtual Crash a dále přistoupili zejména k analýze biomechanických závislostí, které byly důležité z hlediska určení rozsahu zranění chodkyně, takže využili software Pam Crash, který se ve světových automobilech používá zejména ve vývojové fázi nových vozidel, kde se řeší bezpečnost posádky na figurínách k tomu určených a zároveň se řeší i bezpečnost chodců. Po provedení simulací dospěli k závěrům, že všichni svědci viděli v určité fázi nehodového děje

nebo přednehodového děje chodkyni ve střední části vozidla před střední částí vozidla, kdy dlaněmi nebo pěstmi bouchala do kapoty vozidla. V této poloze chodkyni naposledy zahlédli svědci HXXXXX a JXXXXX, kteří zmínili, že obžalovaný se rozjel v okamžiku, kdy chodkyně byla před střední částí vozidla. To byla jedna skupina simulací, které později zpracovávali. Do druhé skupiny patří svědci, kteří chodkyni v předstřetové fázi naposledy viděli před pravým předním reflektorem, což byli svědci PXXXXX, KXXXXX a KXXXXX. Největší skupina svědků upozorovala v okamžiku rozjezdu vozidla chodkyni již na pravé straně vozidla, někteří před zpětným zrcátkem, někteří za zpětným zrcátkem v oblasti pravých předních dveří. Tyto tři skupiny výpovědí určily tři základní typy simulací, které následně provedli. V případě svědků HXXXXX a JXXXXX, kdy zraněná chodkyně měla stát v okamžiku rozjezdu vozidla před střední částí, vozidlo tuto chodkyni srazí a přejede ji celým podvozkem, chodkyně by se dostala pod podvozek a byla by přejeta. Následně pracovali s variantou polohy chodkyně před předním reflektorem stojící čelem k tomuto reflektoru, bokem levým i pravým, šikmo v různých úhlech natočení, a dospěli ke stejným závěrům. Pokud se vozidlo Porsche rozjíždí z nulové rychlosti, je to vozidlo typu SUV, tedy se zvýšeným podvozkem oproti běžným osobním vozidlům, tak vždy dojde ke vtažení chodkyně pod podvozek vozidla a následnému přjetí jejích dolních končetin až pánevní oblasti pravým předním kolem. Tyto dvě skupiny simulací, vycházející z výpovědi svědků, z výše uvedených důvodů museli označit jako technicky nepřijatelné, protože ve skutečnosti nedošlo zranění chodkyně, které by odpovídalo přjetím předním kolem vozidla. Pokud jde o třetí skupinu výpovědí, kdy někteří svědci uvedli, že chodkyně v určité fázi rozjezdu byla již na pravém boku vozidla, v této konfiguraci by nedošlo ke zranění levých žeber, ale pravých, což se nestalo, u té konfigurace, kdy chodkyně by stála čelem k vozidlu, zrcátko by bylo v kontaktu s oblastí levé hrudní krajiny, kde mohlo dojít k poškození levých žeber. Při ohledání vozidla zjistili, že síla, která působí na sklopení zrcátka je velice nízká – 26 N, což odpovídá asi i hmotě závaží 2,5 kg. Kdyby došlo ke sražení chodkyně zrcátkem, zrcátko by se nutně muselo v této fázi nehodového děje sklopit a zranění, resp. působící síly by nebyly zřejmě dostatečné k tomu, aby došlo ke zlomení žeber, jak vyplývá z lékařských posudků. U posledních variant, které byly zmíněny, tedy střet chodkyně se zrcátkem, dochází k odhozu chodkyně, který z hlediska vzdálenosti neodpovídá vzdálenosti, kde se chodkyně našla, tedy za přechodem pro chodce. Pokud by chodkyně u rozjížděcího se vozidla byla zasažena pravým zpětným zrcátkem, došlo by k jejímu odhozu na vzdálenost 1,5 – 2 m, nikoli na vzdálenost, která od rozjezdu vozidla do místa konečné polohy chodkyně představovala 13 – 15 m. Ústav nenalezl na základě svědeckých výpovědí přijatelnou odpověď na otázku, jak se chodkyně mohla dostat z místa rozjezdu vozidla na vzdálenost 13 m. Zkoušeli tedy další varianty, chtěli najít podmínky, za kterých by skutečně chodkyně mohla být odhozena do konečné vzdálenosti 13 – 15 m od místa rozjezdu vozidla. Dospěli k závěru, že by to možné bylo, pokud by vozidlo mělo dvounásobné výkonové parametry, rozjezd by neprobíhal se zrychlením 4 m/s, ale se zrychlením takřka dvojnásobným 7 m/s, a to ještě za předpokladu, že vozidlo by v okamžiku střetu mělo nenulovou rychlost. Rozjezd vozidla však probíhal patrně z nulové rychlosti, z této nulové rychlosti nenalezli mechanismus, kdy by vozidlo chodkyni srazilo tak, aby se dostala do vzdálenosti 13 – 15 m od místa rozjezdu. Z toho plyne dílčí závěr, že je možné představit si dosažení této konečné polohy za nějakého aktivního přispění chodkyně. Takové aktivní přispění víceméně vyplývá z výpovědi svědka Kalouse, který zmínil, že se chodkyně se v určité fázi přednehodového děje zachytila zpětného zrcátka, dle jeho názoru, ve snaze zabránit obžalovanému, aby odjel z místa. Rozpor mezi jejích znaleckým posudkem a znaleckým posudkem Ing. Drahotského je v tom, že DEKRA vyloučila jako technicky přijatelnou variantu sražení chodkyně pravým předním světlometem, resp. v oblasti pravého předního světlometu. Důvody, které

DEKRU vedly označit tuto variantu jako technicky nepřijatelnou, byly prezentovány na videosekvenci, kdy vozidlo by při této variantě muselo mít takové zrychlení, které nedosáhne, a chodkyně by následně se pohybovala takovým způsobem, který by způsobil taková zranění, která však chodkyně neutrpěla. Poté analyzovali variantu sražení pravým zpětným zrcátkem, ale ani při této variantě nedochází k zavlečení chodkyně na vzdálenost 12 – 13 m. Proto označili jako technicky přijatelnou variantu, na základě vyhodnocení simulací a silového rozboru působení jednotlivých částí vozidla na chodkyni, jako jednu z technicky přijatelných variant řešení /aktivní přispění chodkyně/. Nevyloučili rovněž variantu sražení poškozené více vozidly.

Pokud tedy soud shrnul závěry znaleckého ústavu DEKRA, vyplývají z něj dvě technicky přijatelné varianty, a to tečný střet poškozené s více vozidly zároveň nebo varianta, kdy se chodkyně vědomě zachytila některé části vozidla Porsche např. pravého zpětného zrcátka.

S ohledem na skutečnost, že znalecké posudky z oboru dopravy se velmi významným způsobem odlišovaly, soud postupoval tak, že si vyžádal posudek ústavu ve smyslu § 110 tr. řádu. **Z revizního znaleckého posudku Vysokého učení technického v Brně, ústavu soudního inženýrství**, pak vplynuly následující skutečnosti.

Na vznik a průběh nehody je možno usuzovat ze zanechaných stop oděvu Thuong NXXXXX (chodkyně) na vozidle Porsche, fotograficky zdokumentované konečné polohy chodkyně při ošetřování službou rychlé lékařské pomoci a jejich utrpených zranění, z technicky přijatelných výpovědí účastníků a svědků nehody, kamerového záznamu GE Money Bank, ze způsobu poškození oděvu a bot chodkyně a dále ze zjištění učiněných při prohlídce místa nehody zpracovatelem tohoto revizního znaleckého posudku.

V posudku je dále používáno označení pravé a levé strany vždy z pohledu jizdy konkrétního vozidla. Situace v místě nehody je popisována ze směru jizdy vozidla Porsche.

Místo střetu vozidla Porsche s chodkyní:

Místo střetu vozidla Porsche s poškozenou chodkyní je možné dovodit podle způsobu pohybu vozidla Porsche před křižovatkou, který je patrný z videozáznamu GE Money Bank. Pohyb vozidla Porsche, který předcházel střetu s chodkyní, je rovněž patrný z výpovědí svědků, kteří průběh přednehodového děje popsali.

Chodkyně popsala situaci před střetem s vozidlem Porsche jako cukání vozidla. Svědek BXXXXX jako rázové najíždění, kdy následně potom, jak byla poškozená na pravé straně vozidla Porsche, tak řidič prudce zrychlil. Svědek BXXXXX uvádí pomalé popojíždění, během něhož vozidlo Porsche ujelo dráhu 3 až 5 m a potom se vozidlo svižně rozjelo. Svědek DXXXXX viděl, jak se vozidlo Porsche proti ženě minimálně 2x rozjíždělo a hned zase brzdilo. Svědek HXXXXX při své výpovědi hovořil pouze o túrování motoru (2x až 3x) bez viditelného posunu vozidla vpřed. Svědek JXXXXX před prudkým rozjezdem vozidla Porsche zaregistroval pouze opakované proslápnutí plynu (2x až 3x), kdy na poslední proslápnutí se vozidlo rozjelo. Svědek KXXXXX žádné popojíždění vozidla Porsche nezaznamenal. Svědek KXXXXX pozoroval celkem dvě popojetí vozidla Porsche asi 0,5 m vpřed; po druhém popojetí se vozidlo Porsche rozjelo. Svědek KXXXXX ve zpětném zrcátku pozoroval, jak řidič vozidla Porsche 2x cuknul vpřed, cukáním se vozidlo podle něj posunulo řádově o centimetry. Svědek PXXXXX uvedl, že než se vozidlo dalo do pohybu, tak cukalo stylem plyn - brzda a během cukání se vozidlo postupně posunulo o 1 m.

Svědky PXXXXX zaregistrovala jedno cuknutí vozidla Porsche; nevěděla, o jakou vzdálenost, a potom se vozidlo prudce rozjelo.

Řidička Volva tedy společně se svědky shodně popsala, že než došlo k jejímu sražení, tak se vozidlo Porsche posunulo ze svého místa stání před semaforem o nějakou vzdálenost vpřed. Toto uváděné popojíždění vozidla Porsche před jeho rozjezdem je v souladu se záznamem GE Money Bank po rozsvícení zeleného signálu.

Způsob střetu vozidla Porsche s chodkyní

Z fotodokumentace prohlídky těla chodkyně v kapitole 1.1.5 Foto a videodokumentace, z kapitoly 1.1.2 Protokolu o nehodě 2 (Porsche vs. chodkyně) a 1.1.6 Plánku místa nehody 2 (Porsche vs. řidička Volva), z technicky přijatelných výpovědí uvedených v kapitole 1.1.6 Výpovědi, ze zjištění učiněných při ohledání vozidla Porsche uvedených v kapitole 1.1.11 Ohledání vozidla Porsche a v kapitole 1.1.12 Odborná vyjádření Odboru kriminalistické techniky a expertiz, ze zjištění učiněných při ohledání oděvu chodkyně v kapitole 1.1.12 Odborná vyjádření Odboru kriminalistické techniky a expertiz v nálezů tohoto revizního znaleckého posudku a dále na základě konzultace s prof. MUDr. Miroslavem Hirtem, CSc. je možné stanovit způsob střetu vozidla Porsche s chodkyní.

Oděv chodkyně byl poškozen na levém rukávu v oblasti lokte (tržné poškození, pod tržným poškozením natavená vlákna). Na levé botě byl vytržen podpatek od svršku boty a podrážka podpatku byla z vnější i vnitřní strany deformována. Na jezdcí zdrhovadla (vnitřní strana boty), podpatku (nejviditelněji na vnitřní straně), nártu z vnitřní strany a levé vnější straně boty byly zjištěny sešinuté stopy přibližně ve směru svislé osy. Na pravé botě z vnější strany svršku paty byly sešinuté stopy přibližně ve svislém směru a na vnější straně podpatku šikmé stopy otěru. Na zadním dílu pravé nohavice v oblasti stehna a 5 cm od pravého bočního švu povytažená vlákna pleteniny. Na předním dílu pravé nohavice přibližně v oblasti kolene a přibližně uprostřed šíře dílu byla některá povrchová vlákna rozvlákněna a přerušena.

Vozidlo Porsche nebylo zajištěno bezprostředně po nehodě v místě nehody, ale až po odstavení v ulici Pujmanové. Po zajištění vozidla v ulici Pujmanové bylo toto nejprve umístěno na záchytné parkoviště *Zařízení služeb MV* v Praze 6, kdy následně bylo dne 05.04.2012 převezeno do skladu PČR KŘP Královéhradeckého kraje v Bohuslavicích, kde bylo dne 20.04.2012 ohledáno a byly zajištěny stopy, které jsou uvedeny na obr. 35 a 36. Dopravní nehoda se stala dne 23.03.2012. Z tohoto je zřejmé, že otěrové stopy byly zdokumentovány až téměř 1 měsíc po nehodě. Na oděvu chodkyně nelze z předložených podkladů identifikovat místa, kterými mohlo dojít k setření nečistot z vozidla. Nalezené otěrové stopy na karoserii vozidla mohou souviset s předmětnou dopravní nehodou, avšak s ohledem na výše uvedené (zajištění vozidla až po odstavení v ulici Pujmanové, prevozy vozidla, nerozlišitelné stopy zašpinění na oděvu chodkyně) nelze tyto stopy jednoznačně přiřadit k danému nehodovému ději. Na fotodokumentaci vozidla po nehodě po odstavení v ulici Pujmanové se jeho přední část jeví jako čistá a případné otěry na přední části vozidla, zejména na pravém blatníku a nárazníku zprava, není možné z této fotodokumentace rozpoznat.

K nalezeným chemickým stopám na pravém předním rohu vozidla Porsche je možné provést následující analýzu. Chodkyně byla vysoká vč. podpatku 164 cm (159 cm výška chodkyně + 5 cm výška podpatku = 164 cm). Kabátek byl dlouhý od ramen po dolní lem přibližně 90 cm, výška hlavy s krkem chodkyně je uvažována 24

cm. Pokud by chodkyně stála ve vzpřímené poloze, tak by byl spodní lem kabátu cca 50 cm nad zemí ($164 - 24 - 90 = 50$ cm) a sahal by chodkyni přibližně do oblasti kolen. Zanechaná a nalezená chemická stopa 13 a 16 na karoserii vozidla výškově koresponduje s kabátem stojící chodkyně. Chemická stopa 12 byla po nehodě ve výšce 13 až 21 cm nad vozovkou, chemická stopa 11 byla ve výšce 35 až 42 cm nad vozovkou, tedy níže než by odpovídalo dolnímu lemu kabátu chodkyně, pokud by stála ve vzpřímené poloze. Chemické stopy 11 a 12 byly nalezeny na dolní části nárazníku, která byla při ohledání částečně odlomená a pokleslá. Přesnou výškovou konfiguraci dolní části nárazníku při střetu s chodkyní nelze s ohledem k předešlému střetu s vozidlem Volvo určit. Není možné jednoznačně stanovit, zda k uvolnění a poklesu spodní části nárazníku došlo po nárazu Porsche do Volva anebo až po střetu Porsche s chodkyní, případně v jaké poloze byla dolní část nárazníku po první nehodě. Pokud by byla spodní část nárazníku v okamžiku střetu Porsche s chodkyní usazená ve své původní poloze, byla by poloha chemické stopy č. 12 ve výšce přibližně 28 až 36 cm nad vozovkou a poloha chemické stopy 11 by pak byla ve výšce 43 až 50 cm. Chodkyně v okamžiku střetu nemusela být ve vzpřímené poloze, mohla být mírně rozkročená a nakloněná. Dolní lem kabátu by potom byl níže než 50 cm, pouze však o několik centimetrů. Je zřejmé, že i pokud by byla dolní část nárazníku v okamžiku střetu ve své původní poloze, tak by chemická stopa 12 přibližně o 14 cm výškově nekorespondovala s dolním lemem kabátu chodkyně stojící ve vzpřímené poloze ($50 - 36 = 14$ cm), resp. by výška lemu kabátu nekorespondovala i pokud by chodkyně stála mírně rozkročená. Je však zcela zřejmé, že vlákna, která byla nalezena na karoserii vozidla Porsche, pocházela z oděvu chodkyně. K jejich zachycení na karoserii vozidla nemuselo dojít přímo v místě kontaktu oděvu s karoserií, ale vlákna mohla být po uvolnění zanesena nebo zavlečena do okolí tohoto kontaktu. Nalezené chemické stopy byly ve zcela zřetelném výškově i šířkově ohraničeném pásu na rohu vozidla z jeho přední části. Pokud by chodkyně v okamžiku rozjezdu a kontaktu s vozidlem stála u boční části vozidla, nemohla by být tato vlákna zanesena na přední část vozidla, které se rozjíždělo. Z tohoto lze dovodit, že chodkyně se v okamžiku střetu nacházela v oblasti pravého předního světloometu vozidla Porsche.

Chodkyně ke způsobu střetu nejprve uvedla, že vozidlo ji nabralo svojí pravou stranou v oblasti u pravého předního světloometu a zrcátkem. Byla čelem k vozidlu s rukama na kapotě. Vozidlo nejprve narazilo do její nohy a její tělo se třelo podél pravého boku vozidla k pravému zpětnému zrcátku. Později při hlavním líčení uvedla, že k nárazu došlo, když stála k vozidlu pravým bokem.

Spolujezdkyně řidičky Volva viděla, že v době rozjezdu stála chodkyně blízko pravého boku vozidla – nebyla před vozidlem, vozidlo tlačilo chodkyni před sebou.

Robert Bělohávek náraz popsal tak, že chodkyně byla na pravém předním rohu vozidla, mírně ze strany, čelem k vozidlu a ruce měla na kapotě. Pohyb po střetu popsat nedokázal, uvedl jen to, že jí vozidlo do konečné polohy „dohrnulo“, ale nevěděl jak.

Vladimír BXXXXX uvedl, že při střetu stála chodkyně u pravého předního světloometu, čelem k pravé boční části vozidla a ruce měla na kapotě. Ke střetu došlo pravým předním bokem vozidla a patrně i pravým vnějším zpětným zrcátkem. Když se žena dostala do prostoru vedle pravého sloupku spolujezdce, tak byla vozidlem sražena k zemi. Domníval se, že zpětným zrcátkem. Se ženou to silně bouchlo o zem, také jí to udělilo rotaci.

Lubomír HXXXXX viděl stát chodkyni v okamžiku střetu ve středu vozu mírně nalevo. Potom jí náraz vymrštil ruce vzhůru, přepadla – sklouzla – přes levý přední roh kapoty a schovala se mu za levý bok vozidla.

Martin JXXXXX pozoroval, že v okamžiku rozjezdu vozidla stála chodkyně uprostřed, čelem k vozidlu. Po nárazu se kousek svezla po kapotě a spadla. Viděl, jak padala přes pravé zrcátko. Pohyb ženy po kapotě ze svého pohledu neviděl.

Michal KXXXXX uvedl, že chodkyně oběhla vozidlo Porsche až na pravou stranu k pravému vnějšímu zpětnému zrcátko, kterého se zachytila. Nevěděl, jestli jednou rukou či oběma. Potom se rozsvítila zelená a vozidlo Porsche se dalo do pohybu. V okamžiku rozjezdu se žena držela zrcátka, a když se vozidlo rozjelo, tak spadla na zem. Žena u zrcátka stála čelem k boku vozidla. Zrcátko viděl, žena tedy stála spíše u sloupku, jak začínají boční dveře. Zrcátko se nedržela za nataženou ruku, svým tělem mohla být od zrcátka 5 až 10 cm. Jakým způsobem žena spadla na zem, nedokázal popsat.

Josef XXXXXX uvedl, že vozidlo Porsche se rozjelo, žena nadskočila, vozidlo jí nabralo pravou přední částí, žena spadla na pravou stranu kapoty vozu - chvilku se na ní držela, překulila se přes ni směrem k pravému zpětnému zrcátko, o které se pak zachytila nebo bouchla a spadla na zem po pravé straně vozu směrem do pravého jízdního pruhu. Dopadla asi na pravý bok. Porsche ženě po pádu na vozovku přešlo dolní končetinu. Chodkyně byla ve vzduchu a v kontaktu s vozidlem.

Jan KXXXXX po rozjetí a opětovném pohledu zpět viděl již pohybující se vozidlo Porsche a ženu, která byla při pravé straně vozidla – před pravým předním světlem – a její tělo rotovalo kolem své osy podél kapoty – přešlo se přes pravý bok a následně padalo na silnici. Při odvalování docházelo mezi ženou a vozidlem ke kontaktu v oblasti pasu. Žena rotovala ve směru hodinových ručiček, jednou okolo své osy. Na kapotě ji prvotně viděl obličejem nahoru, nohy trochu ve vzduchu, potom se přetočila a padla na zem. Střet vozidla Porsche se ženou neviděl, viděl již jen ženu, jak rotuje a padá na silnici. Žena na vozovku upadla u pravého předního kola vozu, padala nohama k autu a horní částí těla a rukama od auta – dosedala otočená zády k vozidlu, padala do sedu. Když se podíval nazpět do levého zpětného zrcátka, byla již žena před pravým předním světlem vozidla Porsche, které již bylo v pohybu vpřed.

Tomáš PXXXXX uvedl, že v okamžiku rozjezdu vozidla Porsche stála žena čelem k boku vozidla u pravého předního kola, vozidlo při jízdě něčím strhlo ženu. Ke střetu došlo v oblasti pravého sloupku spolujezdce. Domníval se, že žena byla zasažena zpětným zrcátkem. Žena se při zasažení přetočila podél své osy a spadla na zem.

Martina PXXXXX uvedla, že v okamžiku rozjezdu vozidla Porsche stála chodkyně před pravým předním světlem a ruce měla na kapotě. Neviděla, jakým způsobem vozidlo ženu nabralo. Žena letěla po kapotě, v letu byla pořád stejně natočená jako původně, stála před vozidlem a do pravé části hlavy ji zasáhlo pravé vnější zpětné zrcátko. Zrcátko ženu stáhlo níž a otočilo do kotrmelce, kdy následně žena dopadla na vozovku. Žena zůstala ležet obličejem dolů k vozovce. V době nárazu zrcátka do hlavy měla žena nohy nad zemí. Po celou dobu, kdy se tělo ženy a vozidlo pohybovaly, tak žena byla ve velmi těsném kontaktu s vozidlem Porsche. Na začátku kola se jí začaly zvedat nohy, pak narazila hlavou do zrcátka.

Kromě svědka KXXXXX, PXXXXX a HXXXXX se zbytek svědků, kteří situaci popsali, shoduje, že chodkyně se po střetu pohybovala podél nebo přes pravý bok až k „A“ sloupku, kde došlo k pádu chodkyně na vozovku. Otázka rozdílného popisu pohybu chodkyně od přední části vozidla k „A“ sloupku během střetu je dána subjektivním vnímáním situace jednotlivými svědky, která souvisí s tím, že každý svědek situaci vnímal z jiného úhlu pohledu, z jiné vzdálenosti, s jinými překážkami ve výhledu, s jiným zaujetím (pozorností) a chápáním; podrobně viz kapitola 2.5

Možnosti pozorování místa nehody, technická přijatelnost výpovědí svědků tohoto revizního znaleckého posudku.

Technicky přijatelná varianta střetové polohy chodkyně je znázorněna na obr. 37. Tato varianta byla stanovena na základě konzultace se znalcem z oboru zdravotnictví prof. MUDr. Miroslavem Hirtem, CSc. Úplné znění konzultační zprávy je v příloze č. 5 tohoto revizního znaleckého posudku. Možnost vzniku popisovaných zranění dále v tomto odstavci odpovídá závěrům této konzultační zprávy.

Po rozjetí vozidla Porsche došlo ke kontaktu přední části vozidla v úrovni pravého předního světlometu s levou dolní končetinou chodkyně v oblasti stehna. Tím byla chodkyně podražena a současně mohla být vyvolána její rotace kolem svislé osy vpravo. Dalším pohybem vozidla došlo následně k nárazu do levé části zad chodkyně, čímž mohlo dojít ke zlomení žeber a vzniku hematomů patrných na fotodokumentaci. Při tomto nárazu na pravý přední blatník a kapotu motoru mohlo také dojít ke kontaktu levé spánkově temenní krajiny hlavy s touto částí vozidla Porsche a mohlo vzniknout poranění hlavy označené v konzultační zprávě jako 1, viz strana 34 v příloze č. 5. Při dalším pohybu vozidla se chodkyně přetočila přes pravý bok a padala přes blatník na vozovku, kdy při tomto pádu mohlo dojít ke kontaktu pravé části obličeje s pravým vnějším zpětným zrcátkem. Po zasažení zrcátkem do hlavy mohl být pád chodkyně tímto usměrněn tak, že chodkyně padala hlavou ve směru jízdy vozidla, byla jím stržena k zemi. Při tom mohlo dojít k nárazu do levého boku trupu a levé spánkově temenní krajiny hlavy, což by byl další technicky přijatelný mechanismus vzniku zranění těchto částí těla. Po dopadu na vozovku skončil pohyb chodkyně po vozovce ve zdokumentované konečné poloze, svislou osou těla souběžně s jízdními pruhy, hlavou ve směru jízdy vozidel.

Střetová rychlost vozidla Porsche s chodkyní

Střetovou rychlost vozidla Porsche s chodkyní je možné odvodit z provedené analýzy videozáznamu GE Money Bank. Vozidlo Porsche se v čase 10:27:03 až 10:27:05 přemístilo o vzdálenost $1,5\text{ m}$, viz tabulka 1. Za předpokladu následného kontinuálního zrychlení vozidla Porsche by potom mohlo v intervalu 10:27:03 až 10:27:05 stát nejvýše $0,3\text{ sekundy}$, viz tabulka 2. Kontinuálním zrychlením je myšleno postupné zrychlení z klidu až na dosaženou hodnotu (viz níže) bez výrazných výkyvů v akceleraci během vyhodnocených intervalů v čase 10:27:03 až 10:27:11, tj. v intervalu 8 sekund . Střetová rychlost vozidla Porsche s chodkyní by mohla být nejvýše 6 km/h a průměrné zrychlení vozidla Porsche v okamžiku nárazu do chodkyně v rozmezí $0,8\text{ až }1,0\text{ m/s}^2$. Toto zrychlení v průběhu nehodového děje postupně narůstalo až na průměrnou hodnotu kolem 3 m/s^2 , viz tabulka 2.

Ze stanoveného způsobu střetu je zřejmé, že chodkyně byla před rozjezdem vozidla v blízkosti jeho pravé přední části. Ze stanovené střetové rychlosti vozidla Porsche a zjištěného rozmezí místa střetu je dále zřejmé, že v okamžiku rozjezdu vozidla mohla chodkyně stát, anebo se mohla i pohybovat, například jen ukročením. Rychlost chodkyně v okamžiku střetu mohla být až 6 km/h . Tato rychlost představuje hranici mezi normální a rychlou chůzí. Eventuální pohyb chodkyně před střetem nelze s ohledem na charakter nárazu (rozjíždějící se vozidlo, vedení chodkyně na rohu vozidla) a délku trvání kontaktu (vedení několik sekund) z dostupných podkladů jednoznačně dovodit. Chodkyně mohla během vedení na přední části vozidla ovlivnit způsob jejího pohybu na přední části aktivním svalovým odporem. Technicky přijatelné rozmezí střetové rychlosti chodkyně by potom bylo $0\text{ až }6\text{ km/h}$.

Možnosti odvrácení střetu

JUDr. Roman JXXXXXX (řidič vozidla Porsche)

Řidič vozidla Porsche mohl střetu zabránit, pokud by s rozjezdem vyčkal do doby, než by chodkyně uvolnila koridor pohybu jeho vozidla. Není zřejmá žádná technická okolnost, která by bránila řidiči vozidla Porsche ve výhledu před přední částí vozidla na tam se nacházející chodkyni, viz obr. 38 a 39. Řidič ze své pozice mohl za normálních okolností rozpoznat, že se chodkyně nachází v jeho koridoru pohybu. Pokud by se řidič vozidla Porsche i přesto rozjel, např. kvůli nepřesnému odhadu polohy chodkyně u pravého předního rohu vozidla, potom by mohl na náraz do chodkyně reagovat na vizuální a akustický podnět tím, že by rozjezd přerušil a zastavil. Dále je třeba upozornit, že je otázkou jiného než technického posouzení, zda se řidič vozidla Porsche měl či neměl, případně jakým způsobem (pomalu nebo rychle) rozjíždět v době, kdy mu bylo zřejmé, že se v blízkosti jeho vozidla nachází chodkyně a mohla by být v jeho koridoru pohybu.

Thuong NXXXXXX (chodkyně)

Chodkyně mohla střetu zabránit, pokud by nevstoupila do koridoru pohybu vozidla Porsche. Na tomto místě je však třeba upozornit, že je otázkou jiného než technického posouzení, zda měla chodkyně očekávat rozjetí vozidla v době, kdy se nacházela před přední částí vozidla a zda z přecházejícího jednání řidiče – pojízďení vozidla Porsche – jí mohlo být zřejmé, že tento řidič o ní ví.

Dále se znalecký ústav podrobně vyjádřil k možnosti pozorování místa nehody, technické přijatelnosti výpovědí jednotlivých svědků (kapitola 2.5 znaleckého posudku).

Technicky nepřijatelný je pád chodkyně na levou stranu od vozidla Porsche tak, jak jej popisuje svědek HXXXXX a výpověď svědka KXXXXX - oběhnutí vozidla chodkyní k zrcátku a její zachycení se za něj před rozjezdem vozidla Porsche.

Revizní znalecký posudek se pak vyjadřoval i ke třem předchozím, ve věci zpracovaným znaleckým posudkům, ing. Drahotského, ing. Dolečka a DEKRA Automobil, a.s.

Soud považuje za nutné zabývat se zejména stanoviskem revizního znaleckého posudku k posudku DEKRY. Revizní znalecký posudek konstatuje, že ve znaleckém posudku DEKRA Automobil, a.s. byl nehodový děj rozdělen podle vyjádření svědků do tří alternativ střetu (1. v oblasti středu přední části vozidla, 2. v oblasti pravé boční části vozidla, 3. v oblasti pravé přední části vozidla). Všechny tyto varianty byly vyhodnoceny jako technicky nepřijatelné (1. – chodkyně by byla přejetá, 2. – nedostatečná odhozová vzdálenost po kontaktu chodkyně se zrcátkem, 3. konečné polohy dosaženo při technicky nepřijatelných hodnotách zrychlení – 5 m/s^2 ; v obličejí by vznikly zlomeniny kostí, ke zlomení žeber by nedošlo – zjištěno pomocí programu PAM Crash).

K tomuto je možné uvést, že s využitím simulačního programu specializovaného na analýzu silničních nehod lze najít variantu řešení střetu chodkyně s pravou přední částí rozjíždějícího se vozidla Porsche, která vyhovuje stanovenému místu střetu, způsobu pohybu vozidla Porsche při střetu a v průběhu střetu a dále místu „dovezení“ chodkyně do konečné polohy. Takováto simulace ovšem nemusí zcela odpovídat skutečnému pohybu chodkyně po kapotě a blatníku

vozidla v průběhu střetu. Při počítačové simulaci není možné zohlednit aktivní a vědomý zásah chodkyně do jejího pohybu po kapotě a blatníku vozidla. Z místa střetu do vzdálenosti 2 m za přechodem (těžiště chodkyně ležící v konečné poloze) se vozidlo pohybovalo 3,2 až 5,2 sekundy. Chodkyně mohla mít dostatek času na aktivní svalový zásah do průběhu nehodového děje, resp. mohla tímto aktivně zasáhnout, dokud by neztratila vědomí. Tento aktivní svalový zásah by byl vyvolán její reakcí na náraz vozidla do jejího těla. Počítačová simulace je při tomto typu nárazu (náraz na roh vozidla při rozjíždění, ev. náraz na roh při nízké rychlosti rozjíždějíciho se vozidla) velmi citlivá na zadání vstupních hodnot a jakákoliv nepatrná změna vstupních parametrů (v řádu setin, tisícín) vede k odlišnému výsledku výpočtu pohybu chodkyně. Řešení je z tohoto pohledu velmi nestabilní a najít byť jen přibližnou variantu je velmi obtížné. Nalezenou variantu v tomto revizním znaleckém posudku po konzultaci s prof. MUDr. Miroslavem Hirtem, CSc. je však možné považovat za technicky přijatelnou. Při předmětném, velmi specifickém problému, není možné jen se zadáním základních technicky přijatelných parametrů střetu (zrychlení vozidla, střetová rychlost, náraz konkrétním místem vozidla, nastavení hodnot tření v kontaktech) nekriticky očekávat korektní výsledky, které by věrně reflektovaly konkrétní nehodový děj. Vždy je třeba přihlížet i k dalším okolnostem a objektivně zjištěným skutečnostem, jako je např. skutečný rozsah zranění chodkyně, zajištěné stopy na vozidle, oděvu chodkyně apod. Pomocí výpočetního programu by bylo možné pouze nasimulovat „vezení“ chodkyně z místa střetu, její uvolnění a dopad do konečné polohy, ovšem bez možnosti simulovat její aktivní zásah do pohybu v průběhu nehodového děje. Problematika vstupních údajů při střetu s rozjíždějícím se vozidlem tak spočívá i v neznalosti přesných velikostí a směrů působení aktivních silových odporů, které chodkyně mohla proti vozidlu klást v průběhu celého nehodového děje. Simulační programy pro analýzu silničních nehod takovouto možnost ani nenabízejí a není tak možné ani odhadem jednání sraženého chodce při simulaci zohlednit.

Jako efektivnější metoda řešení je v tomto případě konzultace technického znalce se znalcem z oboru zdravotnictví. Podle odvozeného způsobu pohybu vozidla Porsche, konečné polohy chodkyně, zanechaných stop oděvu chodkyně na vozidle, poškození obuvi a s ohledem na zranění chodkyně je potom možné stanovit průběh nehodového děje, který by vysvětloval vznik jednotlivých zranění chodkyně v souladu s jejím pohybem z místa střetu do konečné polohy.

DEKRA Automobil, a.s.:

Technicky přijatelná alternativa byla tak, jak to uvedl svědek KXXXXXX. Chodkyně se vědomě aktivně zachytila pravého vnějšího zpětného zrcátka, čímž byla unášena do konečné polohy. Tento průběh nehody dobře objasňuje i zjištěný otěr na pravých předních dveřích vozidla Porsche - stopa č. 8 a dále i poškození podpatku levé boty a další dřecí stopy na obuvi poškozené a rovněž i roztržený levý rukáv kabátu na levém předloktí poškozené, ke kterému mohlo dojít v souvislosti se třením této části těla s vozovkou.

Vyjádření ÚSI VUT v Brně: Svědek KXXXXXX popsal situaci tak, že chodkyně oběhla vozidlo Porsche až na pravou stranu k zrcátku, kterého se chytila. Potom se rozsvítila zelená a vozidlo Porsche se dalo do pohybu. Z teoretického hlediska, pokud by se chodkyně držela zrcátka v okamžiku rozjezdu vozidla Porsche, tak by se možnosti odvrácení střetu řidičem Porsche, které jsou uvedeny v kapitole **2.4 Možnosti odvrácení střetu** tohoto revizního znaleckého posudku, nezměnily. Řidič by v okamžiku zamýšleného rozjezdu mohl vidět chodkyni držící se nebo jen stojící u zpětného zrcátka a přizpůsobit tomuto své rozhodnutí o zamýšleném rozjezdu. Z jednání řidiče Porsche, které předcházelo rozjezdu, je zřejmé, že o chodkyni v blízkosti jeho vozidla věděl a mohl na toto brát zřetel. Otázka, zda měl či neměl

řidič zahájit rozjezd, či jakým způsobem by se měl rozjíždět (pomalu nebo rychle) v případě, že se v těsné blízkosti jeho vozidla (na dosah chodkyně, tj. do 0,5 m) pohybuje nebo stojí chodkyně, je otázkou jiného než technického posouzení.

Další teoretická úvaha je taková, že pokud by chodkyně stála v blízkosti vozidla Porsche, ale mimo koridor jeho pohybu, vozidlo by se dalo do pohybu a chodkyni by se podařilo v průběhu tohoto rozjezdu vozidla chytit za zrcátko, tak by řidič rovněž mohl chodkyni spatřit a na její chování reagovat zastavením. Řidič by mohl při vlečení chodkyně reagovat nejen vizuálně (pohledem), ale také sluchově, tj. na akustický podnět, kterým by byl hluk od boční části vozidla při vlečení chodkyně. Z jednání řidiče Porsche, které předcházelo rozjezdu, je zřejmé, že řidič sledoval situaci před sebou a mohl tak mít z předchozího pohybu chodkyně před přední částí vozidla přehled o její poloze v okolí vozidla, mohl o ní vědět a brát na ni při rozjíždění a zamýšleném objetí zřetel. Je rovněž otázkou jiného než technického posouzení, zda měl či neměl řidič zahájit rozjezd, či jakým způsobem se měl rozjíždět (pomalu nebo rychle) v případě, že v těsné blízkosti jeho vozidla (na dosah, tj. do 0,5 m) se pohybuje nebo stojí chodkyně.

Dále je k tomuto možné uvést, že v čase 10:27:07 již bylo vozidlo Porsche 1 m před přechodem. V tomto čase je na videozáznamu vidět prostor za pravým předním kolem vozidla Porsche, viz **obr. 43**. Pokud by chodkyně byla vlečena popsáním způsobem, tak by na videozáznamu byly v tomto prostoru vidět její nohy, které zde však nejsou patrné. Na základě konzultace s prof. MUDr. Miroslavem Hirtem, CSc. je možné dále uvést, že teoreticky, pokud by byly respektovány sešnuté stopy na obuvi chodkyně (levá sedřená na vnitřní straně, pravá na vnější), tak by chodkyně musela být vlečena bočně, pravým bokem vpřed. Po uvolnění by potom chodkyně padala na pravý bok a zlomení žeber vlevo, vč. hematomů by nemohlo vzniknout. Zachycení chodkyně za zrcátko a její vlečení do konečné polohy v předmětném případě je tak možné považovat za technicky nepřijatelné.

Z provedené analýzy nehodového děje je zřejmé, že vozidlo Porsche při rozjezdu narazilo pravým předním rohem do chodkyně a chodkyně byla tímto vozidlem „dovezena“ do konečné polohy. Pro účast neztotožněných vozidel na předmětném nehodovém ději nejsou ve spisu žádné technické podklady.

Revizní znalecký posudek se dále vyjádřil k řešení střetu pomocí programu PAM-Crash

Analyzované varianty byly rozděleny do 3 skupin, rozjezd vozidla byl uvažován se zrychlením 3 m/s^2 . Skupina A (chodkyně uprostřed vozu – předpažené/připažené ruce), Skupina B (chodkyně sražená pravým vnějším zrcátkem – pravým bokem/čelem k vozu), Skupina C (chodkyně před pravým předním světlometem – čelem/pravým bokem k vozu). Všechny varianty byly DEKROU Automobil, a.s. shledány jako technicky nepřijatelné z těchto důvodů:

A - vtažení chodkyně pod podvozkovou část,

B - krátký odhoz chodkyně, zranění hrudníku však mohlo od zrcátka vzniknout,

C - vtažení pod přední kola, kontaktní síly kapoty s hrudním košem při rozjezdu vozidla z nulové rychlosti příliš nízké pro vznik zdokumentovaného zranění.

Dále bylo k variantě B v posudku DEKRY Automobil, a.s. uvedeno:

„ ... zda velikosti těchto sil mohly zdokumentované zranění (zlomeniny 3. – 7. žebra) skutečně způsobit, je třeba položit znalcům z oboru lékařství nebo biomechaniky“. U varianty C bylo mj. uvedeno: „kontaktní síly s kapotou jsou v oblasti hrudního koše

při rozjezdu vozidla z nulové rychlosti příliš nízké na to, aby způsobily zdokumentované zranění postižené; tohoto závěru bylo dosaženo po konzultaci se znalci z oboru lékařství a biomechaniky.“

Vyjádření ÚSI VUT v Brně: Podle přílohy 16 v posudku DEKRY Automobil, a.s. je u variant C, případ 2 a 3 vyšší silové působení na hrudník než ve variantě B, případ 6. Z tohoto je zřejmý logický rozpor, kdy u případu 6 varianty B je podle působících sil na hrudník chodkyně možnost jeho zranění připuštěna, ale u variant C případ 2 a 3 zamítnuta, i když byly v těchto případech varianty C vypočteny vyšší kontaktní síly na hrudník než v případě varianty B, případ 6.

Společnost DEKRA Automobil, a.s. jako přílohu ke svému znaleckému posudku přiložila elektronickou verzi podkladů zpracovaných s podporou výpočetních programů. Zpracovatel tohoto revizního znaleckého posudku položil konzultantovi konkrétní dotazy týkající se posouzení modelů a výsledků simulací provedených s podporou programu PAM-Crash. Úplné znění konzultační zprávy je v příloze č. 4 tohoto revizního znaleckého posudku.

Z podstatných závěrů konzultace vyplývá, že:

- kontakty mezi vozidlem a figurínou jsou definovány duplicitně, a proto nelze vyhodnotit síly mezi jednotlivými částmi figuríny a vozidlem – ev. lze jen tam, kde jsou na dílech figuríny vhodné senzory (hrudník a břicho); tzn., že nelze korektně stanovit biomechanickou zátěž figuríny ve všech jejích částech při daných počátečních podmínkách – např. popisované zlomeniny kostí obličeje,
- obdobná situace je pro nastavení kontaktů figuríny s vozovkou,
- výška použité figuríny v modelu je 158,8 cm, tedy nižší než jak tomu bylo ve skutečnosti, cca 164 cm (159 cm výška chodkyně + 5 cm podpatků = 164 cm),
- na základě sedmi provedených výpočtů je velmi neodborné vyloučit srážku vozidla Porsche s chodkyní; existuje ještě velké množství parametrů, kterými je možné simulaci celého děje ovlivnit, např. třecí poměry, pozice figuríny vůči vozidlu (naklonění, nastavení rukou a nohou) apod.

Celkově lze učinit závěr, že je poměrně snadné demonstrovat možnosti, jak děj vyloučit, neboť je závislý na velkém množství parametrů, které nejsou z konkrétní nehody exaktně známy, přičemž výpočet v daném případě možného nárazu chodkyně na roh vozidla je velice nestabilní a citlivou úlohou. Hledání řešení, které by vyhovovalo zanechaným stopám na vozidle, oděvu chodkyně a jejímu zranění s ohledem ke způsobu pohybu z místa střetu do konečné polohy, je časově velmi náročné a neefektivní. V daném případě se jako vhodnější jeví konzultace se znalcem z oboru zdravotnictví a s jeho pomocí nalezení možností technicky přijatelného průběhu střetu podle objektivně zjištěných skutečností. Je zcela nestandardní, aby znalecké zkoumání hledalo technicky nepřijatelná řešení a nedospělo tak k technicky přijatelné příčině předmětné nehody.

Z revizního znaleckého posudku tedy vyplynulo, že žádná **technická** okolnost nebránila tomu, aby obžalovaný poškozenou viděl před svým vozidlem. Tento posudek našel po konzultaci se znalcem z oboru zdravotnictví odvětví soudního lékařství i technicky přijatelnou variantu průběhu předmětného nehodového děje, která je uvedena v odpovědi na otázku 1 posudku.

Orgány činnými v přípravném řízení byl přibrán znalec MUDr. Josef Pleskot k vypracování **znaleckého posudku z oboru zdravotnictví odvětví soudního lékařství** k posouzení zranění poškozené. Ze znaleckého posudku a z výpovědi tohoto znalce u hlavního líčení vyplynulo, že znalec provedl ve FN Motol prohlídku těla poškozené, byl přítomen u prováděných prověrek výpovědi a dále byl přítomen u ohledání osobního motorového vozidla Porsche. Po konzultaci technické stránky

posuzované události ve smyslu pohybu vozidla se znalcem z oboru silniční dopravy uvedl, že poškozená utrpěla předmětného dne následující poranění: otok a podkožní krevní výron v měkkých lebních pokrývkách ve spánkovětemenní krajině vlevo, podkožní krevní výrony na dolním víčku pravého oka, na pravé tváři a nad tělem dolní čelisti vpravo, podpavučnicové krvácení nad levým temenním lalokem mozku, na spodině mozku na přechodu temenního a týlního laloku vpravo a drobná ložiska zhmoždění mozkové tkáně čelního, spánkového a temenního laloku mozku vlevo, dále podkožní krevní výrony vlevo vzadu od úrovně lopatky až po kyčel rozsahu 20x15 cm, zlomeniny třetího až sedmého žebra vlevo s nevelkým krvácením a pneumothoraxem do levé pohrudniční dutiny se snížením vzdušnosti dolních partií dolního laloku levé plicе, dále podkožní krevním výronem vnitřní strany dolní třetiny levé horní končetiny, drobnou tržně zhmožděnou rankou délky dvou centimetrů na horní třetině vnitřní strany předloktí a podkožní krevní výron na vnitřní straně předloktí 5x6 cm, dále podkožní krevní výrony 8x5 cm na přední a zevní straně stehna levé dolní končetiny, nad kolenem 5x4 cm, na zadní a boční straně bérce od horní třetiny pod kolenem až ke kotníku a oděrku na zevní straně kolena a dále zlomeninu vnitřního kotníku, u s lehkým posunem úlomků bez narušení vnitrokloubních struktur a drobnou oděrku nad zevním kotníkem. Poranění hlavy byla léčena konzervativně podáváním léků zabraňujících otoku mozku, analgetik a klidem na lůžku, pneumothorax byl léčen zavedením hrudní drenáže, která byla odstraněna 4.4.2012, zlomenina kotníku byla dne 30.3.2012 operována, 29.5.2012 bylo konstatováno zhojení zlomeniny, končetina fixována ortézou. Poškozená hospitalizována od 23.3. do 27.3.2012 na klinice anestézie a resuscitace FN Motol, od 27.3. do 20.4.2012 na 1. ortopedické klinice FN Motol, poté propuštěna do domácího léčení na její vlastní žádost PN ukončena 7.5.2012. Uvedená poranění poškozená vznikla působením tupého násilí střední až větší intenzity na stupnici malá – střední – velká. Násilí působilo převážně proti levé straně hlavy, trupu a levostranným končetinám. Tímto násilím byl náraz prvních součástí karosérie přední části vozu Porsche na tělo poškozené v okamžiku, kdy poškozená byla přivrácena k vozidlu levou stranou svého těla před pravou stranou přední části vozidla (z pohledu řidiče) a byla v tzv. úplném obrysovém překrytí vozidlem. V počáteční fázi úrazového děje došlo k rotaci těla podél jeho dlouhé osy s rotací levé dolní končetiny v oblasti hlezenného kloubu v okamžiku, kdy končetina spočívala pevně na podložce zatížena hmotností těla – tím došlo ke zlomenině kotníku, následně došlo k nárazu pevných součástí karosérie v přední části vozidla na levou stranu trupu a vnější strany levé dolní končetiny a k nárazu na levou horní končetinu poškozené. Následoval posun těla přes přední kapotu vozidla hlavou k pravému vnějšímu zrcátku, kde došlo k nárazu do hlavy a následně k pádu poškozené na vozovku. K poranění hlavy došlo nejspíše prudkým dopadem hlavy poškozené na pevnou podložku – vozovku, spolupodílet se ale mohl i náraz vnějšího zpětného zrcátka do hlavy. **Ze soudně lékařského hlediska lze nejzávažnější utrpěné zranění – nitrolební poranění se zhmožděním mozku a nitrolebním krvácením hodnotit jako poškození důležitého orgánu – těžká újma na zdraví. Poškozená byla při tomto utrpěném poranění a dále při nitrohručním poranění bezprostředně ohrožena na životě selháním základních životních funkcí, a to krevního oběhu a dýchání, pokud by jí nebyla poskytnuta včasná intenzivní specializovaná léčebná a ošetrovatelská péče. Ohrožení života spočívalo v narůstání otoku mozku při nitrolebním krvácení a zhmoždění mozkové tkáně s útlakem mozkových struktur a selháním funkce řídicích center pro dýchání a krevní oběh v prodloužené míše a dále v krvácení a proniknutí vzduchu do levé pohrudniční dutiny, které mohlo bez poskytnutí včasné specializované léčebné péče vézt k selhání krevního oběhu a dýchání.** Znalec z odvětví soudního lékařství se vyjádřil, že jeho závěry jsou zcela v souladu se znaleckými závěry znalce z oboru silniční dopravy o vzájemném

pohybu vozidla a chodkyně. Znalec se vyjádřil, že pokud by intenzita působícího násilí na poškozenou např. při o něco prudší akceleraci vozidla byla velká, mohlo by dojít ke vzniku takových poranění (např. poranění nitrohručních orgánů, zlomeniny lebky s těžšími nitrolebními poraněními), která by byla smrtelná i při poskytnutí včasné specializované léčebné péče.

I obhajoba předložila znalecký posudek z oboru zdravotnictví odvětví soudního lékařství **znalce MUDr. Michala Berana**. I v tomto případě znalecký posudek splňoval náležitosti uvedené v § 110a tr. řádu, proto jej soud přijal. Z výsledku znalce u hlavního líčení a ze znaleckého posudku se pak podávají zranění která poškozená utrpěla. Dále se znalec vyjadřuje k vzájemnému postavení vozidla a chodce ze soudně lékařského hlediska s tím, že zranění poškozené odpovídají střetu s osobním vozidlem. Dle názoru tohoto znalce však z charakteru lokalizace či závažnosti poranění nelze dovodit úrazový děj tak, jak uzavřel v předchozím znaleckém posudku MUDr. Pleskot. Pokud by poškozená stála čelem proti předku či boku rozjíždějícího se automobilu pak při nárazu částí automobilu v malé rychlosti do některé oblasti jejího těla mohla v první fázi zareagovat předpažením horními končetinami proti kapotě, v dalších fázích průběhu dopravní nehody by již účinně reagovala či korigovala pohyby svého těla nemohla. Z charakteru směru dopadu těla poškozené, z charakteru poranění a ze zajištěných stop nelze jednoznačně dovodit úrazový děj, lze však uvést, že k jejím poraněním mohlo dojít dobře i tak, že poškozená běžela před přední částí vozu dále k jeho pravému boku až k pravému bočnímu zpětnému zrcátku u spolujezdce, kde se chytla zpětného zrcátka vozidla, které se dalo normální jízdou do pohybu, přičemž ona se držela tohoto zrcátka a jak se auto rozjelo tak spadla na zem. Zjištěné úrazové změny na těle poškozené nenesou žádné charakteristické známky, dle nichž by bylo možno určit, kterou částí vozidla mohla být jednotlivá poranění způsobena. Dle znalce MUDr. Berana nelze souhlasit s popisem možného vzniku zranění tak, jak uvedl znalec MUDr. Pleskot ve svém posudku. Avšak i podle znalce MUDr. Berana lze však konstatovat, že zranění která poškozená utrpěla při dopravní nehodě dne 23.3.2012, zejména nitrolební krvácení je nutné považovat za vážnou poruchu zdraví srovnatelnou s těžkou újmou na zdraví pro poškození důležitého orgánu.

Na okraj soud podotýká, že přílohou revizního znaleckého posudku Vysokého učení technického v Brně je i konzultační zpráva prof. MUDr. Miroslava Hirta CSc. znalce z oboru zdravotnictví odvětví soudního lékařství, když přiřazení konzultanta bylo povoleno městským soudem a závěry tohoto znalce byly vtěleny i do revizního znaleckého posudku Ústavu soudního inženýrství VUT Brno.

Soud pak měl k dispozici i řadu dalších zejména listinných důkazů.

Obžalovaný podstoupil první dechovou zkoušku 23.3.2012 v 10.44 hod. s výsledkem 2,28 g/kg alkoholu v dechu, výsledek odmítl podepsat, druhou dechovou zkoušku podstoupil v 11.39 hod. s výsledkem 1,70 g/kg alkoholu v dechu, výsledek odmítl podepsat, ve spise jsou založeny kalibrační protokoly k oběma přístrojům Dräger a ověřovací listy. Z protokolu o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem na č.l. 1034 je patrné, že obžalovaný odmítl na PZS Bulovka odběr krve a odmítl i poskytnout moč.

Z odborného vyjádření **Porsche Centrum Praha**, které provedlo diagnostiku vozidla obžalovaného, se zaměřením na stav tlumících a pružících jednotek plyne, že nebyla zjištěna žádná relevantní závada, která by měla vliv na jejich funkci. Předmětná konstrukční část vozidla byla v době prohlídky plně funkční a nevykazovala chyby. Nebyl zjištěn zásah do příslušného systému vozidla, průběh jízdy, resp. zrychlení vozidla ze dne 23. 3. 2012 zjištěn nebyl.

Z odborného vyjádření **z odvětví chemie** vyplývá, že zajištěné stěry z různých míst vozidla obviněného neobsahují žádné OPL, prekursory, jedy ani jiné chemické látky. Dále bylo prováděno zkoumání z odvětví chemie stop zajištěných z osobních věcí poškozené se zaměřením na vyhledání a vyhodnocení případných úlomků autolaku na součástech oděvu poškozené a vyhodnocení případných textilních vláken na vozidle zn. Porsche Cayenne. Na osobních zajištěných věcech poškozené nebyly nalezeny úlomky autolaku, na spodní části předního nárazníku, na pravé straně předního nárazníku, pravé horní části předního nárazníku a lemu pravého předního blatníku v úrovni pravého předního světla byly nalezeny fragmenty černého bavlněného vlákna vykazujících znaky shodné skupinové příslušnosti k vláknům, ze kterých je zhotoven černý povrchový díl kabátu poškozené.

Z odborného vyjádření **z odvětví mechanoskopie**, kdy byly zkoumány zajištěné osobní věci poškozené se zaměřením na jejich mechanické poškození. Bylo zjištěno vytržení třetího knoflíku kabátu poškozené, dále tržné poškození švu na levém rukávu v oblasti loktu, dále poškození rukávu natavením vláken, vytržení podpatku levé boty i s podešví, deformování vnější i vnitřní strany podešve podpatku, sešinuté stopy na jezdcí zdrhovadla, na podpatku a na obou bocích boty, které mohly být způsobeny třením bot po drsné podložce nebo předmětu, kdy bota byla v poloze na boku a pohybovala se ve směru své svislé osy za svým horním okrajem, dále bylo zjištěno tržné mechanické poškození ponožky a mechanické poškození svetru a trika, které byly rozstříhány při poskytování první pomoci na předním dílu a rukávech, dále mechanické poškození kalhot. Zjištěné mechanoskopické stopy na oděvních součástech a obuvi nejsou způsobilé k individuální identifikaci nástroje (předmětu, kterým byly vytvořeny).

Součástí spisového materiálu je protokol o nehodě silničního provozu ze dne 23. 3. 2012 s plánkem a fotodokumentací zaznamenanou i na CD, dále protokol o ohledání motorového vozidla zn. Porsche včetně fotodokumentace a záznamu na CD, protokol o prohlídce těla poškozené dle § 114 odst. 1 tr. řádu soudním znalcem z odvětví soudního lékařství včetně fotodokumentace a záznamu na CD. Ve spise je dále protokol o zajištění vozidla ze dne 23. 3. 2012 spolu se seznamem zajištěných věcí, protokol o depozitní úschově vozidla a listiny týkající se převozu daného vozidla a pověření Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových k jeho zprávě, vozidlo bylo po odzkoumání na samém konci přípravného řízení vráceno jeho majiteli, společnosti ORA PRINT, a.s.

Spisový materiál dále obsahuje policejním orgánem vyžádané videozáběry zpravodajského portálu IDNES, dále audiozáznamy z linky 112 a dále audiozáznam z linky 158 s úředním záznamem k obsahovému vytěžení hovorů tohoto CD, dále záznamy z městského kamerového systému hl.m. Prahy, zprávu Českého hydrometrologického ústavu, pobočka Praha, k počasí předmětného dne. Tyto důkazy byly u hlavního líčení provedeny přehráním těchto záznamů.

Dále měl soud k dispozici DVD záznamy o prověrkách na místě činu s jednotlivými svědky a se záznamy vyšetřovacích pokusů. Soud provedl důkaz buď jejich přehráním nebo v některých případech předložením protokolů o jejich průběhu stranám ve smyslu § 213 odst. 1 tr. řádu.

Až u hlavního líčení dne 29.4. 2014 předložila státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze čtyři CD označené BOBON 03, BOBON 29, BOBO 13 a BOBO 17 s autorizovanými záznamy, na nichž jsou zachyceny výstupy z odposlechů a záznam telekomunikačního provozu dle § 88 tr. řádu a výstupy pořízené při sledování osob a věcí dle § 158d tr. řádu, jedná se o materiály z trestní věci vedené na Vrchním státním zastupitelství Olomouc, pobočka Ostrava, pod sp.zn. 4 VZV 5/2013. Součástí tohoto materiálu byly i fotokopie návrhů a žádostí státního zástupce a příkazy a povolení soudu a dále protokoly o záznamu telekomunikačního provozu a záznamu pořízeného při sledování osob a věcí.

Soud tento důkaz přijal, neboť dle jeho názoru byly splněny podmínky ustanovení § 88 odst. 6 věta druhá tr. řádu. Podle tohoto ustanovení v jiné trestní věci než je ta v níž byl odposlech a záznam telekomunikačního provozu proveden, lze záznam jako důkaz užít tehdy, pokud je v této věci vedeno trestní stíhání pro trestný čin uvedený v odst. 1 nebo souhlasí-li s tím uživatel odposlouchávané stanice. V dané trestní věci je proti obžalovanému na základě podané obžaloby vedeno trestní řízení pro pokus trestného činu vraždy, tedy pro zločin na který zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby vyšší než osm let. Použití výše uvedeného důkazu je tedy možné a soud ho u hlavního líčení provedl.

Zároveň však soud podotýká, že vyjma záznamů ze dne, kdy došlo k dopravní nehodě, dalším záznamům nepřikládá výraznější důkazní hodnotu a v rámci skutkového hodnocení nemá smysl se jimi zabývat. Toliko záznamy ze dne 23.3. 2012 prokazují to, že obžalovaný věděl o přítomnosti poškozené v těsném kontaktu s jeho vozidlem v místě předmětné události a vyvracejí jeho obhajobu v tom směru, že poškozenou neviděl. Nicméně na druhou stranu je z těchto odposlechů patrný i stav obžalovaného, ve kterém se nacházel (obžalovaný byl zjevně „v náladě“ a evidentně blábolil“.

Po takto provedeném dokazování soud již další dokazování neprováděl, zamítl návrhy obhajoby na doplnění dokazování, a to z toho důvodu, že dospěl k závěru, že ve věci má dostatek důkazů k rozhodnutí ve věci.

Pokud jde o **skutková zjištění**, uvádí soud následující.

Obžalovaný sám odmítl k věci v hlavním líčení vypovídat, pouze přečetl své prohlášení, jehož stěžejním bodem bylo, že důrazně popírá, že by věděl, že poškozenou srazil vozidlem, tvrdil, že ji neviděl, jinak by okamžitě zastavil a poskytl jí pomoc, nikomu by úmyslně neublížil. Dále prohlašoval, že v době dopravní nehody byl vážně nemocen, o čemž v té době nevěděl, a toto mělo vliv na jeho chování, v roce následujícím po nehodě byl dvakrát operován v ÚVN a byl mu odstraňován subdurální hematom, jež ho ohrožoval na životě.

Skutková zjištění ohledně jednání obžalovaného pod bodem 1) výroku rozsudku jsou jednoznačná a nepochybná. Obžalovaný zcela nepochybně

vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, činnost, při které by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku a tímto činem způsobil dopravní nehodu. K těmto skutkovým zjištěním dospěl soud na základě výpovědi svědků, jednak těch, kteří skutkový děj sledovali a jednak svědků policistů, kteří obžalovaného nakonec zadrželi a kteří i s ohledem na své zkušenosti jednoznačně uvedli, že obžalovaný jevil známky požití alkoholu, což bylo zřejmé z jeho chování.

A dále je možno poukázat na výsledky první dechové zkoušky obžalovaného dne 23.3.2012 v 10.44 hod. s výsledkem 2,28 g/kg alkoholu v dechu, druhou dechovou zkoušku podstoupil obžalovaný v 11.39 hod. téhož dne s výsledkem 1,70 g/kg alkoholu v dechu.

Pokud jde o jednání obžalovaného popsané pod bodem 2) výroku rozsudku, tvrzení obžalovaného, že poškozenou neviděl, že ji tedy nesrazil úmyslně, je vyvráceno důkazy provedenými v hlavním líčení. Z odposlechů obžalovaného z předmětného dne, kdy došlo k dopravní nehodě a které byly předloženy státní zástupkyní vyplynulo, že dne 23.3.2012 v 11:32:27, tedy nedlouho po činu, obžalovaný sděluje své manželce, že „baba hodila šipku normálně, pak hodila šipku mi na kapotu“, v následujícím hovoru v 11:56:46 obžalovaný manželku instruuje, aby volala muži jménem „PXXXXX“, ona mu sděluje, že tak již učinila a nabádá jej, aby nikomu nic nedával, žádné vlasy, žádnou krev, nic. Ve dvou případech – 12:25:06 a 12:32:20 je na záznamu zachyceno před přijetím hovoru, jak obžalovaný policistům říká, že je volovina, aby byl zadržen, když to ani neřídil a že „stejně je to hajzl, ten co utekl, co?“, v hovoru s Hanou VXXXXX v 16:26:31 říká, zda si tato umí čistě teoreticky představit, že 120 cm Čiňanka jde vyřvat nějakýho cizího chlapa v Cayenu, a že vedle zastaví bavorák?, říkal si bacha, tak popojel. V záznamu hovoru s Vlastimilem FXXXXX v 16:29:00 říká obžalovaný, že to sto metrů před ním někdo ostře zašlápl, on mu zlomil blatník, rozbil blinkr, vylítla proti němu 1,50 m vysoká asiátka, kopala mu do dveří, říkala, že ho jako úplně zabije, říkal jí jestli chce nějaký prachy, že to tady zašlápla jako ta kráva, ale vedle ní zastavil bavorák sedmičkovéj s černýma sklama a byli tam takový potetovaný kluci, a protože on jakoby nebude úplně čekat až ho někdo střelí, tak si řek, že radši pojede, takže se to stalo, a teď mu volaj, že ona si mezitím normálně zlomila žebra, hlavu, krk a bůh ví co všechno, a dále uvádí, že normálně sám nejezdí, ale dostal blbej telefon a musel jet vzít nějaký papír. Že „po štouchnutí do auta vylítla číňanka 1,5, kopala mu do dveří a říkala, že co mu všechno vyvede, a že jí chtěl dát „desítku““ hovoří obžalovaný i v hovoru s neustanoveným mužem v 17:09:54, a že když viděl otevírat druhý dveře, že si myslel, že by „měl ject, a vona“ sfoukla asi dvojitej kotrmelec ty vole, trojitéj salto, zlomila si ruku, nohu za ušima a pod prdelí, jsem jí přešel, no ne, to mě trochu uráží, to se nedělá“ a dále obžalovaný říká „hele já bych ti normálně nevolal, ale jakoby představa jakoby, že znáš jakoby lidi si váží jo.. kámoše, co někoho přejede kunda vole, takže jsem si popojel a říkám to bude průser, to bude domluvený, tak jsem si zaparkoval, dal jsem telefon, teda ten nahoru a čoveče první přijela nova, pak prima, ne nova, prima, čt a pak až policajti“.

Ostatním, s kterými hovořil téhož dne, popisuje obžalovaný jinou verzi, buď, že do něho žena nacouvala, nebo to před ním ostře zašlápla, a vyjadřuje se ve smyslu, že celá věc je na něho nahraná, neví kdo za tím stojí, ale zjistí to.

Dále je tvrzení obžalovaného, že poškozenou neviděl, vyvráceno výpověďmi svědků, kteří průběh události přímo pozorovali, a to konkrétně výpověďmi svědků

BXXXXX, BXXXXX, DXXXXX, HXXXXX, JXXXXX, KXXXXX, KXXXXX, PXXXXX a VXXXXX, kteří shodně potvrdili, že když poškozená doběhla ke stojícímu vozidlu obžalovaného, poté, kdy ujel od dopravní nehody, kterou způsobil a byl nucen zastavit na semaforech, přiběhla z levé strany, pokoušela se bezúspěšně otevřít dveře u řidiče, klepala na ně, bylo evidentně zamčeno, poté se přesunula před přední část vozu, bouchala do kapoty, křičela, snažila se upoutat pozornost lidí a znovu se snažila přimět řidiče k vystoupení z vozidla a řešení dopravní nehody, na toto její jednání bylo reagováno tak, že obžalovaný na ni začal s vozidlem opakovaně (dvakrát) popojíždět, na túrování vozu žena reagovala zvýšením intenzity hlasu a zvýšením intenzity bouchání do kapoty, odtlačoval ji a ve chvíli, kdy se na semaforu rozsvítilo zelené světlo, a kdy se poškozená stále nacházela v úrovni pravé přední části vozidla, konkrétně v místě uložení pravého předního světlometu, se rozjel vpřed a akceleroval, přesto, že se poškozená nacházela v koridoru pohybu vozidla, následně došlo k nárazu do těla poškozené.

Tvrzení svědků je podpořeno, a naopak je zároveň vyvraceno tvrzení obžalovaného, zejména vypracovaným ústavním revizním znaleckým posudkem z odvětví dopravy, jehož závěry potvrzují, že z jednání řidiče vozidla Porsche, které předcházelo nárazu do poškozené, je zřejmé, že řidič v době, kdy se pohybovala před přední částí vozidla zleva doprava, o ní věděl, tato byla v okamžiku rozjezdu v koridoru pohybu vozidla, není **zřejmá žádná technická okolnost**, která by bránila řidiči ve výhledu k pravé části vozidla v okamžiku rozjezdu, kdy řidič zahájil rozjezd v okamžiku, kdy poškozená byla před pravou částí vozidla, kde stála i v okamžiku střetu. Po rozjetí vozidla došlo ke kontaktu přední části vozidla v úrovni pravého předního světlometu s levou dolní končetinou poškozené v oblasti stehna, tím byla podražena a současně mohla být vyvolána její rotace kolem svislé osy vpravo, dalším pohybem vozidla došlo následně k nárazu do levé části zad chodkyně, čímž mohlo dojít ke zlomení žeber a vzniku hematomů patrných na fotodokumenaci. Při tomto nárazu na pravý přední blatník a kapotu mohlo dojít ke kontaktu levé spánkově temenní krajiny hlavy s touto částí vozidla a vzniknou poranění hlavy, při dalším pohybu vozidla se poškozená přetočila přes pravý bok a padala přes blatník na vozovku, při tomto mohlo dojít ke kontaktu pravé části obličeje s pravým vnějším zpětným zrcátkem, přičemž zasažením zrcátkem do hlavy mohl být usměrněn pád poškozené tak, že padala hlavou ve směru vozidla, byla jím stržena k zemi, při tomto nárazu mohlo dojít k zasažení levého boku trupu a levé spánkově temenní krajiny hlavy. Po nárazu do poškozené řidič pokračoval v jízdě se zrychlením, přičemž poškozená se pohybovala od předního rohu vozidla podél pravého boku přes blatník až po sloupek, kde došlo k jejímu uvolnění a pádu na vozovku, a ani v této fázi není zřejmá žádná technická okolnost, která by bránila řidiči ve výhledu při pohybu poškozené podél pravého boku vozidla Porsche.

V závěrech ústavního znaleckého posudku je rovněž uvedeno, že po nárazu do poškozené mohl řidič reagovat na vizuální i akustický podnět a rozjezd na základě tohoto podnětu přerušit zastavením vozidla. Po nárazu vozidla do poškozené tato již nemohla nikterak účinně reagovat. Střetu mohl řidič zabránit jen pokud by s rozjezdem vyčkal až do doby, kdy by poškozená uvolnila koridor pohybu jeho vozidla. Pokud by se řidič vozidla i přesto, že se poškozená nacházela v koridoru vozidla, např. kvůli nepřesnému odhadu polohy poškozené, potom by mohl na náraz do poškozené reagovat na základě vizuálního a akustického podnětu tím, že by rozjezd přerušil a zastavil (znalci současně konstatují, že jim nepřísluší posouzení, zda se řidič měl či neměl, případně jakým způsobem rozjíždět v době, kdy mu bylo zřejmé, že se v blízkosti vozidla nachází poškozená a mohla by být v jeho koridoru). Pokud jde o obhajobou namítané nadužívání slova „mohlo“ v popisu průběhu nehodového děje, je třeba konstatovat, že soud se i na tuto

otázku při výslechu znalců u hlavního líčení zaměřil, přičemž ti uvedli, že popsaná varianta nehodového děje tak, jak ji uvedli se jeví jako nejpravděpodobnější a slovo „mohlo“ použili jen z toho důvodu, že není vyloučeno, že došlo k drobným nuancím v průběhu jednotlivých fází nehodového děje. Nicméně popsaný průběh odpovídá i konzultacím se znalcem z oboru zdravotnictví odvětví soudního lékařství a lze vysvětlit veškerá zranění, která poškozená utrpěla a dále i odpovídá konečné poloze těla poškozené a je v souladu s výpověďmi podstatné skupiny svědků.

Pokud obžalovaný argumentuje tím, že poškozenou neviděl a odvolává se mimo jiné i na znalecký posudek z odvětví neurochirurgie, ze kterého vyplynulo, že skutečně mohl v rozhodné době trpět poruchami vidění, soud podotýká, že i za situace, kdy by poškozenou neviděl v důsledku zmíněné přechodné poruchy vědomí, resp. vidění, mohl ji bez pochyby slyšet, neboť poškozená po celou dobu, kdy se nacházela před vozidlem křičela a plácala do kapoty, takže zde byly zcela objektivně i akustické doprovody její přítomnosti. Obžalovaný si prostě musel být vědom toho, že poškozená se nachází ve velmi těsné blízkosti jeho vozidla, což ale i ostatně vyplývá ze samotného jednání obžalovaného.

Soud dále ve výroku rozsudku přesněji specifikoval čas, kdy k předmětné události došlo, neboť měl k tomuto velmi přesné podklady uvedené v revizním znaleckém posudku z oboru doprava.

Podle posudku ústavu se vozidlo v čase 10:27:05 pohybovalo rychlostí do 6 km/h, což byla i střetová rychlost.

V průběhu hlavního líčení bylo slyšeno poměrně velké množství svědků, s většinou z nich byly provedeny i prověrky výpovědi na místě, podrobně popsané v protokolech.

Je poměrně snadno vysvětlitelné, že výpovědi jednotlivých svědků se ne zcela ve všech detailech shodují v líčení skutkového děje, což je dáno subjektivním vnímáním situace jednotlivými svědky, která souvisí s tím, že každý svědek vnímal situaci z jiného úhlu pohledu, z jiné vzdálenosti, s jinými překážkami ve výhledu, s jiným zaujetím a chápáním. Podstatné je posouzení výpovědi jednotlivých svědků v kontextu s ostatními důkazy. Technickou přijatelností výpovědi jednotlivých svědků se zabývali i znalci v závěrech znaleckého ústavního posudku, kde konstatovali u výpovědi sv. BXXXXX (střet oblast pravý přední roh, strhnutí poškozené na zem v místě zrcátka – tech. přijatelnost) KXXXXX (v době rozjezdu poškozené před přední částí vozidla, dopad na víko motoru překulení k pravému zrcátku, dopad na vozovku- tech. přijatelnost), HXXXXX a JXXXXX (oba uvádějí střet před přední částí – technicky přijatelné, náraz ve střední části – ve skutečnosti to bylo v pravé části, pád na levou stranou od Porsche jak popisuje HXXXXX, je technicky nepřijatelný), KXXXXX (konstatováno, že z objektivních důvodů nemohl upřeně sledovat a plně vnímat děj události, jeho popis by odpovídal registrování určité fáze pohybu poškozené již po střetu s vozidlem, oběhnutí vozidla k zrcátku a její zachycení se za něj je technicky nepřijatelné), KXXXXX (viděl v levém vnějším zpětném zrcátku vozidlo Porsche v pohybu, poškozená rotovala od pravého předního rohu podél kapoty, poté pád- tech. přijatelnost, ve shodě s posudkem), PXXXXX (technická nepřijatelnost polohy poškozené při střetu u předního kola- ztížená pozice- svědek v téměř čelním postavením k bodům zájmu, sledování periferně, technicky přijatelné je zakrytí dolní části ženy přes kapotu před ním jedoucího vozidla v okamžiku rozjezdu, též popsané postavení poškozené v okamžiku střetu, ale s výhradou že to bylo před pravým předním rohem), PXXXXX (střetová poloha vozidla s poškozenou v oblasti pravého předního světlometu a

popsaný způsob pohybu poškozené při odpoutání se od vozidla – kontakt hlavy se zpětným zrcátkem technicky přijatelné, mohla pozorovat způsob pádu, k výhledu před střetem se nelze jednoznačně vyjádřit), BXXXXX (mohl velmi obtížně určit ze své polohy šikmo zleva, kdy přesně neviděl na čelní a pravou boční stranu vozidla, zda poškozené stojí mírně před vozidlem nebo z boku, přijatelná je poloha uvedená při pověrce – u pravého předního světlometu – poškozená stála u rohu před přední částí). Všichni svědci se v základní podstatě shodli, vozidlo Porsche srazilo poškozenou, která se předtím pohybovala před přední částí vozidla nebo jeho těsné blízkosti. Znalci rovněž konstatovali, že na základě předloženého kamerového záznamu je možné vyhodnotit polohy všech vozidel, která projížděla kolem vozidla Porsche prostředním jízdním pruhem z místa jeho stání až do míst konečné polohy poškozené za přechodem. Pro účast neztotožněných vozidel na předmětné události, tak jak se snažila předestřít v průběhu hlavního líčení obhajoba, nejsou žádné technické poklady. Technicky přijatelná varianta střetové polohy vozidla s poškozenou byla stanovena na základě konzultace se znalcem z odvětví soudního lékařství prof. MUDr. Hirtem (na základě žádosti povolen jako konzultant). Zjištěné závěry jsou v podstatných částech v souladu se závěry znalce z odvětví soudního lékařství.

Kromě stop deformací tuhých částí byly na vozidle Porsche při jeho ohledání zjištěny a zajištěny rovněž stopy a otěry, které byly zdokumentovány při ohledání vozidla téměř měsíc po nehodě, které mohou dle znalců, kteří vypracovali ústavní znalecký posudek z oboru dopravy souviset s předmětnou událostí, avšak tyto stopy nelze jednoznačně přiřadit k danému nehodovému ději. K nalezeným chemickým stopám lze uvést, že vlákna nalezená na karoserii vozu Porsche pocházela z oděvu poškozené, k jejich zachycení na karoserii nemuselo dojít přímo v místě kontaktu oděvu s karoserií, vlákna mohla být po uvolnění zanesena do okolí kontaktu, tyto nalezené chemické stopy byly ve zcela zřetelném výškově a šířkově ohraničeném pásu na rohu vozidla z jeho přední části, pokud by poškozená stála v okamžiku rozjezdu a kontaktu s vozidlem u boční části, nemohla být vlákna zanesena na předek vozidla – to svědčí o tom, že v okamžiku střetu byla v oblasti pravého předního světlometu.

Znalci v ústavním posudku konstatují shodu ve všech podstatných otázkách s posudkem znalce ing. Drahotským, konstatují shodu i v opakovaném najíždění vozidla Porsche na poškozenou – dopředný pohyb se zastavením. Shoda byla i v technicky nepřijatelné variantě průběhu nehodového děje – držení se poškozené za zrcátko.

Pokud jde o znalecký posudek obhajoby, tedy vypracovaný spol. Dekra, byly konstatovány neshody v několika směrech – plánek místa nehody , který byl Dekrou vyhodnocen jako nepřijatelný, rozmezí místa střetu a mechanismus střetu je možno určit podle záznamu kamerového systému GE, nikoli že ne, což bylo tvrzení obsažené ve znaleckém posudku Dekry, dále je možné a technicky přijatelné poškození zrcátka, neshoda také v zachycení vláken z kabátu poškozené- kontaktní místo nemusí být vždy shodné s místem nálezu, v kontextu umístění ostatních chemických stop je zřejmé, že k nárazu do poškozené došlo před pravým předním světlometem. Dále konstatováno, že ve znaleckém posudku Dekry jsou polohy vozidla Porsche v jednotlivých časových úsecích vyhodnoceny nejednoznačně. Sporné je dle revizního znaleckého posudku využívání simulačních programů Dekrou, kdy není možno zohlednit aktivní a vědomý zásah poškozené do jejího pohybu po kapotě a blatníku. Podrobně byla rozpracována a zdůvodněna technická

nepřijatelnost verze sv. KXXXXX- zachycení poškozené za zrcátko a její vlečení do konečné polohy, vyloučení účasti neztotožněných vozidel na nehodovém ději a zcela jiné hodnocení možnosti odvrácení střetu, přičemž právě na těchto aspektech byla postavena verze obhajoby. Znalci ústavu se vypořádali i se znaleckým posudkem znalce Dolečka, mimo posuzování technické přijatelnosti či nepřijatelnosti výpovědí jednotlivých svědků bylo konstatováno, že znalec se vyjadřuje k otázkám, kterému nepřisluší – možný rozsah poranění poškozené.

Pokud jde o výpověď poškozené Thuong NXXXXX je nutno konstatovat, že tato byla jednak bezesporu ovlivněna skutečností, že poprvé byla z důvodu jejího zdravotního stavu vyslýchána k věci až téměř měsíc a půl po předmetné události, jednak zřejmě odškodněním poskytnutým obžalovaným, kdy tato se snažila svou výpovědí obžalovanému co nejméně uškodit (zejména u hlavního líčení).

Příbuzná poškozené, svědkyně An Thi DXXXXX, která s ní jela ve vozidle zaregistrovala, že vozidlo, které je nabouralo, je náhle zleva objelo a pokračovalo v jízdě až ke světelné křižovatce, kde byla červená, tam zastavilo v levém pruhu, viděla poškozenou, jak doběhla k okénku řidiče, něco mu řekla, samotný náraz vozidla do švagrové neviděla, podle ní již v té době nestála před vozidlem, ale na pravé straně a upadla proto, že jí zasáhlo pravé boční zpětné zrcátko. Tato poloha poškozené v době nárazu vozidla a její sražení zrcátkem jsou dle ústavního posudku technicky nepřijatelné.

V závěrech znaleckých posudků z odvětví soudního lékařství jsou podrobně popsána poranění, následně uvedená i v popisu skutku 2/ výroku rozsudku, která poškozená v předmetný den utrpěla, je popsána i jejich léčba a průběh hospitalizace od 23.3. do 27.3.2012 na klinice anestézie a resuscitace Fakultní nemocnice Motol, od 27.3. do 20.4.2012 na 1. ortopedické klinice FN Motol, poté propuštěna domácího léčení na její vlastní žádost pracovní neschopnost ukončena 7.5.2012. Je popsán i mechanismus jejich vzniku v podstatě ve shodě se závěry ústavního znaleckého posudku, kteří tuto otázku konzultovali i s dalším znalcem z odvětví soudního lékařství. Ze soudně lékařského hlediska lze nejzávažnější utrpěné zranění – nitrolební poranění se zhmožděním mozku a nitrolebním krvácením hodnotit jako poškození důležitého orgánu – těžkou újmu na zdraví. Poškozená byla při tomto utrpěném poranění a dále při nitrohruďním poranění bezprostředně ohrožena na životě selháním základních životních funkcí, a to krevního oběhu a dýchání, pokud by jí nebyla poskytnuta včasná intenzivní specializovaná léčebná a ošetrovatelská péče. Ohrožení života spočívalo v narůstání otoku mozku při vnitrolebním krvácení a zhmoždění mozkové tkáně s útlakem mozkových struktur a selháním funkce řídicích center pro dýchání a krevní oběh v prodloužené míše a dále v krvácení a proniknutí vzduchu do levé pohrudniční dutiny, které mohlo bez poskytnutí včasné specializované léčebné péče vézt k selhání krevního oběhu a dýchání.

Znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie konstatovali, že obžalovaný netrpí ani v době spáchání skutků, netrpěl žádnou duševní poruchou ani chorobou, v jeho osobnosti jsou přítomné trvalé a léčbou neovlivnitelné nepříznivé povahové vlastnosti, a to emoční labilita a narcistické rysy, které nedosahují hloubky poruchy osobnosti, a které trvaly v předmetné době, neměly však forenzně významný vliv na jeho jednání. Byly u něho zjištěny neurotické příznaky typu poruchy přízpusobení, potíže nejsou závažné, nevyžádaly si dosud léčení na psychiatrii, případně u klinického psychologa a nebrání obviněnému v účasti na trestním řízení. V době spáchání posuzovaných skutků

byly jeho rozpoznávací schopnosti v důsledku středně těžké prosté opilosti snížené mírně forenzně nepodstatně, u druhého skutku se ke středně těžké prosté opilosti přidružilo silné rozrušení a porucha přizpůsobení, ovládací schopnosti byly v důsledku téhož sníženy podstatnou měrou. Pokud by obžalovaný nebyl v předmětné intoxikován, byly by rozpoznávací a ovládací schopnosti zachované. Vliv silného rozrušení (prostý afekt a poruchy přizpůsobení na rozpoznávací a ovládací schopnosti by nebyl forenzně významný. Pro oba posuzované skutky platí, že rozpoznávací a ovládací schopnosti nebyly vymizelé, a že v předmětné době obžalovaný znal účinky alkoholu (a event. i stilnoxu) na svou osobu a byl schopen se zdržet jeho požití. Nebyla konstatována chorobná závislost na alkoholu, zná účinky alkoholu na svou osobu, je schopen se zdržet jeho pití a kontrolovat průběh požívání, není chorobně závislý na nealkoholových psychoaktivních látkách a zná účinky uvedených látek na svou osobu a je schopen zdržet se jejich požívání. Je schopen plnohodnotné účasti na trestním řízení a je schopen chápat jeho smysl, Není osobou chorobně agresivní, pokud by v rámci svých nepříznivých vlastností jednal agresivně, je schopen své jednání svou vůlí ovládnout. Psycholog uvedl ve své části posudku, že v osobnosti obžalovaného jsou zvýrazněny vlastnosti: narcistivní dynamika, emoční labilita, snížená schopnost empatického vhledu do sociálních situací v situaci emočního tlaku a snížená schopnost v takových situacích nalézt a uplatnit adekvátní řešící strategii. Za normálních okolností je aktivní a sebejistý. Intelektové funkce jsou v pásmu nadprůměru, psycholog se vyjádřil k motivaci, kterou bylo vyhnutí se problému, terénem pro aktivaci této motivace byl dlouhodobě prožívaný stres a aktuální stav, který obžalovaný popisuje jako výraznou nevolnost a vyčerpání. netrpí bájnou lhavostí, v rozhovoru reaguje únikovými strategiemi – jeho schopnost, resp. ochota podat přesný a podrobný popis prožitých událostí je snížena. Obžalovaný se v době spáchání skutků nacházel ve stavu zřetelné intoxikace alkoholem odpovídající klinicky středně těžké prosté opilosti, tento vylučoval bezpečné ovládnutí a řízení motorového vozidla v běžném provozu.

Znalci se vypořádali i s obhajobou zadaným a vypracovaným znaleckým posudkem z odvětví neurologie, resp. tím, zda chronický subdurální hematom který byl lékaři zjištěn a operován, pokud by jej obžalovaný měl již v době činu, měl vliv na jejich závěry, konstatovali, že otázka vzniku, průběhu a klinických projevů subdurálního hematomu spadá sice do kompetence neurologie, ale do kompetence psychiatrie, případně psychologie spadá, zda se nějakým způsobem promítá do klinického obrazu, do chování dané osoby, toto při svých vyšetřeních neshledali, což podrobně před soudem odůvodnili. Lze tedy uzavřít, že obžalovaný je za své jednání odpovědný, a to z důvodů uvedených již výše.

Z odborného vyjádření z odvětví chemie vyplývá, že zajištěné stěry z různých míst vozidla obžalovaného neobsahují žádné omamné a psychotropní látky, prekursory, jedy ani jiné chemické látky, na spodní části předního nárazníku, na pravé straně předního nárazníku, pravé horní části předního nárazníku a lemu pravého předního blatníku v úrovni pravého předního světla byly nalezeny fragmenty černého bavlněného vlákna vykazujících znaky shodné skupinové příslušnosti k vláknům, ze kterých je zhotoven černý povrchový díl kabátu poškozené.

Dle názoru soudu byl tedy skutkový děj prokázán tak, že o něm nejsou žádné důvodné pochybnosti a proběhl tak, jak je uvedeno ve výroku pod bodem 2) tohoto rozsudku.

Právní zhodnocení

Pokud jde o jednání obžalovaného pod bodem 1) výroku rozsudku kvalifikované jako přečin ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst.1, odst.2 písm.a) tr. zákoníku, zde nebyly žádné pochybnosti a soud se ztotožnil s právní kvalifikací jednání obžalovaného použitou státní zástupkyní již v podané obžalobě. Obžalovaný naplnil po objektivní i subjektivní stránce znaky skutkové podstaty tohoto přečinu, neboť jednak svědeckými výpověďmi, jednak ohledáním místa činu, obou vozidel, znaleckým posudkem z oboru dopravy, opakovanými dechovými zkouškami provedenými u obviněného (s výsledky 2,28 a 1,7 g/kg alkoholu v dechu), a výpověďmi zasahujících policistů bylo prokázáno, že předmětného dne řídil po předchozím vědomém požití přesně nezjištěného druhu a množství alkoholických nápojů osobní motorové vozidlo tov. zn. Porsche Cayenne r.z. 4A3 1968, ačkoli nebyl schopen bezpečně řídit motorové vozidlo z důvodu vysokého ovlivnění alkoholem- větší než 1 g/kg, a to po ulici Vyskočilova v Praze 4, ve směru od ul. Michelské k ul. Budějovické, kde v místech na úrovni domu čp. 1461 narazil do zadní části osobního motorového vozidla tov. zn. Volvo r.z. 6S1 8478, majitele poškozeného Dinh NXXXXX, nar. 25.8.1958, jež řídila poškozená Thuong NXXXXX, nar. 24.6.1960, tedy způsobil z jeho viny dopravní nehodu, od které následně ujel.

Složitější je otázka právního posouzení jednání obžalovaného pod bodem 2) výroku rozsudku. Státní zástupkyně Městského zastupitelství v Praze toto jednání kvalifikovala jako pokus pokusu zločinu vraždy dle § 21 odst.1 tr. zákoníku k § 140 odst.1 tr. zákoníku. Státní zástupkyně argumentovala uvedla, že dle jejího názoru bylo prokázáno, že obžalovaný s jistotou o přítomnosti poškozené na místě před svým vozidlem věděl, tato dávala před střed přední části vozu zřetelně najevo svůj úmysl nenechat obžalovaného odjet a neřešit dopravní nehodu, kterou předtím způsobil. Obžalovaný dvakrát popojel (cukl) vozem směrem na poškozenou v úmyslu, aby opustila prostor před jeho vozidlem, v důsledku najíždění na ni byla poškozená vytlačena ze středu vozu na jeho pravý přední kraj k pravému přednímu světlotmetu, a když se obžalovanému nepodařilo najížděním na poškozenou si vynutit opuštění prostoru před jeho vozidlem, ve chvíli, kdy se na semaforu příslušném pro jeho jízdní pruh rozsvítilo zelené světlo, a kdy se poškozená stále nacházela v úrovni právě přední části vozidla akceleroval a rozjel se proti poškozené vozidlem, jehož hmotnost, velikost i sílu obviněný dobře znal, při akceleraci za 6 s na rychlost cca 34 km za hodinu při plynulém zrychlování přičemž při takto vedeném způsobu útoku při čelním nárazu do poškozené, musel minimálně vědět, že může tímto způsobem poškozenou usmrtit, a byl s tím srozuměn, jednal tedy v nepřímém úmyslu ve smyslu § 15 odst.1 písm.b) tr. zákoníku. Tedy musel si být vědom, že náraz do člověka takovýmto vozem při takové akceleraci a rychlosti může způsobit smrtelná zranění, a pokud v dané situaci popsáním způsobem na poškozenou vyrazil, potom jednal ve vztahu k jejímu usmrcení v nepřímém úmyslu, neboť si musel být možností usmrcení vědom, nejednal v přímém úmyslu usmrtit, ovšem pro případ, že by takový následek jeho jednáním nastat měl, byl s ním srozuměn., po nárazu, který dle znaleckého posudku musel registrovat, nezpomalil, nezastavil a z místa ujel. Poškozené způsobil taková poranění, že zejména poranění mozku a hrudníku ji přímo ohrožovala na životě, přičemž k fatálnějším následkům nedošlo díky skutečnosti, že poškozené byla bezprostředně poskytnuta odborná lékařská pomoc.

V souvislosti s navrhovanou právní kvalifikací jednání obžalovaného jako pokusu zločinu vraždy v nepřímém úmyslu upozornila státní zástupkyně na rozsudek Krajského soudu v Praze sp.zn. 4T 40/2012 ze dne 30.11.2012 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 27.3.2013 sp.zn. 8 To 17/2013, kdy byl souzen pachatel, jež se snažil odcizit vozidlo, což postřehl poškozený, majitel vozidla a snažil se mu v odjezdu zabránit, pachatel prudce zacouval, srazil poškozeného na zem a poté se rozjel vpřed, kdy došlo k jeho přejetí, což způsobilo následnou smrt poškozeného. Krajský soud jednání pachatele kvalifikoval jako zločin vraždy přinejmenším v nepřímém úmyslu, a to i za situace, kdy ze znaleckého posudku z dopravy plynulo, že nelze spolehlivě vyloučit, že tělo poškozeného posražení na zem se v okamžiku zahájení jízdy nacházelo v oblasti, ve které nemohlo být z místa řidiče spatřeno. Vrchní soud zvolenou právní kvalifikací potvrdil.

Dle názoru soudu však uvedený případ na nyní projednávanou kauzu nedopadá. Učiněná skutková zjištění, jak soud popsál výše, jsou odlišná, stejně tak okolnosti případu.

Motivem jednání obžalovaného byla snaha vyhnout se konfliktu na místě, respektive sociálnímu kontaktu, jak uvedl ostatně i znalec psycholog, dle názoru soudu nelze však dovodit srozumění obžalovaného s usmrcením poškozené. Pokud by motivem jednání obžalovaného bylo vyhnout se jakémukoli kontaktu s poškozenou i za cenu srozumění s jejím usmrcením, mohl tak učinit již v době, kdy poškozená se nacházela před středem jeho vozidla, když lze konstatovat, že i s přihlédnutím k závěrům revizního znaleckého posudku, obžalovaný měl určitý, byť omezený prostor pro manévrování s vozidlem, o čemž svědčí i výše uvedené opakované popojetí na poškozenou v této době /cca o 1.5 metru/ a nelze přehlédnout ani časový sled událostí, když obžalovaný měl časový prostor v řádu několika sekund rozjet se ještě v době, kdy poškozená byla přímo před jeho vozidlem /i tato časová souvislost vyplynula z revizního znaleckého posudku z oboru doprava – č.l. 158 znaleckého posudku, svědek BXXXXX stál na semaforech do času 10:26:57, ke střetu vozidla obžalovaného s poškozenou došlo nejdříve v 10:27:03/.

Navíc lze poukázat na dlouhodobý stres a stav obžalovaného, který byl dán dlouhodobým mediálním zájmem o jeho osobu a navíc jednoznačně vyplynulo, že v předmětné době byl policejními orgány sledován a odposloucháván, což jednoznačně vyplynulo z odposlechů předložených státní zástupkyní a obžalovaný měl minimálně podezření, že tomu tak je.

Z těchto důvodů dle názoru soudu není možné prokázané jednání obžalovaného právně kvalifikovat jako pokus zločinu vraždy podle § 21 odst. 1 k § 140 odst. 1 tr. zákoníku.

Soud se spíše zabýval otázkou, zda v jednání obžalovaného lze spatřovat úmyslné zavinění, či zda se jedná toliko o nedbalost ve vztahu k objektivně zjištěné těžké újmě na zdraví.

Trestným činem je podle § 13 odst. 1 tr. zákoníku protiprávní čin, který trestní zákon označuje za trestný a který vykazuje znaky uvedené v takovém zákoně.

Trestný čin je spáchán úmyslně, jestliže (1) pachatel

chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně a) porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem, nebo

věděl, že svým jednáním může takové b) porušení nebo ohrožení způsobit, a pro případ, že je způsobí, byl s tím srozuměn.

Srozuměním se rozumí i smíření pachatele (2) s tím, že způsobem uvedeným v trestním zákoně může porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem.

Trestný čin je spáchán z nedbalosti, jestliže (1) pachatel

a) věděl, že může způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal, že takové porušení nebo ohrožení nezpůsobí, nebo

b) nevěděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit, ač o tom vzhledem k okolnostem a k svým osobním poměrům vědět měl a mohl.

Trestný čin je spáchán z (2) hrubé nedbalosti, jestliže přístup pachatele k požadavku náležité opatrnosti svědčí o zřejmé bezohlednosti pachatele k zájmům chráněným trestním zákonem.

V dané věci bylo nutné velmi důkladně posoudit, zda ohledně samotného ublížení na zdraví lze v jednání obžalovaného dovodit úmysl /nepřímý/, či zda se jedná o vědomou nedbalost.

Dle názoru soudu není otázka zavinění obžalovaného vůbec tak jednoznačná, jak ji kategoricky prezentovala státní zástupkyně. Český trestní zákoník zná dvě formy zavinění, a to úmysl a nedbalost, jak je uvedeno shora.

Zavinění (obligatorní znak subjektivní stránky trestného činu) je vnitřní, psychický vztah pachatele k podstatným složkám trestného činu.

Lze předeslat, že **najít jasnou hranici mezi zaviněním v podobě úmyslu nepřímého a nedbalostí vědomou nebývá vždy jednoduchou záležitostí.** Nelze totiž pominout, že eventuální úmysl podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zák. se shoduje s vědomou nedbalostí podle § 16 odst. 1 písm. a) tr. zák. v intelektuální složce, ale oproti eventuálnímu úmyslu u vědomé nedbalosti chybí volní složka vyjádřená srozuměním. Pokud tedy pachatel jedná v úmyslu nepřímém, srozumění vyjadřuje jeho **aktivní volní vztah k způsobení následku**, který je relevantní pro trestní právo. Způsobení takového následku ale **není jeho přímým cílem**, ani jeho nevyhnutelným prostředkem, poněvadž pachatel sleduje **svým záměrem cíl jiný**, který může být z hlediska trestního práva jak cílem relevantním, tak i nezávadným. **Přitom je však vždy srozuměn** s tím, že realizace tohoto cíle předpokládá způsobení, byť vedlejšího, následku významného pro trestní právo. Na takové **srozumění se pak usuzuje z toho, že pachatel nepočítal s žádnou konkrétní**

okolností, která by mohla zabránit následku, který si pachatel představoval jako možný, a to ať už by šlo o jeho zásah, nebo zásah jiné osoby.

Naopak vědomá nedbalost je budována na vědomí možnosti vzniku následku, což je schopnost pachatele rozpoznat a zhodnotit okolnosti, které vytvářejí možné nebezpečí pro zájem chráněný trestním zákonem. Při vědomé nedbalosti pachatel ví, že může způsobit následek trestného činu, ale bez přiměřených důvodů spoléhá, že takový následek nezpůsobí. Nechce ho způsobit, ani s ním není srozuměn. Spoléhá, že ho nezpůsobí, **příčemž nejde o spoléhání se na náhodu.**

Při posuzování mezi vědomou nedbalostí na straně jedné a nepřímým úmyslem na straně druhé je třeba hodnotit, zda důvody, pro které pachatel spoléhá, že následek nezpůsobí, mají charakter dostatečných důvodů; za ty je možno považovat jen takové důvody, které ač v konkrétním případě nejsou způsobilé zabránit následku relevantnímu z hlediska trestního práva, v jiné situaci a za jiných podmínek by k tomu mohly být reálně způsobilé.

K dokazování zavinění: Závěr o zavinění pachatele musí být vždy *prokázaný výsledky dokazování* a musí z nich logicky vyplynout (srov. R 19/1971). Závěr o tom, zda tu je zavinění ve smyslu trestního zákoníku a v jaké formě (§ 15, 16), je závěrem *právním*. Tento právní závěr o subjektivních znacích trestného činu se však musí zakládat na skutkových zjištěních soudu vyplývajících z provedeného dokazování stejně jako závěr o objektivních znacích trestného činu. Skutečnosti duševního (psychického) života významné pro právní závěr o tom, zda tu je zavinění a v jaké formě, jsou předmětem dokazování právě tak jako všechny ostatní okolnosti naplňující znaky trestného činu. Při zjišťování okolností, které mají význam pro závěr o zavinění, není možné předem přikládat zvláštní význam žádnému důkaznímu prostředku, ale na zavinění a jeho formu je třeba usuzovat ze všech konkrétních okolností, za kterých byl trestný čin spáchán, a ze všech důkazů významných z tohoto hlediska, včetně doznání obviněného, pokud existuje. Se zřetelem na [zásadu volného hodnocení důkazů](#) (§ 2 odst. 6 [TrŘ](#)) zákon nepřikládá a priori žádnému důkazu zvláštní význam. Okolnosti subjektivního charakteru lze zpravidla *dokazovat jen nepřímo*, a to z *okolností objektivní povahy*, ze kterých se dá podle zásad správného myšlení usuzovat na vnitřní vztah pachatele k porušení nebo ohrožení zájmů chráněných [trestním zákoníkem](#) (srov. R 62/1973, R 41/1976). Například při [útoku](#) vedeném proti fyzické integritě [poškozeného](#) lze **srozumění pachatele s ublížením na zdraví poškozeného [nepřímý úmysl ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b), odst. 2] dovozovat z povahy nástroje použitého k útoku**, ze způsobu použití takového nástroje, z intenzity [útoku](#), či zda byl [útok](#) veden takovým způsobem, že [poškozenému](#) mohlo být způsobeno ještě jiné poranění, než ke kterému došlo). Uvedené objektivně zjistitelné okolnosti [útoku](#) jsou ovšem ve vztahu k dokazování formy zavinění pachatele toliko důkazy nepřímými, na jejichž základě nelze [eventuální úmysl](#) automaticky presumovat. Aby bylo lze dovést alespoň srozumění pachatele s ublížením na zdraví poškozenému, musí být uvedené objektivní okolnosti logicky provázány s okolnostmi subjektivní povahy, jakými jsou pohnutka činu a osobní vlastnosti pachatele.

Z výše uvedeného tedy vyplývá, že rozdíl mezi nepřímým úmyslem a nedbalostí je v tom, že v **případě nedbalosti osoba /pachatel/ spoléhá na určité okolnosti, které jsou způsobilé zabránit následku**. Mezi jednáním a následkem musí být příčinná souvislost. Nestačí však samo o sobě, aby zde byla příčina, která vedla k následku, ale i tato příčinná souvislost musí být kryta zaviněním. Jak již bylo zmíněno výše rozdíl mezi nepřímým úmyslem a nedbalostí je v tom, že

v případě **nedbalosti osoba spoléhá na určité okolnosti, které jsou způsobilé zabránit následku, ačkoliv v konkrétním případě nenastaly, ale v jiném by byly s to zabránit následku. Jestliže pachatel na žádnou takovou okolnost nespolečá, pak by se jednalo o nepřímý úmysl.** V tomto konkrétním projednávaném případě obžalovaný věděl, resp. s ohledem na skutková zjištění musel vědět, že v koridoru pohybu jeho vozu se nachází poškozená a přesto se svým vozidlem rozjel, když neodůvodněně spoléhal, že poškozená je již mimo koridor pohybu jeho vozidla.

S ohledem na shora uvedené konkrétní skutečnosti šlo v případě obžalovaného o spoléhání na náhodu, a nikoli jen o porušení míry opatrnosti, kterou byl schopen obžalovaný vynaložit.

Soud je tedy toho názoru, a to z důvodů, které podrobně vysvětlil, že se obžalovaný těžkého ublížení na zdraví poškozené dopustil ve formě zavinění nepřímého úmyslu.

Ze všech výše uvedených důvodů, jak bylo podrobně vysvětleno, posoudil soud jednání obžalovaného jako trestný čin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku.

Při úvaze o **druhu a výměře trestu** vycházel soud z ust. § 38 a § 39 tr. zákoníku, vzal v potaz povahu a závažnost spáchaného trestného činu, osobní poměry obžalovaného, jeho dosavadní způsob života a možnosti jeho nápravy. Dle výpisu z rejstříku přestupků úřadu Městské části Praha 1 nemá obžalovaný žádný záznam v rejstříku přestupků, z výpisu z evidenční karty, oddělení evidence řidičů je patrné, že obžalovaný má tři záznamy o přestupcích, poslední z roku 2008 pro nadměrnou rychlost při projíždění obcí, což bylo řešeno blokovou pokutou. Dle opisu rejstříku trestů obžalovaný nebyl v ČR soudně trestán, není proti němu vedeno jiné trestní stíhání. Jako polehčující okolnost byla posouzena tedy jeho dosavadní bezúhonnost a dále skutečnost, že uhradil veškerou způsobenou škodu. Obžalovaný projevil lítost nad tím, co se stalo, byť popřel úmysl. Obžalovaný byl dle § 145 odst. 1 tr. zákoníku (jako zákonného ustanovení nejpřísněji trestného – obžalovaný je odsuzován za dva trestné činy, proto byl ukládán i trest úhrnný podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku) ohrožen trestem odnětí svobody v rozmezí tří až deseti let.

Jako přiměřený všem okolnostem případu shledal soud uložení trestu odnětí svobody ještě na samé dolní hranici zákonné trestní sazby ve výměře tří let. Uložený trest odpovídá dle názoru soudu všem zákonným kritériím, zohledňuje na jednu stranu závažnost případu, tedy zejména četná a těžká zranění, která obžalovaný svým jednáním pod vlivem alkoholu při řízení motorového vozidla poškozené způsobil, navíc z místa nehody ujel, na druhou stranu ale i dosavadní bezúhonnost obžalovaného a možnost jeho nápravy, která se jeví jako spíše dobrá a v neposlední řadě okolnost, že obžalovaný uhradil poškozeným subjektům veškerou škodu. Navíc lze poukázat i na skutečnost, která vyplynula z vyjádření zmocněnce poškozené u hlavního líčení dne 29.4. 2014, že poškozená si nenese žádné zdravotní následky z uvedené nehody a že její zdravotní stav je v podstatě takový, jaký byl před

uvedenou událostí. Obžalovanému byl trest ukládán jako úhrnný ve smyslu § 43 odst. 1 tr. zákoníku, neboť byl odsuzován za dva trestné činy.

Soud pak zvažoval, zda v tomto konkrétním případě jsou splněny podmínky pro podmíněný odklad výkonu trestu odnětí svobody ve smyslu ust. § 81 odst. 1 tr. zákoníku.

Podle tohoto zákonného ustanovení může soud podmíněně odložit výkon trestu odnětí svobody nepřevyšujícího tři léta, jestliže vzhledem k osobě a poměrům pachatele, zejména s přihlédnutím k jeho dosavadnímu životu a prostředí, ve kterém žije a pracuje, a k okolnostem případu, má důvodně za to, že k působení na pachatele, aby vedl řádný život, není třeba jeho výkonu.

Samotná osoba obžalovaného, zejména jeho dosavadní bezúhonnost, by výše uvedená kritéria splňovala, nicméně okolnosti případu, dle názoru soudu, již nikoliv. Obžalovaný se trestné činnosti dopustil při řízení motorového vozidla pod vlivem alkoholu, poškozené způsobil závažná zranění a od nehody ujel. Tyto okolnosti vedly soud nakonec k tomu, že dospěl k závěru, že v případě obžalovaného a konkrétního trestu je třeba faktického výkonu trestu.

Pro výkon trestu byl pak obžalovaný zařazen za splnění podmínek ust. § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku do věznice s dozorem, neboť se jedná o pachatele, kterému byl uložen trest mimo jiné za úmyslný trestný čin ve výměře tři roky a který dosud nebyl ve výkonu trestu pro úmyslný trestný čin.

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku byl obžalovanému dále uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu a to na dobu pěti let. Obžalovaný se trestné činnosti dopustil v souvislosti s řízením motorového vozidla a uložení tohoto trestu je v souladu se zákonem. Konkrétní výměra tohoto trestu byla zvolena s ohledem na okolnosti případu opakovaně zmíněné výše.

Rozsudek neobsahuje výrok o náhradě škody žádnému subjektu, neboť obžalovaný veškerou škodu uhradil.

Jak již bylo uvedeno výše rodina poškozené a později sama poškozená udělila plnou moc k zastupování JUDr. Josefu Lžičařovi. Poškozená byla řádně poučena, rovněž tak její manžel Ngoc DXXXXX, nar. XXXXX jako majitel poškozeného vozidla zn. Volvo při dopravní nehodě, oba uvedli prostřednictvím svého zmocněnce, že se k trestnímu řízení proti obžalovanému s nárokem škody nepřipojují a nepožadují po něm náhradu škody, neboť vzniklá škoda jim byla v plném rozsahu uhrazena obžalovaným již v průběhu přípravného řízení a došlo k uzavření dohody o narovnání. Jako náhrada způsobené škody byla obžalovaným zaplácena částka XXXXX,-Kč.

Jako poškozená ve smyslu § 43 tr. řádu byla dále poučena zdravotní pojišťovna poškozené, a to Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR, která se k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody připojila, k 25. 1.2013 vyčíslila škodu ve výši 252.081,-Kč, dne 12.2.2013 vyčíslila dodatek 7.012,-Kč + připojila příslušné vyúčtování. Z kopií příkazu k úhradě na č. 1. 1263 a 1264 je patrné, že škoda VZP byla v plné výši obžalovaným uhrazena.

P o u ě n í : proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Rozsudek může odvoláním napadnout:

- a)** státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku,
- b)** obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c)** zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci,
- d)** poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být v téže lhůtě osmi dnů odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání nemohou s úspěchem podat osoby, které se tohoto práva po vyhlášení rozsudku výslovně vzdaly.

V Praze dne 30. dubna 2014

Mgr. Tomáš Kubovec
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Tereza Dymáková